

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2007/25 • 29 Haziran 2007 • 50 YKr

**Ne seçim, ne meclis,
ne Amerikancı-İMF'ci
kokuşmuş düzen
partileri!..**

**Çözüm işçilerin ve
emekçilerin devrimci
mücadelesinde!**

**Sivas katliamının 14. yıldönümünde katliamcı
devletten hesap soralım!**

**Katliamların hesabını sormak için
birleşik, kitlesel devrimci
mücadeleyi
yükseltelim!**

**AKP seçim bildirgesi...
Durmak yok,
saldırıya devam!**

**Kamuda satış sözleşmesi
imzalandı!**

**İstanbul bağımsız sosyalist milletvekili
adaylarıyla konuştuk...**

**"Mücadeleden başka yol,
devrimden ve sosyalizmden
başka çözüm yok!"**

Bir çift güvercin havalandı...

**Yaşadım diyebilmek için
ölmeyi bilmek gerekir!**

www.kizilbayrak.net

İÇİNDEKİLER

Sivas katliamının 14. yıldönümünde katliamcı devletten hesap soralım! Katliamların hesabını sormak için birleşik, kitlesel devrimci mücadeleyi yükseltelim!....	3
Sivas katliamının hesabı sorulacak! . . .	4
Düzen pisliklerini ortalığa saçmaya devam ediyor!	5
CHP'nin bozuk "pusula"sı işçi ve emekçilere yol gösteremez!	6
AKP seçim bildirgesi...	
Durmak yok, saldırıya devam!	7
Düzen bekçileri yeni silah alımları için Pentagon kapısında... Gerici rejim savaş aygıtını tahkim ediyor!....	8
Tırmandırılan polis terörüne karşı mücadeleyi yükseltelim!	9
Kamuda satış sözleşmesi imzalandı! . .	10
Mamak İşçi Kültür Evleri'nin düzenlediği etkinliğe 700 işçi ve emekçi katıldı.....	11
BDSP'nin sosyalist milletvekili adayları işçi ve emekçilerle buluştu.....	12-15
İstanbul bağımsız sosyalist milletvekili adaylarıyla konuştuk... "Mücadeleden başka yol, devrimden ve sosyalizmden başka çözüm yok!" (Orta sayfa) . . .	16-17
BDSP'nin seçim faaliyetlerinden....	18-19
"Ulusalçılık" edebiyatı yapanlar işçi ve emekçileri kandırıyorlar...	
"Milli şirket" OYAK yabancı sermayeye satılıyor!	20
Çiğli Organize Sanayi işçilerine çağrımızdır...	
İşten atılan Esen Plastik işçileriyle dayanışmayı yükseltelim!	21
İşçi ve emekçi eylemlerinden.	22
Petrol-İş Başkanlar Kurulu:	
"İMF programını reddetmeyen parti ve adaya oy yok".	23
Gaziosmanpaşa seçim çalışması zerine... Her açıdan daha güçlü bir bölge faaliyeti için!	24-25
Hamburg'ta devrimin ve komünizmin büyük şairi anıldı!	26
Bir çift güvercin havalandı...	27
İlmeği tutan ellerle şenlik yapmak!.. . .	28
Binali Soydan'a özgürlük!	29
Basından...	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/25 ● 29 Haziran 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.com

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun desteklediği ve sınıfın devrimci programı ekseninde seçim çalışması yürüten bağımsız sosyalist milletvekili adaylarının çalışması güçlenerek devam ediyor.

Seçime girilen 5 kentte ve ayrıca her seçim bölgesinde büro açılışları büyük ölçüde tamamlandı. Önümüzdeki günlerde büro açılışlarına birkaç yeni yer eklenecek. Böylece büro açılışları ve büroların seçim merkezi olarak kullanılması için güçlü bir zemin yaratıldı. Kuşkusuz seçim faaliyeti büroların dar sınırlarına hapsedilemez. Nitekim tüm seçim faaliyeti iç ve dış hedefleri doğrultusunda geliştirilerek sürdürülüyor. Büro açılışları seçim çalışmasında önemli bir aşamayı ve bu aşama geride bırakıldı. Şimdi önümüzde seçim bürolarının yarattığı imkanları kalıcı mevzilere çevirmek için etkin bir çaba harcamak gerekiyor.

Önümüzde seçim çalışması için sınırlı bir zaman var. Bu sınırlı zamana çok şey sığdırmak gibi bir zorunlulukta var. Gün geçtikçe temposu artan ve yoğunlaşan bir çalışmayla karşı karşıyayız. Kuşkusuz sınırlı imkanlarla bir seçim çalışması yürütemek oldukça zor. Ancak bu çalışmanın asıl başarısı da bu alanda ortaya çıkacaktır. Var olan zorlukları ve imkansızlıkları aşarak etkin, yaygın, yaratıcı ve inisiyatifli bir çaba ortaya koyabilmek ve buradan kalıcı ve somut kazanımlarla süreci geride bırakmak.

Şunu şimdiden rahatlıkla söyleyebiliriz ki, bu açıdan asgari bir başarı sağlanmış bulunuyor. Ancak açık ki, bu kadar yeterli değil. Başarayı daha geniş bir alanda sağlamanın yolu, geçmiş çalışmayı her yönüyle aşan çaptaki bir faaliyeti örgütlemekten geçiyor. Şimdi böyle bir sürecin içindeyiz. Sınıf ve emekçi kitlelere yönelen devrimci bir kitle çalışması ve seferberliği, bu çok yönlü faaliyetin asıl doğrultusu olacaktır.

Bu çalışmada sınırsız bir yaratıcılık, imkanları en verimli bir tarzda kullanmak, zengin araç ve yöntemleri birarada ve çok yönlü olarak kullanabilmek, gelişmeler ve olaylara anlık ve gündelik bir müdahale tarzı içine hızla girebilmek, güçleri belirlenmiş hedefler doğrultusunda etkin bir biçimde konumlandırabilmek ve asıl önemlisi tüm bunlar üzerinde yükselen kazanımları kalıcılaştırabilmek.

* * *

Eksen Yayıncılık üç yeni kitabını okurlarına sunuyor. Bu kitaplardan ilki **"Emperyalizm, Siyonizm ve Ortadoğu"** başlığını taşıyor. Kitabın yazarı Abu Şehmez Demir. Diğer iki kitap ise seçimler üzerine iki kitap olarak hazırlandı. Birinci kitap **"Seçimler ve Sol Hareket"** başlığını taşıyor. İkinci kitap ise, **"Tasfiyeci sürecin son aşaması: Parlamenterizm"** başlıklı. Bu kitaplarla ilgili daha geniş bir tanıtımı önümüzdeki sayımızdan itibaren okurlarımıza sunacağız.

Okurlarımızın bu üç kitaba gerekli ilgiyi göstereceklerini umuyoruz.

Okurlarımız bu kitapları Eksen Yayıncılık ve kitapçılarından temin edebilirler.

"Savaş denilen lanetli kavram Ortadoğu halklarının kaderi değildir ve olamaz. Onun yaratıcıları, bölgenin gerici devletleri, uluslararası emperyalist merkezler ve şoven rejimlerin izlediği siyasettir. Çünkü bölge gerici devletleri, ABD ve müttefiklerinin Ortadoğu'daki saldırganlık ve savaş politikalarına karşı çıkmak bir yana, tam tersine, kendi geleceklerini güvenceye alabilmek için, iktidar güçlerini ve tüm enerjilerini kendi halklarına karşı kullanıyor, onları baskı altında tutarak susturmaya çalışıyorlar.

Öte yandan, emperyalizmin ürünü "Yeşil Kuşak" siyasal İslam projesi, kapitalizmin geleceği için bölgenin ilerici, sosyalist, komünist güçlerine karşı yarım asırdır kullanılıyor. Emperyalistlerin ve bölgenin işbirlikçi gerici rejimlerinin koltukları altında sürdürülen bu gerici siyasetin Ortadoğu halklarını birleştirmesi, bölgede huzurun ve barışın gerçekleşmesi mümkün değildir. Bölge halklarını ancak, bu gerici rejimlere, dini fanatizme ve işgalci emperyalist güçlere karşı Acem, Arap, Türk, Kürt ve diğer emekçi halkların birlikte kuracakları sosyalist toplum düzeni gerçek ve kalıcı barışa kavuşturabilir."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Emperyalizm, Siyonizm ve Ortadoğu

EKSEN YAYINCILIK

Sivas katliamının 14. yıldönümünde katliamcı devletten hesap soralım!

Katliamların hesabını sormak için birleşik, kitlesele devrimci mücadeleyi yükseltelim!

35 canın, 35 insanın diri diri yakıldığı katliam günler öncesinden planlanmıştı. 2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Oteli'nde sahneye konuldu. Oteli saran devlet güdümlü dinci ve faşist katillerin kuşatması tam 8 saat sürdü. Sermaye devleti bunca insanın katledilmesine seyirci kaldı.

Herşey bir yana, seyirci kalması gerçeği bile devletin bu katliamın sorumlusu olduğunun en açık kanıtıdır. Dahası, katliam sonrası ortalığa saçılan bilgi ve belgeler, karartılmaya çalışılan gerçekleri aydınlatır niteliktedir. Örneğin, TBMM Sivas Olaylarını Araştırma Komisyonu'nun raporuna göre, katliam öncesinde dağıtılan "Müslümanlar" imzalı bildiri, Sivas Emniyet Müdürlüğü'nün faksından çıkmıştı.

Katliam için saatler öncesinden harekete geçen dinsel gerici ve faşist güruhun önünü kesmek yerine, etrafında güvenlik şeridi oluşturanlar, sermayenin kolluk güçleriydi. Sivas'ta 8 saat boyunca katliamı izlemekle yetinen, katliam haberi ülkenin her tarafına ulaştığında Sultanahmet'te katliamı protesto etmek isteyen kitleyi yürütmeyen, en küçük eylemleri şiddetle bastıran aynı kolluk güçleriydi. Katliamcılarının sayıları her geçen saat daha da artarken, Sivas Tugay Komutanı asker takviyesi istenmesine olumsuz yanıt verdi. Madımak Oteli yakılmadan kısa bir süre önce "içeride asker var mı? İçeride polis var mı?" diyerek, katliam öncesinde son kontrolleri yapanlar, Sivas'ta görev yapan polis ve asker yöneticileriydi.

Katiller sürüsü oteli taşıdığı esnada polis telsizinde gerçekleşen, o günlerde basına da yansıyan şu diyalog gerçeğe yeterince ışık tutuyor. Polis telsizinden bir anons: "- Taş atıyorlar, ne yapalım?" Cevap veriliyor: "- Anlaşıldı. Müdahale etmeyin." Sermaye devletinin politikasının özü özeti, işte bu iki sözcüktedir: "Müdahale etmeyin!"

Katliamcılarla kolluk güçlerinin karşı karşıya gelmemesini, "halk ve güvenlik güçleri karşı karşıya getirilmedi" diyerek sevinçle karşılayan, dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu'ydu. Ortada yakılarak öldürülen 35 cansız beden varken, büyük bir utanmazlıkla "halktan kimseye bir şey olmadı, meseleyi büyütmeyin" diyen, katliamcılarının sırtını sıvazlayan ise, 12 Eylül öncesi "bana milliyetçiler adam öldürüyor dedirtemezsiniz" sözüyle ünlü, dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'di.

Madımak Oteli'ndeki aydınların yardım çağlıklarına "devlete güvenin" diyerek yanıt veren, insanlar yakılırken koltuğunda pişkince oturan dönemin Başbakan yardımcısı ve SHP Genel Başkanı Erdal İnönü'ydu. Aynı siyasal geleneğin bugünkü devamı olan ordu şakşakçısı düzen solu, büyük bir ikiyüzlülükle "laiklik" demagojisi üzerinden Alevi emekçilerini yanına çekmeye çalışıyor.

Katillere "gazanız mübarek olsun" diyerek açık destek veren, dönemin Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu'ydu.

Burjuva medya, bir yandan katliamı "tahrikçi Aziz Nesin" kontra haberleriyle gündeme taşıırken, öte yandan katledilen aydınları "suçlu" ilan eden değerlendirmelere sayfalarını ve ekranlarını sonuna

kadar açtı.

Katliamdan sonra görülen Sivas davası, devletin aklanması, düzenin temel ihtiyacı olan kitle desteğinin alınması temelinde şekillendirildi. Sivas katliamı "laik devleti yıkmayı amaçlayan bir eylem" olarak tanımlanarak, katliamın sorumlusu olan devlet katliam mağduru olarak gösterilmeye çalışıldı. Sivas davasında verilen cezalar ile sermaye devleti, sorumlusu olduğu katliamın faturasını çapulcu sürüsüne keserek katliamcı yüzünü gizlemeye çalıştı. Kitlelerin, "ordunun destekçisi" ve "Cumhuriyetin bekçisi" konumuna çekilmesi için yoğun çaba sarfedildi. Alevi işçi ve emekçilerin özelde Sivas katliamına, genelde ise devlete yönelik birikmiş öfkesi, "laik-antilaik" ikilemi üzerinden düzen kanallarına akıtılmak istendi.

Aynı yöndeki çaba bugün de hız kesmeden sürüyor. Ordu merkezli burjuva kamp, şeriat tehdidini öne sürerek, üniformasız askerleri eliyle "laiklik" mitingleri üzerinden kitleleri yedeklemeye çalışıyor. Oysa onun "laiklik" söylemi, devlet ve siyasal yaşam üzerindeki ağırlığını korumak için kıyasıya yürüttüğü, bugün askeri bir darbe olasılığını da içinde barındıran düzen içi dalaşmada bir bahaneden ibarettir.

Sömürücü egemen sınıfların tarihi, Alevi işçi ve emekçilere yönelik kanlı katliamlarla doludur. Bu ülkede binlerce gizli operasyon yapıldı. Çorum, Maraş, Sivas, Gazi katliamlarında yüzlerce emekçi hayatını kaybetti. Sivas, Alevi işçi ve emekçilerine yönelik bu katliamlar zincirinin özel bir halkasıdır sadece. 12 Eylül askeri faşist darbesine zemin hazırlamanın birer aracı olarak CİA, MİT, kontrgerilla tarafından planlanarak gerçekleştirilen Çorum ve Maraş katliamları da, çeşitli milliyetlerden ve mezheplerden işçi ve emekçilerin devrimci mücadelesini, toplumu Alevi-Sünni yapay ayrımı temelinde kışkırtıp bölerek engellemenin, ilerici, devrimci politik kesimlere gözdağı vermenin bir imkanı olarak kullanıldı. Böylece sermaye devleti kendi varlık temellerine yönelmekte olan tehlikeyi savuşturmayı hedeflemişti.

Bütün bu katliamlar serisinde katillerin korunması için gereken herşey yapıldı. Şemdinli örneğinde olduğu gibi, "iyi çocuklar" denilerek sahiplenildi. Devlet, kontr-gerilla hukukunu devreye sokarak ya beslemelerini hiç yargılatmadı, ya da göstermelik yargılamalar sonucunda küçük cezalarla kurtulmalarını sağladı.

Sermaye sınıfı, önündüğü polis ve askerlerin

emekçilerin uyanmasından, düzenin yıkılmasından korkuyor. İşçi ve emekçilerin ayağa kalkmasını engellemek, kafalardaki korku duvarlarını büyütme için her türlü kirli yöntemi devreye sokuyor. Katliamlar düzenliyor. Kontrgerilla aygıtını daha iyi tahkim etmek için çabalıyor. Katliamcı kontrgerilla çeteleri hala iş başındalar. Operasyonlar gizli-açık bir tarzda kesintisiz sürüyor. İstanbul-Ümraniye'de bir gecekonduya ortaya çıkan kontrgerillaya ait cephanelik bu gerçeğin yeni bir kanıtıdır sadece. Son birkaç yıldır yoğunlaşan bombalamalar, provakasyonlar, dahası Washington damgalı darbe ve savaş senaryoları, kontrgerillanın tahkim edildiğinin göstergeleridir.

Burjuvazi, sınıfsal iktidarına yönelmeye başlayan tehditlere karşı din olgusuna yeniden sarılarak, tıpkı kendisinden önceki mülk sahibi egemen sınıflar gibi dini, kitleleri düzene bağlamanın bir aracı olarak kullanacaktır. Burjuvazi, kurulu düzeninin temellerini sarsacak ya da tümüyle ortadan kaldıracabilecek devrimci yükseliş dönemlerinde, diğer yöntemlerin yanı sıra dinsel gerici eliyle bizzat kendi eliyle palazlandırır. Sermaye düzeni ve devletini yıkmak için ayağa kalkmış emekçi kitleleri mezhep ayrımları, dinsel farklılıklar gibi yapay ayrımlar ekseninde bölmeyi hedefler. Çürümüş kapitalizm koşullarında, burjuvazi ve onun adına ülkeyi yönetenlerin "laiklik" iddiaları kaba bir ikiyüzlülüktür ibarettir. Bunun örnekleri döne döne yaşanmıştır ve yaşanmaya devam etmektedir. Sivas katliamı sonrasında ortaya çıkan gerçekler, Osmanlı dönemi politikalarının tartışma götürmez bir mirasçısı olan sermaye devletinin dinsel gericiğin arkasına gizlenerek oynadığı rolü bir kez daha gözler önüne sermiştir. Bu hiç de AKP dönemiyle sınırlı bir olgu değildir.

Yarattığı yapay ayrımlarla işçi sınıfının birliğinin önüne hep engeller dikmeye çalışan sermaye sınıfının ideolojik saldırısı, sadece emekçi kitleler üzerinde değil, tasfiyeciler basıncı nedeniyle sınıf mücadelesi deneyimlerinden doğru sonuçlar çıkaramayan devrimci hareket üzerinde de etkisini fazlasıyla hissettiriyor. Sivas katliamıyla beraber devrimci hareket saflarında görülen "Alevicilik" bu zaafların dışavurumlarından biridir. Kuşkusuz ki, sermaye iktidarı ayakta kaldıkça, din afyonunu kullanmaya, işçi ve emekçilerin dinsel duygularını sömürmeye devam edecektir. Alevicilik yapanlar, Sünnilik gibi Aleviliğin de dinsel gericiğin daha etkin bir aracı olarak kullanılması noktasında "eşitlik" istiyorlar. Bu yaklaşım Alevi işçi ve emekçilerinin değil, Alevi burjuvalarının politik tutumunun ifadesidir. Alevi burjuvazisi, Alevi inancının dinsel gericiğin bir aracı olarak kullanılması için çabalıyor. Bu yolla, Alevi işçi ve emekçileri daha güçlü bağlarla düzene bağlamak istiyor.

Bütün kanlı katliamların kaynağı olan ve barbarlık içinde çöküşe doğru yol alan sermaye düzeni ve devletini yıkmayı hedefleyen bir mücadele yükseltilmedikçe, sosyalizmin önünü açacak bir proleter devrim yoluna girilmedikçe, bu kanlı katliamların önüne geçilemez. Bunun için genelde tüm katliamların, özelde Sivas katliamının hesabını sormanın biricik yolu, işçi ve emekçilerin birleşik, kitlesele, devrimci ve militan mücadelesini yükseltmekten geçiyor. Yaşananların bize sunduğu en temel ders budur.

Sivas katliamının hesabı sorulacak!

12 Eylül askeri faşist darbesinden önce, Alevi işçi ve emekçiler Maraş ve Çorum katliamlarına maruz kaldılar. Bu katliamlar sermayenin faşist devleti tarafından organize edildi. Dinsel gericilikten beslenenler ve faşist katiller ise icracı olarak kullanıldı.

Sermayenin faşist devleti devrimci kitle mücadelesinin yaratacağı tehlikeleri çok iyi biliyordu. Bu bilinçle 12 Eylül öncesi yapılan bu katliamlar, Alevi-Sünni ayrımını körükleyen, emeğin birleşik mücadelesini zayıflatma, işçi ve emekçileri yapay ayrımlar temelinde bölme noktasında önemli rol oynadı.

2 Temmuz 1993 tarihinde gerçekleştirilen katliamda, Madımak Otel'i'nde bulunan 35 can yakılarak katledildi. Sivas katliamının üzerinden çok fazla zaman geçmeden, katliama ilişkin gerçekler ortalığa saçıldı. Sermayenin faşist devletinin dinsel gericiliğin arkasına gizlenerek oynadığı rol tüm açıklığı ile ortaya çıktı.

Şenlik ön hazırlıkları

Hızır Paşa tarafından katledilen Pir Sultan Abdal'ı anmak üzere, 1989'dan itibaren Sivas Banaz Köyü'nde çeşitli kültürel etkinlikler düzenleniyordu. 1993'te ise etkinliklerin Kültür Bakanlığı desteği ile Sivas'ta bir kültür merkezinde yapılmasına karar verildi. Çok sayıda sanatçı, aydın ve yazar etkinliklere davet edildi.

Bu hazırlıklar sürerken, etkinlikleri kana bulayacak grup da başka katliam hazırlıklarını yoğunlaştırıyordu. “**Müslümanlar**” imzasıyla dağıtılan bildirilerde etkinliklere katılacak olanların “**Müslümanların kutsal değerlerine hakaret ettikleri**” ilan edildi. Halk “**Müslümanlığın gereğini yerine getirmeye**” çağrıldı. Bu katliama açık davetiye çıkaran bildiri konusunda sermaye devletinin kolluk güçleri üç maymunu oynadı.

Katliamcıların Sivas'ı kana bulmak için yaptığı hazırlıklar

Etkinliklerin tarihi yaklaştıkça provokasyon hazırlıkları da yoğunlaştı. Başında Refah Partili Temel Karamollaoğlu'nun bulunduğu Sivas Belediyesi, etkinliklere denk düşen bir tarihte “**Hicret Koşusu**” düzenleme kararı aldı. Koşu için “sporcu” adı altında çevre illerden gelen katiller sürüsü okulların ve gerici vakıfların yurtlarına dolduruldu. Yerel gazetelerde katliamı körükleyen yazılar kesintisiz olarak yayınlandı. Sivas'a gelen misafirlerin ve aydınların konakladığı Madımak Otel'i'nin önüne, caddede yol çalışmaları yapılacağı gerekçesiyle, Sivas belediyesi tarafından birkaç kamyon dolusu taş boşaltıldı.

Sermayenin faşist devleti güvenlik önlemlerini artırmak şöyle dursun, kentin kolluk güçlerinin büyük bir bölümünü başka ilçelere göndermişti. Bildiriler, fısıltılar, yol kenarına yığılı hazır taşlar, sporcu adı

altında kente getirilen militanlar, bölgeden uzaklaştırılan kolluk güçleri ile birlikte katliamın ön hazırlıkları tamamlandı.

Katliamcılar sahneye çıktılar!

Katliamcılar Cuma günü düğmeye bastılar. Sivas katliamının geçtiği aşamalar, benzer şekilde Maraş ve Çorum'da da tezgahlanmıştır. Senaryo hep aynıdır. Olayların öncesinde fısıltı gazetesi çalıştırılır. Gerçek dışı söylentiler ayyuka çıkar.

Maraş'ta sinemaya giden topluluğun üzerine bomba atarak insanları kıskırtmışlardı. Bu kıskırtma zemininde Maraş'ta yaşayan muhalif, devrimci insanlara yönelik büyük bir katliam gerçekleştirilmişti. Sermayenin faşist devleti katliamı Alevi-Sünni çatışması olarak göstererek katliamdaki rolü gizlemişti. Bombayı atan kişiye, sonradan MHP'den milletvekili seçilecek, İnsan Hakları Komisyonu üyeliği de yapacak olan Ökkeş Kenger'di!

Katliam gerçekleştiriliyor

2 Temmuz'da katliam için artık herşey hazır. Cuma namazının ardından Paşa ve Meydan Camileri'nden çıkan 500 kişilik bir kitle, Atatürk Caddesi'nden vilayet binasına yürümeye başladı. Vilayet alanında bekleyen kalabalığın sayısı kısa bir süre sonra 5 bine ulaşmıştı. Buradan İstasyon Caddesi'ne yönelen kalabalık, etkinliklerin yapılacağı kültür merkezinin önüne gelerek, bir gün önce etkinlikler çerçevesinde buraya dikilen Ozanlar Anıtı'nı ve binayı tahrip etti. Grup daha sonra Madımak Otel'i'ne doğru yöneldi. Kısa zamanda sayıları katlanmıştı.

Otelin çevresinin sarıldığını ve taşlandıklarını gören aydınlar, otelin merdivenlerine sığınarak dönemin başbakan yardımcısı, “sosyal demokrat” SHP'nin lideri Erdal İnönü de dahil olmak üzere ulaşabildikleri tüm üst makamlardan yardım talep ettiler. Ancak yardım çılgınlıkları, “yardım geliyor” yalanlarıyla geçiştirildi. SHP'li Kültür Bakanı Fikri Sağlar bir gün öncesinde etkinliklere katılmaktan son anda başka bir işi çıktığı gerekçesiyle vazgeçtiğini bildirmişti.

Dışarıda kalabalıklaşan kitle yol kenarında hazır halde bulunan taşları otele yağdırmaya başladı. Olayları yatıştırmak için valilik etkinlikleri iptal ettiğini açıklasa da, Sivas Belediye Başkanı'nın

“**gazanız mübarek olsun**” diyerek başladığı konuşmasının ardından iyice kendinden geçen kitle, otelin önündeki araçları ters çevirerek ateşe verdi. Otelin kırılan camlarından perdeler tutuşturularak otel de ateşe verildi.

Yakılan otelin içindeki insanlar can çekişmekteyken, devletin üst düzey bürokratları ibretlik açıklamalarda bulunuyorlardı. Alevi kesimin oylarına yaslanarak parlamentoda kendisine yer bulan ve koalisyon ortağı olan SHP'nin Genel Başkanı Erdal İnönü, “**güvenlik güçlerimizin özverisiyle vatandaşlarımızın daha fazla zarar görmesi engellenmiştir**” diyecek kadar alçalabildi. Asıl hedefi ise olayların sermayenin faşist devletinin kontrolü dışında geliştiğini ispatlamaktı.

Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, “**halkla polisi karşı karşıya getirmeyin**” sözleri, oteli ateşe veren katliamcılara cesaret veriyordu. Katillere cesaret verme yarışında dönemin Başbakanı Tansu Çiller de üzerine düşeni yaptı. O da “**otelin etrafını saran vatandaşlarımıza hiçbir şey olmamıştır**” diyerek katliamcıların sırtını sıvazlamayı ihmal etmedi. ANAP lideri M. Yılmaz, “**bu, bir futbol maçında bile çıkabilecek bir olaydır**” sözleriyle katliamcıları alkışlayanlar kervanına katıldı.

Katliam sonrası mahkemem tutanaklarında yakılanlar tahrikçi olarak tanımlandı. Otelin etrafını saran kitle ise dini duygularının aşağılanması nedeniyle galeyana gelen insanlar olarak gösterildi.

Otelin önüne önceden vardıgı halde itfaiye olaya herhangi bir müdahalede bulunmadı. Otelin penceresi önündeki insanlara doğru merdiveni uzandığında ise 37 kişi yaşamını yitirmişti. Tahrikçisi olarak gösterilen Aziz Nesin merdivenden indirilirken, itfaiyeciler tarafından tartaklandı. Üstelik bu görüntüler sermaye medyasında yayınlandı.

Katliam haberi ülkenin her tarafına ulaştığında Sultanahmet'te katliamı protesto etmek isteyen kitleye hunharca saldıran kolluk güçleri, Sivas'ta 8 saat boyunca süren katliamı elleri böğründe izlemekle yetindiler. Otelde yangının başlamasından kısa bir süre önce içeriye giren birkaç polis, konukların dışında herhangi bir güvenlik görevlisinin olup olmadığını sordular. “Hayır” yanıtını alınca ellerini kollarını sallayarak dışarı çıktılar.

Katliamın zamanlaması

Sivas katliamı sürecinde işçi-emekçiler ve Kürt halkı açısından hareketli günler yaşanıyordu. Kürt ulusal mücadelesi yükselişe geçmişti. Sayıları yarım milyon işçinin toplu sözleşme görüşmeleri tıkanma noktasına gelmişti. Kamu emekçileri grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı için yaptığı eylemlerle her gün sokaktaydı.

İşçi sınıfı ve kamu emekçilerinin eylemlerinin birleşme ihtimali sermaye devletinin uykularını kaçıırıyordu. Üstelik sermaye adına hükümetlik yapan SHP-DYP koalisyonu iyice yıpranmış, güçten düşmüştü. Sivas katliamı sonrasında köylerde katliamlar ve boşaltmalar yoğunlaştırıldı. Katliamda aktif rol alan gerici örgütlerin, Kürt hareketine karşı devlet eliyle yaratıldıkları hiç kimse için sır değildi.

Genelde tüm katliamların özelde Sivas katliamının hesabını sormanın, katliamcılarının yargılanmasını sağlamanın tek yolu işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci mücadelesidir. Bunu için işçi ve emekçilerin aydınlatılması ve Sivas katliamı vesilesiyle eylemli bir sürece yöneltilmesi özelde komünistlerin, genelde ise tüm devrimci ve ilerici ortak sorumluluğudur.

Düzen pisliklerini ortalığa saçmaya devam ediyor!

Geçtiğimiz günlerde Ümraniye’de bir eve yapılan polis operasyonu emekli bir rütbeli asker, cephaneliğiyle birlikte gözaltına alınmıştı. Bu emekli asker son dönemin “kitle refleksi” eylemlerinin organizatörlerinden Kuvay-i Milliye Derneği’nin yöneticilerindendi. Sonradan deşifre edilen bağlantılarıyla birlikte Danıştay saldırısının zanlılarından emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin ile birlikte kirli savaşın “kıdemli” askerlerinin de olduğu birkaç kişi daha gözaltına alındı. Polisin gözaltına aldığı bu yeni isimlerle birlikte operasyonun kapsamı daha da genişletildi. Bursa’da, Ankara’da ve en son olarak da Eskişehir’de yeni baskınlar yapıldı. Her baskında yeni bir rütbeli emekli asker ile yeni cephanelikler gün yüzüne çıktı. Şimdilik ortaya çıkarılan bu cephaneliklere bakılırsa, emekli askerlerin omurgasını oluşturduğu bu örgüt, ülke sathına yayılacak bir iç savaşın gereklerine uygun bir yapılanma içerisinde. Bununla birlikte, son dönemlerde yoğunlaşan bombalama ve saldırıların arkasında son derece bilinçli ve planlı hareket eden bu askeri yapılanmanın durduğu da böylelikle kanıtlanmış olmaktadır.

Elbette bu silahlı kontr-gerilla örgütlenmesi kendinden menkul bir yapılanma değildir. Bunun böyle olduğu, neredeyse istisnasız her basılan evde devletin “gizli ama fiili anayasası” olan “Milli Güvenlik Siyaset Belgesi”nin çıkmasından bellidir. Belli ki, devletin yönetici çekirdeği olan Genelkurmay tarafından idare edilen kontr-gerilla örgütlenmesinin

uzantısı bir örgütlenmedir bu. Her ne kadar resmi bir ilişki olmasa da, devlet yönetimi ve politikasının ilkeleri ve hedeflerinin yazılı olduğu belgenin bu ellerde bulunmasının başka bir izahı yoktur. Demek ki, bu kağıt üzerinde emekli, ancak fiiliyatta iş başında olan askerler ellerine verilmiş “fiili anayasa” ve yine bir takım gizli genelgelerle yönetilmekte, görevlerini icra etmektedirler.

Aslında, genel hatlarıyla ortaya çıkmış bulunan bu örgütlenmenin yapılanma tarzı ve şekline bakıldığında, bunun klasik bir NATO patentli kontr-gerilla örgütlenmesi olduğu görülmektedir. NATO’nun kendisine üye ülkelerde ‘50’li yıllardan itibaren “komünizm tehlikesi”ne karşı kurduğu bu örgütler, bombalama, sabotaj, suikast ve olası bir devrime karşı iç savaşı yürütmek üzere görevlendirilmekteydiler. Panama vb. Amerikan uydusu devletlerin topraklarında kurulu kamplarda eğitilen kişiler, daha sonra ülkelere gönderilmekteydiler. Bu yolu izleyerek oluşturulan örgütlenmeler, daha sonra bir kısmı aydınlatıldığı üzere büyük halk kırımlarında rol almış, darbeler düzenlemiş ve genellikle bulundukları ülkeleri kan gölüne döndürmüşlerdir. 12 Eylül darbesi de zaten bu yoldan gidilerek örgütlenmişti. Çatlılar, Kırıcılar vb. tüm bu faşist güçler, daha sonra deşifre edildikleri üzere, NATO patentli Genelkurmay’ın “Özel Harp Dairesi”nin kumandasında hareket etmişlerdir. Her ne kadar bazı unsurları açığa çıkmış ve tasfiye edilmişse de bu kontr-gerilla örgütlenmesi varlığını sürdürmüş,

Susurluk ve Şemdinli’den sonra bugünkü operasyonlar vesilesiyle de görüldüğü üzere hala da sürdürmektedir. Ortaya çıkan yeni örgütlenme de her bakımdan tipik bir NATO örgütlenmesidir.

Bundan dolayıdır ki, bir kısmı her ne kadar deşifre olup açığa çıksa da, haklarında açılan davalar “devletin güvenliği” adına mahkeme kararlarıyla gizlenmektedir. Susurluk ve Şemdinli’den sonra değişik nedenlerle tasfiye edilmek zorunda kalınan bu tür kontr-gerilla mensuplarına uygulanan prosedür bellidir. Bunlar şu veya bu nedenle açığa çıktıkları ölçüde hapse atılsalar da, kısa sürede kendilerine kahraman muamelesi yapılarak dışarı salınmaktadırlar. Susurluk sürecinde bu yoldan geçen Sedat Bucaklar, Mehmet Ağarlar, Korkut Ekenler, özel hareketçiler vb.’nin durumu malumdur. Şimdilerde Mehmet Ağar düzen siyasetinin etkili bir partisinin başındadır. Bucak bu partinin milletvekili adaydır. Diğerleri de yine ellerini kollarını sallaya salaya dolaşmakta, devletlerine çeşitli kademelerde hizmete devam etmektedirler.

Şemdinli’de durum çok daha alenidir. Şemdinli halkı tarafından görev halinde yakalanan kontr-gerilla şebekesinin elemanı astsubaylar anında, bugünün Genelkurmay Başkanı Büyükkanıt tarafından doğrudan sahiplenilmişlerdi. Bu sahiplenme daha sonra da sürdürülmüş ve mahkeme aşamasında iddianameyi hazırlayan savcı görevinden uzaklaştırılmıştı. Dahası bugün bir taraftan polis söz konusu operasyonları yaparken, diğer taraftan Şemdinli davasına bakan mahkeme heyeti hakkında tutuklu askerlere ceza vermekte direnmesi üzerine soruşturma açılmıştır.

Açıktır ki, bu durum bugün gerçekleşmekte olan operasyonların göstermelik olduğunu kanıtlamaktadır. Zira amaç kontr-gerilla örgütlenmesini tasfiye etmek değil, iç çatışmalarında birbirlerine karşı üstünlük kurmak, rakibini yıpratmaktır. Daha önce Küre ve Atabeyler operasyonunda olduğu gibi, ordu ve AKP arasındaki mücadelede AKP tarafından kontrol edilen polis örgütüne dayanılarak yapılmış hamlelerdir bunlar. Nitekim bu operasyonların AKP-ordu mücadelesinde, ordunun “kitlesele refleksi” çağrısı çıkarması ardından, AKP’nin durumu dengelemek için başlattığı karşı çıkış sonrasına denk gelmesi raslantı değildir. AKP’nin bu çıkışının ardından ardı ardına gelen hükümet-genelkurmay zirvelerinde her ne kadar birlik mesajları verilmekte ise de, belli ki mücadele alttaki kurumlar ve güçler aracılığıyla sürdürülmektedir. Üsteki birlik görüntüsü düzenin bekası adına, egemen sınıfların zorlamasıyla yaratılmıştır. Altta ise kavga tüm kapsamıyla devam etmektedir.

Tüm kirli işleri ayyuka çıktığı çıktığı halde bu çürümüş düzenin ayakta kalabilmesinin gerisinde işçi ve emekçilerin suskunluğu vardır. Oysa tüm bu pislikleriyle düzen, işçi ve emekçilerin köleliği üzerine kuruludur. İşçi ve emekçiler açığa çıkmış tüm bu pisliklere karşın düzeni tehdit edecek ve üzerinden atacak bir hareketlilik içerisine giremediği sürece, pisliğin kendisine de bulaşması kaçınılmaz olacaktır. Ne yazık ki bu çürümüş düzen, bağımsız çıkarları uğruna mücadele etmek yerine kendisine boyun eğen bu toplumu da çürütmektedir. Çürümek için, düzene karşı mücadele cephesinde saf tutmak dışında bir yol yoktur. İşçi ve emekçiler daha geç olmadan bu yolu tutmalıdırlar.

Şemdinli hakimlerine soruşturma!

Yargıtay’ın “Dosya askeri mahkemeye gönderilsin” kararına rağmen Şemdinli davasını askeri mahkemeye göndermeyen Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İlhan Kaya ve üye Eşref Aksu hakkında soruşturma açıldı. Hatırlanacağı üzere, Yargıtay, Şemdinli sanıkları astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İlideniz hakkındaki hapis kararını “eksik soruşturma” gerekçesiyle bozmuş ve dosyanın askeri mahkemeye gönderilmesine hükmetmişti. Ancak, Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi bu karara direnerek, dosyayı askeri mahkemeye göndermedi. Sanık astsubayların tahliye talebini ise reddetti.

Sanıklar ve avukatları Adalet Bakanlığı müfettişlerine suç duyurusunda bulundular. Adalet Bakanlığı müfettişleri hakimler hakkında “davayı kişiselleştirmek, tarafsız olmamak” suçlamasıyla soruşturma başlattı.

Öte yandan Hakkâri Valiliği Şemdinli davasına ilişkin olarak 29 Haziran günü yapılacak olan keşfin ertelenmesini talep etti. Mahkemeye bir yazı yazan Valilik, “güvenlik açısından kuşku yaşadıklarını, bu nedenle talep edilen helikopterin tahsis edilemeyeceğini, keşfin ertelenmesini” istedi. Fakat Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi ise keşfin kesin olarak yapılması yönünde karar aldı.

İki hakim hakkında alınan soruşturma kararının bir dizi anlamı mevcuttur. En önemlisi, ordunun konumunu ve rolünü tüm çıplaklığıyla ortaya koymasındır. “Kuvvetler ayrılığı”, “hukukun üstünlüğü”, “yargının bağımsızlığı” gibi tüm yaftalar bir yana bırakılarak bu karar verilmiştir. Böylece ordunun, düzenin yönetici çekirdeği olduğu gerçeğinin altı bir kez daha çizilmiştir. Van Savcısı Sarıkaya’nın başına gelenlerin bir benzeri ile karşı karşıyayız. Öte yandan bu karar genelde Kürt halkına ve özelde Şemdinli halkına karşı bir meydan okuma anlamına geliyor. Bu, Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikasının yeni bir yansımasıdır.

CHP'nin bozuk “pusula”sı işçi ve emekçilere yol gösteremez!

Düzen siyasetinde eskiden göstermelik de olsa “sağ partiler” vardı. Bunların karşısında gene göstermelik olarak “sol partiler” vardı. Faşist partiler ile dinci partiler tabloyu tamamlarlardı. Bugün olduğu gibi gene hepsi sermayeye hizmet ederlerdi ama seçim zamanlarında kullandıkları söylemler, ortaya attıkları vaatler birbirinden farklı olurdu. Birinin vaat olarak ortaya attığını diğeri asla sahiplenmez, buna kendince başka bir vaatle yanıt vermeye çalışırdı.

Ancak özellikle son 10-15 yıldır düzen partileri arasında bir fark kalmadığı, artık herkes tarafından kabul gören bir durum. Kapitalist düzenin yapısal sorunları daha fazlasına müsaade etmediği için, hükümete gelen bütün düzen partileri neredeyse standart hale gelmiş İMF-TÜSİAD programlarını uygulamak zorunda kalıyorlar. Yani hükümetlerin programları uzunca bir zamandır İMF-TÜSİAD ikilisinde ifadesini bulan emperyalistler ve sermaye tarafından oluşturuluyor.

Başka zamanlarda bu durumdan pek şikayetçi olmayan düzen partileri, asıl sıkıntıyı seçim zamanlarında farklı vaatler formüle etme konusunda yaşıyorlar. 2003 yılında yapılan seçimlerde Cem Uzan'ın genel başkanlığını yaptığı Genç Parti, iktidara gelme olasılığı bulunmadığı, yani sırtında yumurta küfesi olmadığı için, uçuk kaçık olsa da kulağa hoş gelen vaatler formüle ederek dikkat çekmişti. Aldığı hatırı sayılır oyun gerisinde bu vaatlerin de bir payı bulunmaktaydı.

O zaman Genç Parti ile dalga geçen diğer düzen partileri, şimdi kendilerinin diğerlerinden farklı olduğunu ispatlayabilmek için Cem Uzan'ın taktiğine başvurarak benzer talepler formüle etmeye soyunmuş bulunuyorlar. Yeniden hükümeti kuracağına kesin gözüyle bakılan AKP dışında diğer düzen partilerinin vaatlerinde neredeyse yok yok.

Kıscası AKP dışındaki tüm düzen partileri, işçi ve emekçilerin sorunlarının istismarına dayalı, hiçbir temel politika değişikliğini öngörmeyen, bu çerçevede de gerçekte hiçbir kalıcı çözüm içermeyen vaatlerle seçime girmeye hazırlanıyorlar.

CHP'nin vaatlerinin ve hükümet olduğu takdirde uygulayacağı politikaların anlatıldığı “pusula”sı bundan birkaç gün önce Deniz Baykal tarafından resmen açıklandı. Aylardır yaşanan düzen içi gerici çatışmada generallerin sözcülüğünü ve “laik Cumhuriyet”in koruyuculuğunu kendine iş edinen CHP'nin seçim bildirgesinde de önceliği “terör tehdidi” ve “laikliğin korunması” konusunda yapılacakların aldığı görülüyor.

Hükümeti “terör tehdidi” karşısında ikircikli kalmakla, siyasal kararlılık göstermemekle suçlayan CHP'nin bu konularda yaptığı tespitlerin ve önerdiği çözüm politikalarının, Genelkurmay Başkanı Büyükanıt'ın son bir ay içerisinde yaptığı konuşmalarla büyük benzerlikler taşıdığı dikkati çekiyor. “Terör” ve “güvenlik” konularında söylenen şeylerin hemen hepsinin generallerin konuşmalarından kopya edildiğini söylemek hiç de yanlış olmayacaktır.

Artık resmen de görüldüğü üzere CHP'nin “pusulası”nda “Kürt Sorunu” diye bir şey yoktur. Tıpkı Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nde olduğu gibi CHP'nin “pusula”sında da tüm mesele “dış

odaklar”dan beslenen “terör tehdidi”ne ve buna karşı mücadeleye indirgenmiştir. Bir “devlet partisi” olarak CHP'nin “pusula”sı şu ya da bu kapsamda tanımlanan bir “Kürt sorunu”na işaret etmemektedir. Kavrayış bu olunca da “terör tehdidi”ne karşı mücadelenin kapsamı da Kürt halkına sınırsız düşmanlıktan, daha fazla baskı ve terör yoluyla Kürt halkının özgürlük istemlerinin boğulmasına çalışmaktan öteye gitmemektedir.

Aynı şey “kentlerdeki güvenlik sorunu” için de geçerlidir. CHP'nin “pusula”sı kentlerdeki güvenlik sorununu bir polis şefi kafasıyla algılamaktadır. Durum böyle olunca da “güvenlik sorunu”nu ortadan kaldırmaya dönük ekonomik ve sosyal önlemlerden ziyade, suç işleyenlerin nasıl tespit edileceği, nasıl yakalanacağı gibi konulara kafa yormaktadır.

Sonuç olarak “Cumhuriyetin çağdaş kazanımlarının” ve özellikle de laikliğin korunması, “terör tehdidi”ne karşı mücadele ve kentlerdeki güvenlik sorunu gibi meselelere yaklaşımları, CHP'nin hazırlayıp açıkladığı “pusula”nın darbe heveslisi generallere ve işkenceci polis şeflerine ait olduğu, onların kafasıyla düşünülüp onların eliyle yazıldığı görülmektedir. CHP, darbecilerin, işkencecilerin pusulasını eline alarak işçi ve emekçilere yol göstermeye kalkışmaktadır.

Elbette CHP'nin seçim bildirgesi bunlardan ibaret değil. Darbe şakşakçılığı yapmanın ve Kürt halkına karşı düşmanlık bayrağını sallamanın seçimlerde işçi ve emekçilerden oy toplamak için yeterli olmayacağını bildiği için, yaşanan ekonomik ve sosyal sorunların istismarına dönük bir dizi talep de formüle etmiş bulunuyor. Buna göre CHP, 10 yıllık zorunlu temel eğitime geçileceği, ÖSS'nin kaldırılacağı, yargıda siyasallaşmanın önlenmesi, sanatçıların, muhtarların ve yoksulların sigorta primlerinin devletçe ödeneceği, yoksul ailelere nakit para yardımı yapılacağı, ulusal sağlık sigortası kurulacağı, tarımsal desteklerin iki katına çıkartılacağı, kadınlara yönelik şiddetle mücadele edileceği, dokunulmazlıkların kaldırılacağı türünden vaatlerle işçi ve emekçilerden oy isteyecek. CHP'nin seçimlerdeki beylik sloganlarından birisi ise “sıfır açlık” olacak.

Sıralanan vaatlere bakıp da “sıfır açlık”ın nasıl sağlanacağını anlamak ise mümkün değil. CHP'nin belgelerinde bunun devlet bütçesindeki “faiz dışı fazla”nın açlık ve yoksullukla ilgili projelere harcanacağı belirtilmiş olsa da bu iddianın karşılık bulması neredeyse imkansız. Çünkü dış borçların dört

yılda ikiye katlandığı düşünülecek olursa, İMF'nin asıl olarak bu borçların geri ödenmesini güvenceye almak için uygulanmasında ısrar ettiği temel ekonomik politikalarla çelişiyor. Faiz dışı fazla oranıyla oynamak İMF'nin kabul edebileceği bir şey değil. Faiz dışı fazlayı istediğim gibi ayarlayacağım diyen bir hükümetin öncelikle İMF politikalarını reddetmesi gerekiyor ki CHP'nin de böyle bir niyeti olmadığı biliniyor. Yani “sıfır açlık” söylemi bir demagojiden ibaret.

Kaldı ki açlık ve yoksulluğu, bütçeden para aktararak, yoksullara sadaka gibi para dağıtarak çözmek de mümkün değil. Açlık ve yoksulluğun ortadan kaldırılması için işsizliği hızla aşağı çekmeye dönük adımlar atılması, genel ücretler düzeyinin yükseltilmesi, ücretliler üzerindeki vergi yükünün ciddi ölçüde azaltılması, eğitim ve sağlık gibi harcamaların devlet tarafından karşılanır hale gelmesi gibi bir dizi ekonomik ve sosyal politikanın uygulamaya sokulması gerekiyor. Bütün bunları gerçek anlamı ve kapsamıyla hayata geçirmek ise mevcut yağma ve talan düzeninin yıkılmasına, bir avuç kan emicinin çıkarlarına dayalı sistemin yerle bir edilmesine bağlı. Dolayısıyla tıpkı “sıfır açlık” sloganı gibi CHP'nin diğer vaatleri de içi boş yalanlar olmanın ötesine geçmiyor.

CHP'nin seçim bildirgesindeki yalanlardan biri de sağlık sigortası konusunda. Bilindiği gibi CHP, AKP hükümetinin sağlık ve sosyal güvenlikte yıkım yasalarını meclisten geçirirken göstermelik bir muhalefet sergilemişti. Şimdi ise özünde AKP'nin sağlıkta yıkım politikalarından hiç de farklı olmayan bir “Ulusal Sağlık Sigortası” vaadiyle emekçilerin karşısına çıkıyor. CHP'nin “Ulusal Sağlık Sigortası” sağlık hizmetlerine AKP'nin “Genel Sağlık Sigortası”ndan hiç de farklı bir düzenleme getirmiyor. Sadece düzenlemenin başına şimdilerde pek moda olduğu için olsa gerek “Ulusal” sıfatı eklenmiş oluyor. Bu bakımdan Tayyip Erdoğan'ın “biz yaparken eleştiriyordunuz, şimdi aynı şeyi kendiniz programınıza aldınız” demesi hiç de karşılıksız bir suçlama değil.

CHP'nin hacimli “pusula”sında yer alan yalan ve demagojilerin tamamını ele almak gereksiz. Çünkü yaklaşım belli, niyet belli, amaç belli. Bugüne kadar kölelik yasasına, sosyal yıkım yasalarına, özelleştirmelere karşı çıkmayan, İMF ve TÜSİAD'ın dayattığı politikalarla göre kendini şekillendiren CHP'nin işçi ve emekçilere verebileceği hiçbir şey yoktur. Şayet kazara iktidara gelirse, CHP hükümetinin yapacakları, şimdi aynı çöplükte eşindikleri DSP'lilerin kendi hükümetleri döneminde yaptıklarından hiç de farklı olmayacaktır, olamayacaktır. Bu nedenle işçi ve emekçiler bu postal yalayıcıların seçimler arifesinde yükselteceği yalanlara asla itibar etmemelidir.

Patronlar kendi çıkarları konusunda son derece gerçekçi davranıyorlar. Öyle ki, “vatan kurtaran aslan” pozlarında caka satan postal yalayıcılarına itibar etmeyip AKP'yi yeniden iktidara getirmek için çaba sarf ediyorlar. O halde işçi ve emekçiler de kendi sınıf çıkarları doğrultusunda davranmalıdırlar. Hepsi de sermayenin hizmetinde olan düzen partilerinin yalanlarına kanmamalı, kendilerini kandırmaya çalışanlardan da devrimci mücadeleyi yükselterek hesap sormalıdırlar.

AKP seçim bildirgesi...

Durmak yok, saldırıya devam!

Diğer partiler gibi hükümetteki AKP de seçim bildirgesini açıkladı. Son 4-5 yıldır tek başına hükümette olan, bu nedenle de işçi ve emekçilere dönük saldırı programlarının siyasal sorumluluğunu taşıyan bir parti olarak AKP'nin neler söyleyeceği aslında aşağı yukarı belliydi. Daha ziyade bunları nasıl söyleyeceği; her biri sömürü ve yıkımı arttırmaktan başka bir sonuç üretmeyen, hepsi de İMF-TÜSİAD planlarında yer alan saldırı politikalarının emekçileri aldatmak üzere AKP tarafından nasıl parlatılacağı, parıltılı ambalajlara sarılacağı merak konusuydu.

Merak edilen bir diğer şey ise son zamanlarda düzen siyasetinde yaşanan gerici dalışmayla bağlantılı konuların (Kürt sorunu, rejim ve laiklik tartışmaları, ordu ile yaşanan gerilim vb.) AKP'nin seçim bildirgesine nasıl yansıtılacağıydı.

Tam da tahmin edildiği gibi, AKP ekonomik ve sosyal konularda mevcut saldırı politikalarına aynen devam edileceğini seçim bildirgesiyle de ilan etti. Kişi başına gelirin 2013 yılında 10 bin doları aşacağı, enflasyonun “tek haneye” ineyeceği, işsizliğin “daha da” düşürüleceği, ihracatın 200 milyar doları aştığı, turizm gelirlerinin ise 40 milyara yaklaştığı bir pembe tablonun çizildiği AKP bildirgesinde bu hedeflere nasıl ulaşılabileceği madde madde anlatılmış.

Cilalarından arındırarak kabaca özetlemek gerekirse AKP, yeniden hükümeti kuracak olursa, sosyal yıkım saldırısına kaldığı yerden devam edeceğini; enerji özelleştirmelerinin tamamlanacağını; “yatırım ve istihdamın desteklenmesi” adı altında işverenlere sağlanan vergi kolaylıklarının, teşviklerin artırılacağını, bölgelere göre teşvik sistemine geçileceğini; Halk Bankası başta olmak üzere kamu bankalarının özelleştirileceğini ilan ediyor.

Bu kadar değil elbette. AKP seçim bildirgesinde İşsizlik Sigortası Fonu'nda biriken (ve sermayedarların ağzının suyunu akıttığı bilinen) yüklü miktardaki paranın “yatırımlara yönlendirmek” türünden bahanelerle sermayenin yağmasına açılacağını, teşvik olarak patronlara saçılacağı; “işsizlere iş” bahanesiyle birer köle pazarı olarak işleyecek özel istihdam bürolarının yaygınlaştırılacağı gibi başlıklar da sıralanıyor.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu sayılanlarda herhangi bir yenilik yok. Bu maddelerin pek çoğu AKP'nin 4,5 yıllık icraatı sırasında gündeme gelen şeyler. Üstelik çok daha kapsamlı olarak İMF niyet mektuplarında ya da TÜSİAD'ın sık sık yayınladığı raporlarda, TİSK'in açıklamalarında bu söylenenleri bulmak mümkün.

Kısacası AKP'nin seçim bildirgesinin ekonomik ve sosyal konularla ilgili bölümleri, bugüne kadar süren saldırı politikalarının daha da yoğun biçimde sürdürüleceğinin ilanından ve İMF-TÜSİAD programlarının kapsamlı bir özetinden ibaret. İşçi ve emekçilere ise yalanlara kanmak, sömürü ve yıkıma katlanmak düşüyor.

“Daha fazla demokrasi” ya da “Yeni Anayasa”

Açıklanan AKP seçim bildirgesi ekonomik ve sosyal konulardaki maddelerden ziyade en baştaki “Yeni Anayasa” vaadi nedeniyle tartışma gündemine girdi. Zira bildirmede seçimlerden sonra “kapsamlı” bir anayasa değişikliği yapılacağı sözü verilmekteydi. Gazeteler bildirgeyi AKP'nin daha çok demokrasi vaat ettiğini müjdeleyen manşetlerle duyurdular.

Bildirgeyi kamuoyuna açıklayan Başbakan Tayyip Erdoğan, konuyla ilgili vaatlerini “Cumhuriyetimizin 100'üncü yılına yaklaşırken ülke sivil bir uzlaşma Anayasasını hak etmektedir diye düşündük ve bu konuda çalışmalarımız devam ediyor” şeklinde gerekçelendirdi. Tayyip Erdoğan'ın sözlerinden uzun bir alıntı yaparak müjdesi verilen bu “sivil anayasa”nın nasıl bir şey olacağı konusunda fikir edinmeye çalışalım.

“Partimiz, yeni anayasanın devlet, toplum, birey arasındaki ilişkileri hak, özgürlük ve sorumluluk temelinde düzenleyen bir toplumsal sözleşme niteliğinde olmasından yanadır. Yeni anayasa, Cumhuriyetimizin değiştirilemez temel nitelikleri olan demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti ilkelerini daha da pekiştirmeli, bireylerin haklarını en etkili şekilde korumalı, temel hak ve özgürlükleri İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si'nin ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin getirdiği standartlarda güvence altına almalıdır.”

“Yeni anayasa kısa, öz ve açık olmalı; yasama, yürütme ve yargı erkleri arasındaki ilişkiler, parlamenter sistemin kuvvetler ayrılığı esasına göre açık ve net olarak anlatılmalı, bu çerçevede cumhurbaşkanının konumu ve yetkileri yeniden tanımlanmalıdır. Bunu söylerken bu yetkilerin daha da azaltılmasını ifade ediyoruz ve bu yetkilerin azaltıldığı bir parlamenter sistemi hedef olarak alıyoruz. Temsili demokrasiden katılımcı demokrasiye geçiş sağlanmalıdır. Yeni anayasa, en büyük toplumsal uzlaşmayla hazırlanmalıdır.”

“Sıfır tolerans anlayışı çerçevesinde işkence, kayıp, göz altında ölüm, faili meçhul cinayet gibi demokratik hukuk devletinde kabul edilemez insan hakları ihlalleri üzerine, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonrada büyük bir kararlılıkla gidilecektir”

Merak edip bakanlar, AKP'nin vaat ettiği “sivil anayasa”nın burada sayılıp dökülen pek çok niteliğinin, zaman zaman TÜSİAD tarafından gündeme getirilen “demokratikleşme paketleri”nde ya da AB'nin o ünlü “ilerleme raporları”nda dile getirilen şeyler olduğunu fark edeceklerdir. Bu bakımdan AKP'nin söylediği yeni bir şey değildir ve bu türden bir anayasa değiştirme girişiminden bir “sivil anayasa”nın veya demokratik özgürlüklerin ezilenler ve emekçiler açısından genişlemesi gibi bir sonuç çıkması mümkün değildir. AKP'nin geçmiş dönem icraatı ne demek istediğimizi açık biçimde anlatmaktadır. Bilindiği gibi AKP hükümeti iktidarda olduğu dönem boyunca AB'ye uyum” kapsamında “demokratik hak ve özgürlükleri genişletmek iddiasıyla pek çok yasal düzenleme yapmıştır. Buna sınırlı kimi anayasa değişiklikleri de dahildir.

Fakat bir yandan bu yasal düzenlemeler üzerinden demokrasi nutukları atılırken bir yandan da Kürt halkı

ile işçi ve emekçiler üzerindeki baskı ve terör kesintisiz biçimde sürmüştür. Temel hak ve özgürlükler bir çok kez cop ve dipçik darbeleri altında ezilmiştir. Katliamlar, sokak eylemlerine ve protesto gösterilerine dönük azgınca saldırılar, örgütlenme hakkının, basın özgürlüğünün en kaba biçimlerde ayaklar altına alınması, linç girişimleri, kontrgerilla operasyonlarının yaygınlaşması, yargıya dönük açık politik müdahaleler vb vb. Bir solukta sayılamayacak denli fazla anti demokratik uygulama ve hak gaspları, üstelik son derece sistematik olarak, AKP iktidarı döneminde de devam etmiştir. Yapılan onca düzenlemenin ne Kürt halkına, ne de işçi ve emekçilere kayda değer bir faydası olmamış, onlar her türlü hak talebinde 12 Eylül hukukuyla, 12 Eylül'ün baskı ve sindirme politikalarıyla karşı karşıya kalmışlardır. Hem zaten yakın zaman önce çıkartılan ve polise daha geniş yetkiler veren yasa ile 1 Mayıs'ta İstanbul Taksim'de yaşananlar AKP'nin nasıl bir demokrasi istediğini hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak kadar açık bir biçimde göstermektedir.

AKP'nin “daha fazla demokrasi” söylemini seçim bildirgesinin başına koymasının elbette bir anlamı vardır. AKP generallerde yaşadığı gerici didişmede AB emperyalizminin ve TÜSİAD'ın desteğini yitirmemek, böylece darbe sopasından korunabilmek umuduyla bir kez daha demokrasi havarisi kesilmiştir. Dolayısıyla onun istediği AB'nin ve TÜSİAD'ın istediği sınırlarda bir “demokrasi”dir. Ve buna da generaller karşısında kendi konumunu koruyabilmek için ihtiyaç duymaktadır.

AKP'nin seçim bildirgesinin generallerle yaşanan gerici dalışmada kendi konumunu güçlendirmek temel amacıyla hazırlandığını gösteren tek şey sözü edilen demokrasi vurgusu değildir. Bunun dışında AKP seçim bildirgesinde özellikle de “Cumhuriyetin temel nitelikleri”, “laiklik” ve “terörle mücadele” gibi konularda generallerle benzer bir dilin tutturulmaya çalışılması; örneğin dönüp dolaşıp laikliğin öneminden söz edilmesi, fakat buna karşılık AKP'nin geçmiş dönemde iktidar oluşunda belli bir payı olan “türbana özgürlük” türünden taleplerin 119 sayfalık bildirgeye alınmamış olması anlamlıdır. Yani generallerle yaşanan dalışmanın sonucunda belli sınırlarda bir hizaya gelme durumu söz konusudur.

Durmak yok, saldırıya devam!

AKP'nin seçim bildirgesi “Güven ve İstikrar İçinde Durmak Yok Yola Devam” alt başlığını taşıyor. “Güven ve istikrar”ın ne anlamda kullanıldığı ve kimler için istenildiği artık bilinmektedir. “Güven ve istikrar” düzen partilerinin ve sermaye örgütlerinin dilinde “sömürü ve yağma için ortamın uygun olması” anlamına gelmektedir. Sermayenin yeni bir AKP hükümetinden beklediği budur. AKP de sermayeye istedikleri şeyi vereceğini ilan etmektedir. Meselenin özü ve özeti bundan ibarettir. İşçi ve emekçiler için ise AKP seçim bildirgesinin başlığı, “Durmak yok, saldırıya devam” anlamına gelmektedir. Muhtemel bir AKP hükümeti hem seçimler dolayısıyla ertelediği saldırıları hem de İMF ve TÜSİAD'ın talep ettiği yeni saldırı politikalarını yeni dönemde hayata geçirmeye karardır. İşçi ve emekçiler AKP'nin seçim yalanlarına bu bilinçle bakmalıdır. Hem geçmiş dönemde hayata geçirilen saldırıların hesabını sormak, hem de yeni dönem saldırılarının önünü kesmek için bu sermaye partisinin yalanlarına prim vermemeli, seçimlerde sınıf tavrını kuşanmalı, seçimler sonrasında da devrimci sınıf mücadelesinin bayrağını yükseltmelidir.

Düzen bekçileri yeni silah alımları için Pentagon kapısında...

Gerici rejim savaş aygıtını tahkim ediyor!

Amerikan silah tekellerinin “yağlı müşteri”lerinden biri olan Türk devleti, silah alımına doymuyor. Yalnızca Aralık 2006’dan günümüze kadar geçen altı aylık sürede milyarlarca doların ABD silah tekellerinin kasalarına akmasını sağlayacak silah ihaleleri bağlanmış durumda. Savaş uçakları, saldırı helikopterleri, füzeler, bunlara ait destek malzemeleri ve yedek parçalar satın alan Türk ordusu, bunlarla birlikte personel eğitimi, bakım ve lojistik hizmeti veren Amerikalı uzmanları da bünyesine katıyor.

Silah alımı ihalelerine yeni eklenen halkanın bedeli ise 159 milyon dolar olarak açıklandı. ABD Savunma Bakanlığı Pentagon tarafından yapılan açıklamada, savaş gemilerine karşı kullanılan gelişmiş Harpoon füzelerinden 51 adedinin Türk Deniz Kuvvetleri’ne satılması için kongreye izin bildiriminde bulunulduğu belirtildi. Pentagon’a bağlı Savunma Güvenliği İşbirliği Dairesi’nden (DSCA) yapılan yazılı açıklamada, satışın, Türk Deniz Kuvvetleri Komutanlığı’nın elindeki Harpoon envanterini genişleteceği ve savaş gemilerine karşı yeteneğini ilerleteceği savunuldu.

DSCA açıklamasında, 51 adet Block II tip taktik Harpoon füzesinin yanı sıra ilgili konteynerler, destek malzemeleri, yedek parçalar, personel eğitimi, bakım ve lojistik hizmetlerinin de Türkiye’ye sağlanacağı belirtildi.

İki hafta içinde Kongre’den itiraz gelmezse, füzelerin satış izni kesinleşecek. Silah satışları söz konusu olduğunda, Pentagon kongre ile önceden danışmalarda bulunduğu için, herhangi bir itiraz gelmesi beklenmiyor

51 adet Harpoon füzesi alımı için geri sayımın başladığı günlerde Savunma Sanayii Müsteşarlığı (SSM), Kara Kuvvetleri Komutanlığı için “özel maksatlı taktik tekerlekli zırhlı araç projesi” ile ilgili çalışmaları başlattı. Belirtildiğine göre, alınacak zırhlı araçlar aynı zamanda ileri teknoloji ile donatılmış sensör, destek ve radar araçları ile takviye edilecek.

Projeyle, toplam 336 adet taktik tekerlekli, mayınlara duyarlı ve yüksek seviye korumalı zırhlı araç, NATO standartlarında üretilecek. Bu savaş araçlarının da, SSM’nin açacağı uluslararası ihale ile satın alınacağı ifade edildi.

Silahlanma hamlesinin bir diğer halkasında ise 52 adet genel maksat ve 10 adet ağır nakliye helikopteri alınması var. Ayrıca Jandarma Genel Komutanlığı için de 12 keşif ve gözetleme helikopterinin alınması da gündemde.

Silahlanma histerisine giren düzen bekçileri, “sınır ötesi operasyon” için sınıra askeri yığınak yaparken, Kürt halkına karşı yürüttüğü savaşı da giderek tırmandırıyor. Güney Kürdistan’a olası bir saldırı için Washington’dan vize almak zorunda olan militarist güçlerin, içe dönük “savaş hali” ilan konusunda böyle bir dertleri yok. Nitekim bazı Kürt illerinin çevresinde “güvenlik bölgesi” oluşturmak adı altında “yasak bölge”ler ilan edilmiş bulunuyor.

Öte yandan ordu şefleri, hükümet temsilcileri, bürokrasi ve istihbaratın üst düzey temsilcilerinin katıldığı son “güvenlik zirvesi”nde, yeni tahkimatlar için savaş aygıtına ek kaynaklar ayrılması konusunda anlaşma sağlandığı bildirildi. İktidar uğruna aralarında çatışan “laik/dinci” iki gerici kutup, savaş aygıtının tahkim edilmesi konusunda tam bir mutabakat içinde hareket ediyor. Tayyip ve müritleri, TSK’nın “tüm ihtiyaçları”nın karşılanacağını ilan etmiş bulunuyor. Generallerle anlaşılan AKP hükümetinin Milli Savunma Bakanlığı’na ek ödenek çıkartması bekleniyor.

Eğitime, sağlığa ayrılan bütçeyi kısan, milyonlarca işçinin talim yaptığı asgari ücreti açlık sınırının altında tutan, kamu emekçilerine gülünç ücret artışları yapan İMF-TÜSİAD hükümeti, sıra silahlanma ve savaş aygıtının tahkimatına geldiğinde kesenin ağzını sonuna kadar açıyor. Emekçileri yıkıma, militarist kurumu tahkime yarayan rejimin bu tercihleri şaşırtıcı değil. Çünkü biliyoruz ki, kapitalizm bir şiddet, barbarlık ve yıkım düzenidir.

“Terör”e karşı sessiz ve etkisiz bir yürüyüş!

23 Haziran günü Cumhuriyet mitinglerini tertipleyen bileşenlerce bu kez teröre karşı sessiz yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca Kürt halkını hedef alan şoven sloganların atılmasının yanı sıra “ordu millet elele” denerek inkar ve imha politikalarının gönüllü işbirlikçisi olunacağı ilan edildi.

Genelkurmay’ın internet üzerinden yayınladığı ilk muhtıra sonrası başlayan Cumhuriyet mitingleri furyasının temel vurgu noktası laiklikti. Bu muhtıra baştan aşağı ülkedeki irticai faaliyetlerden örnekler sıralıyor ve vatandaşların irtica yanlılarının karşısına net bir tutumla çıkmasını istiyordu.

Genelkurmay’ın adeta bir eylem çağrısı olarak kaleme alınmış bu muhtırası üzerine, ulusalcı cenah arkasına medya desteğini de alarak harekete geçti ve sonuçta bir TSK güzellemesine dönüşen mitingler dizisi ile karşı karşıya kalındı.

Miting kürsülerinde ordu, cumhuriyetin yegane koruyucu gücü ilan edilirken, Nur Serter gibileri kürsüde ordunun önünde saygıyla eğildiğini dile getirerek adeta secdeye vardı. Mitingte, Büyükanıt’ın bir gün önce ettiği “sözde değil özde laiklik” sözü de çoktan pankartlara konulmuştu.

Cumhurbaşkanlığı seçimi arifesinde başlayan ve erken seçimle sonuçlanan sürecin startı böyle verildi. AKP’yi hedefe koyan muhtıranın sonundaki “ne mutlu Türküm diyene!” klişesi ise toplumsal yaşama halkların kardeşliği bilincinin katli olarak geri döndürülmeye çalışıldı.

Daha sonraki süreçte muhtıraların arkası kesilmedi. Genelkurmay AKP ile süregelen çatışmasını asker yanlısı sözde sivil toplum örgütlerine devrederek, savaş borazanını kaldığı yerden çalmaya devam etti.

Bugün yeniden alevlenmiş haliyle içinden geçtiğimiz bu süreç, Mersin’deki bayrak provakasyonu ile başlayan, Diyarbakır olayları, Şemdinli, Hrant Dink’in katledilmesi ve toplumsal hırsınla süran devlet terörünü

tırmandırma ve şoven histeriyi yükseltme çabasının doruk noktasına ulaştığı bir kesittir yalnızca. Geline yerde bütün haber bültenlerinde ilk sırada yer bulan şehit haberleri, öve öve bitirilemeyen “ölü ele geçirmeler”, Kuzey Irak hayalleri, Ahmet Kaya t shirtlerini hedef alan bir toplumsal düşmanlık atmosferi sermaye düzeninin yine halklar arası kin ve düşmanlığı körüklemek üzere maya çalma girişiminin örneklerdir.

Şovenizm mayası tutmadı!

23 Haziran’da 5 ilde gerçekleştirilen “teröre karşı sessiz yürüyüş” mitingleri gösterdi ki, çalınan şovenizm mayası henüz tutmamıştır. İstanbul’da sayısı 2000’leri ancak bulan mitingler marjinalleşmiş ve savaş çığırtkanlığı ile ordu şakşakçılığı arasına sıkışmış bir takım dar çevrelerin, sivil toplum örgütü maskesi ardında siyaset yapan orduların hazin başarısızlığı ile sonuçlanmıştır. Genelkurmay’ın yine muhtıra biçiminde ilettiği ‘teröre kitlesel refleks verin’ çağrısı sadık hizmetkarlarınca karşılanmaya çalışılmış, ancak bu kez, hem de medya eliye son süreçte yaratılan dramatik atmosfere karşın yanıt üretmemiştir. İşin özü, 23 Haziran’da Çağlayan’da toplanan gruplar yalnız kalmış ve marjinalleşmişler, sessiz yürüyüş bir sürü şoven sloganın atıldığı ama gerçekten sessiz ve etkisiz bir miting olarak kayıtlara geçmiştir.

Son günlerde şehit cenazeleri üzerinden siyaset yürüten, ölüleri üzerinden toplumda düşmanlık yaratmanın hesaplarını güdenler, koca bir gerçeği artık daha açık görmüşlerdir sanırız. Hrant Dink katledildiğinde 200 bin kişi halkların kardeşliği diyerek sokağa dökülürken, çok daha fazlası da aynı kardeşlik özlemini içinden defalarca tekrarlayarak evde, okulda, işyerinde kaldı. Yani bu coğrafyada hala askerlerin karşısında hazırola durmayan, bu coğrafyanın kardeşlik bilincine sahip çıkan çıkan milyonlar var!

Tırmandırılan polis terörüne karşı mücadeleleyi yükseltelim!

Kanunlarını tümüyle rafa kaldıran sermaye düzeni tıpkı hamisi ABD gibi özgürlüğü ve demokrasiyi namlunun ucunda aramaya devam ediyor. Gerçi 24 yaşında soygun zanlısı Mustafa Kükçe'nin 15 Haziran'da başına gelenler düşünüldüğünde, yargısız infaz herhangi TC'nin bir vatandaşı için iyi sayılabilecek bir ölüm şekli olarak bile görülebilir. Mustafa Kükçe, Çekmeköy'de bir gecekonduya yaşayan bir Alevi'ydi ve şoförlük yapıyordu. Kükçe, savcılıktaki ifadesine göre, 14 Haziran'da üç arkadaşıyla bir inşaattan "jantlarıyla" birlikte üç lastik almış, ardından polis tarafından takip edilerek yakalanmıştı. Kükçe, Sarıgazi'de yakalanıp önce Dudullu, sonrasında da Acarlar Karakolu'na götürüldü. Bu arada damadıyla karakolda görüşen Ali Alver, Kükçe'nin durumunun iyi olduğunu söylüyordu.

Gazi Alver'e göre Kükçe, bir gün sonra saat 11.00 sularında karakoldan çıkarıldı: "Elleri kelepçeliydi ama sapaşğlam yürüyordu. 'Beni dövmediler' dedi." Kükçe'nin kayınvalidesi Emine Alver'e göre, "biri kilolu, biri kısa boylu iki sivil polis arasında" karakoldan çıkarılıp Çakmak Karakolu'na götürüldü. Daha sonra karakolun önüne gelen akrabalarının ve Ali Yılmaz'ın Mustafa'yı görme isteği hakaretlerle karşılandı. Polis, Kükçe'nin yakınlarına 'Pis Çingeneler', 'Pis Aleviler' diyerek yumruklarla saldırdı. Aile, Kükçe'nin 19.00'da savcılığa çıkarılacağını öğrenince Ümraniye Adliyesi önünde toplandı. Adliyenin önünde bulunan Ali Yılmaz'ın anlatımına göre Kükçe, dört resmi polisin kolları arasında savcılığa çıkarıldı: "Elleri kelepçeliydi. Yürüyemiyordu. Yüzünde

darp izi yoktu ama çok kötü görünüyordu. Köpek ölüsü gibi sürüldüler."

Cezaevine gönderildiği ilk gün hayatını kaybeden Mustafa Kükçe'nin cenazesini almaya morga giden ailesi vücudunda birçok işkence izi olduğunu anlatıyor. Mustafa Kükçe 15 Haziran günü, yani polis yasasının yürürlüğe girmesinden bir gün sonra katledildi. Sessiz sedasız yürürlüğe giren yasa kısa sürede sonuçlarını üretmeye başlamış oldu. Polisi yasal işkence ve yargısız infaz yapabilir hale getiren bu yeni düzenlemeler ile birlikte zaten kırıntı halinde kalmış hukukun bile polisin emrine verilmiş olduğu açıkça kanıtlanmış oldu.

AB standartlarında bir yasa çıkartmış olmakla övünen milletvekilleri yasayı zaten şöyle tanımlıyorlardı: "Polisin yerine getirdiği görev itibarıyla suç önleme ve adli görevlerinin bir bütün olduğu ve birbirini tamamladığı görülmektedir. Bu nedenle Avrupa ve diğer gelişmiş dünya ülkelerindeki uygulamalar paralelinde, ülkemizde de hedeflenen etkin, hızlı ve caydırıcı ceza adalet sisteminin

gerçekleştirilebilmesi için, polisin etkinliği artırılmalıdır". Caydırıcı polis tanımlamasının en güzel örneğini TC'nin kolluk güçleri hemen uygulama ile göstermiş oldular. Polisin seçtiği hedefler ise yine bu yasa kapsamında "önleme aramasının" tanımlandığı bölümde son derece açık ve net olarak ortaya koyuluyor:

"Önleme araması aşağıdaki yerlerde yapılabilir:
a. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu kapsamına giren toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin yapıldığı yerde veya yakın çevresinde.
b. Özel hukuk tüzel kişileri ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya sendikaların genel kurul toplantılarının yapıldığı yerin yakın çevresinde.
c. Halkın topluca bulunduğu ve toplanabileceği yerlerde.

ç. Öğretim ve eğitim özgürlüğünün sağlanması için her derecede öğretim ve eğitim kurumlarının ve 20. maddesinin ikinci fıkrasının (A) bendindeki koşula uygun olarak girilecek yüksek öğretim kurumlarının içinde, bunların yakın çevreleri ile giriş ve çıkışlarında.
d. Umuma veya umuma açık yerlerde..."

Sıralama açık eylemler, sendikalar, demokratik kurumlar ve olmazsa olmaz üniversiteler... Ancak sona doğru, aşağı yukarı her yerde manasına gelen umuma açık yerler başlığı geliyor. Yani polis umumi tuvalet dahil her yerde arama yapabilecek. Böylece suça karşı güçlü bir koruma yaratılmış olacak. Peki, insanları bir numaralı emekçi halk düşmanı polisten kim koruyacak!

Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu'nun ne olduğu konusunda son bir ayda yaşananlar yeterli bilinç açıklığı yaratmaktadır. Ölçsüz polis terörü 2007 1 Mayıs'ına damgasını vururken, polis bu sefer sadece eylemci kitleyi değil herkesi hedef haline getirdi.

Devlet, kapsamını genişlettiği bu terör dalgası ile İstanbul'u büyük bir cezaevi haline getirmiş, tüm toplumu hedef seçen bir "güvenlik" anlayışını uygulamaya koymuştur. Sadece Beyoğlu ve Taksim civarında kısa zamanda yaşananlar bunun açık kanıtıdır.

22 Mayıs: Taksici Engin Topal ve Topal'ı döven polislere itiraz eden Ali Bakça, tahta cop, yumruk ve tekmelerle dövüldü.

26 Mayıs: Ferhat Yalçınkaya, Galatasaray Meydanı'nda çıkan bir tartışma sonrasında kimliği olmadığı ve üzerinden bıçak çıktığı gerekçesiyle alınıp tahta coplarla dövüldü, yüzüne sprey sıkılıp Yedikule'ye atıldı.

5 Haziran: Transeksüel Esmeray, evine gitmek üzere Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü önünden geçerken "Buradan geçmek yasak" diyen iki polis tarafından dövüldü.

8 Haziran: Cumhuriyet Caddesi'nde trafik kontrolü sırasında gözaltına alınıp Taksim Polis Merkezi'ne götürülen işadamı Sezai Yakar, burada dövüldü. Yakar'ın burnu ve eli kırıldı.

"Terörle mücadele"nin dünya çapında tırmandırılıyor olmasına yaslanan TC burjuvazisi de tıpkı diğer terörle mücadele edenler gibi geçtiği yeri kanla boyamaya devam ediyor. Kendilerine güvenleri o kadar tam ki, seçim öncesi TC tarihinin en faşist yasalarından birini çıkartmakta bir sakınca görmüyorlar, tersine övünüyorlar. Bu yasayı çıkartanlar şimdi işçilerin ve emekçilerin karşısına oy istemek için çıkıyorlar. Bu yüzüstülüğe, bu orta oyununa emekçilerin vereceği cevap, kendi adaylarını, bağımsız devrimci sosyalist adayları desteklemek olabilir ancak.

Bir kontrgerilla cephaneliği de Eskişehir'den!

İstanbul Ümraniye'deki bir gecekonduya yapılan aramada ele geçirilen bombalarla ilgili olarak başlatılan soruşturma kapsamında mühimmat dolu yeni bir ev daha ortaya çıkarıldı. İstanbul ve Bursa'daki evlerden sonra, Eskişehir'de de bir evde patlayıcılar, bombalar, tüfekler, tahrip kalıpları ve infilak fitilleri ele geçirildi. Bu evde kalan emekli Yüzbaşı Muzaffer Tekin'le bağlantısı saptanan emekli Binbaşı Fikret Emek gözüaltına alındı. Böylece Cumhuriyet gazetesine atılan bombaların benzerlerinin ele geçirildiği ve kontrgerilla elemanı emekli Yüzbaşı Tekin ile arkadaşlarının tutuklandığı Ümraniye soruşturması Bursa'dan sonra Eskişehir'e uzandı.

Muzaffer Tekin, ele geçirilen dökümanların başında yer alan Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'ni (MGSB) Fikret Emek adlı emekli bir binbaşidan aldığını söyledi. Tekin'le bağlantılı olduğu anlaşılan Fikret Emek'in Ankara'daki evi ile Eskişehir'deki 2 ayrı adrese baskın düzenlendi. Eskişehir'de bir eve yapılan polis baskınında yeni bir kontrgerilla cephaneliğine ulaşıldı. Evde yapılan aramada şunlar bulundu:

11 kilogram C-3 tipi plastik patlayıcı, 1 adet kanas tipi dürbünlü tüfek, 1 adet kalaşnikof otomatik tüfek, 1 adet av tüfeği, M-16 mermileri, 10 adet Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKE) yapımı savunma ve taarruz tipi el bombası,

2 adet MKE yapımı olmayan el bombası, gaz bombası, sis bombaları, 210'ar gramlık 12 TNT düzeneği, 6 adet yarımşar kiloluk TNT kalıbı, 1 adet 1.5 kilogramlık TNT kalıbı, 1 kilogramlık tahrip kalıbı, naylon torbada ateşleme mühimmatı, 1 adet patlayıcı imha kiti, normal tipte kapsül, infilak kapsülleri, patlayıcı düzenekleri hazırlamada kullanılan saniyeli fitiller ile infilak (patlamalı) fitilleri.

Öte yandan İHD'nin eski Başkanı Akın Birdal suikastının kilit ismi Semih Tufan Gülaltay'ın yolu, adı Danıştay saldırısı olayına karışan ve Ümraniye'de ele geçirilen bombalar yüzünden tutuklanan Muzaffer Tekin ile kesişti. Semih Tufan Gülaltay ve Muzaffer Tekin sık sık bir araya gelerek birtakım planlar yaptığı, ikili arasındaki gizli ilişki, Gülaltay hakkında hazırlanan soruşturma evrakında ve bu operasyon çerçevesinde yapılan telefon dinlemelerinde ortaya çıktı.

Bu gelişmeler, kontrgerilla örgütlenmesinin hangi boyutlara ulaştığını tüm açıklığı ile göz önüne seriyor. Yaşananlar, sermaye devletinin nasıl çeteleştğini, kendi halkına karşı bir cinayet şebekesine dönüştüğünü, kontra çetelerini hep el altında tuttuğunu, ciddi bir toplumsal muhalefetle karşılaşmadığı koşullarda kirli savaşı sürdüreceğini gösteriyor.

Kamuda satış sözleşmesi imzalandı!

Hükümet ile Türk-İş arasında süren ve göstermelik nedenlerle uzatıldığı bilinen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlandı. Bir süredir AKP hükümetinin bu işi seçimlerden önce bitirmek niyetinde olduğu, Türk-İş yönetiminin de bu fikre sıcak baktığı ve işi yokuşa sürmeme konusunda dikkatli olduğu biliniyordu. Tabandaki işçilerden yükselen seslerin artmasıyla birlikte hükümet ve Türk-İş yönetimi artık bu oyunu daha fazla sürdürmenin doğru olmayacağı konusunda hem fikir oldular ve sözleşmede anlaşmaya ulaşıldığını açıkladılar.

Yapılan açıklamaya göre; 2007 yılı için kamuda çalışan işçilere, 900 YTL'nin altında ücret alanlara 50 YTL iyileştirme artı 140 YTL seyyanen zam yapılırken, 900 YTL ve bin 400 YTL arasında ücret alanlara 140 YTL seyyanen zam yapıldı. Bin 400 YTL'nin üzerinde ücret alanlara ise yüzde 10 oranında zam yapıldı. 2008 yılı için ise, ilk 6 ay için yüzde 3 zam artı enflasyon farkı, ikinci 6 ay için de yine yüzde 3 artı enflasyon farkı oranında zam yapılmasına karar verildi.

Anlaşma sağlanmasının ardından gerçekleştirilen imza töreni öncesinde Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin ve Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç ortak bir açıklama yaptı. Bakan Şahin, 2008 yılında birinci ve ikinci 6 aylar için yüzde 3 zam artı enflasyon farkı ödeneceğini ifade etti. Sosyal yardımlarda da aynı oranlarda zam verileceği, anlaşmadan doğan ücret farklarının ise 4 ay içerisinde ödeneceği bildirildi.

Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç ise her satış sözleşmesinden sonra duymaya alıştığımız sözleri söyledi. Kılıç, basın açıklamasında yaptığı konuşmada “İstediğimiz noktaya geldiğini düşünmesek bile Türkiye ortalamasının üzerinde bir sözleşme olduğunu düşünüyoruz” dedi. Sözleşmede kıdem tazminatı gibi

konularla ilgili idari maddelerde herhangi bir değişikliğin söz konusu olmadığını da ifade etti.

Açıklanan ücret zamlarının kamu işçisinin taleplerinin altında kaldığı, hükümetin teklifine çok yakın bir noktada anlaşma sağlandığı görülmektedir. Gene de hükümetin aslında vermeyi planladığı rakamda çok ısrar etmediği, seçimler nedeniyle biraz daha esnek davrandığı anlaşılmaktadır. Gene yapılan açıklama, esnekliğin sözleşmeye girmesi ve bazı hak gaspları konusunda hükümetin çok da ısrarcı olmadığını göstermektedir.

Kamu işçileri hükümetin bu tutumunun kendilerini kandırmaya dönük bir manevra olduğunu görmeli ve bunu da seçimlerde ortaya koymalıdır. Petrol-İş Başkanlar Kurulu'nun son açıklamasında yer alan “*Petrol-İş üyeleri İMF politikalarını uygulayacağını beyan eden veya açıkça bu programı reddetmeyen hiçbir partiye ve adaya oy vermeyecek, oyunu sınıfsal çıkarları doğrultusunda kullanacaktır*” sözü tüm kamu işçilerinin tutumu olarak sahiplenilmeli, AKP iktidarından ve İMF-TÜSİAD güdümlü tüm düzen partilerinden hesap sorulmalıdır.

“Kürt ulusuna özgürlük!”

Geçtiğimiz Cumartesi günü BDSP'nin de içerisinde yer aldığı devrimci yapıların “*Kışkırtmalara, linçlere, provokasyonlara, katliamlara son! Kürt ulusuna özgürlük!*” şiarıyla gerçekleştirdiği eyleme polis saldırmıştı. 23 Haziran günü Taksim Tramvay Durağı'nda aynı gündemle ilgili eylem yapıldı. Saat 13.00'te başlayan ve EHP, HÖC, Partizan, DHP, TÖP, SDP, ESP, Devrimci Hareket, ÖMP, HKM tarafından örgütlenen eylemde, “*Kışkırtmalara, linçlere, provokasyonlara, katliamlara son! Yaşasın Kürt ve Türk halklarının birleşik mücadelesi!*” pankartı açıldı.

Bileşenler adına okunan basın açıklamasında, şovenizmi kışkırtan, linçlere, provokasyonlara zemin hazırlayan, katliamları meşrulaştıran politikalara ve Kürt halkına yönelik operasyonlara derhal son verilmesi talebi dile getirildi.

“Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji biratiya gelan!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Kışkırtmalara son!”, “Linçlere son!”, “Provokasyonlara son!” sloganlarının atıldığı eylemde “Biji biratiya gelan!”, “Kahrolsun MGK, MİT, CİA, kontrgerilla!”, “Gözaltılar, baskılar bizi yıldırılmaz!” dövizleri taşındı. Eylem, geçen hafta polisin saldırma gerekçesi olarak gösterdiği “Kürt ulusuna özgürlük!” sloganının atılmasıyla son buldu.

Kızıl Bayrak/İstanbul

“Kışkırtmalara, linçlere, provokasyonlara son!”

22 Haziran günü öğle saatlerinde Yüksel Caddesi'nde biraraya gelen ilerici, devrimci kurumlar, son dönemde Genelkurmay Başkanı tarafından yapılan açıklamayı protesto etmek, katliamlara, linçlere, provokasyonlara son demek için biraraya geldiler. Okunan basın açıklamasında Genelkurmay'ın “kitlesel refleks” çağrısının linçlere, provokasyonlara, katliamlara zemin hazırladığı, 23-24 Haziran'da yapılacak olan “sessiz miting”lerin halkların çıkarına değil, halkları birbirine kışkırtmaya hizmet ettiği vurgulandı. Açıklama Kürt halkına yönelik operasyon girişimlerine, “sözde vatandaş” dışlamalarına ve “terör” demagojisiyle şovenizmi kışkırtan, katliamlara zemin hazırlayan politikalara son verilmesi talebiyle son buldu.

Alinteri, BDSP, ÇHD Ankara Şube, EHP, ESP, HÖC, Kaldıraç, Partizan'ın düzenlediği eyleme 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Ankara

23 Temmuz sonrası...

Yüksel Akkaya

Herkesin gözünü diktiği 22 Temmuz'dan daha da önemi olanı 23 Temmuz ve sonrası...

22 Temmuz nihayetinde bir “bahsin” sonuçlarının tescil edildiği gün olacak. Emekçiler açısından bakıldığında değişen tek şey ise yeni yıkım yasalarının hızla Meclis'ten geçirilerek sefaletle bir adım daha yaklaştırılmaları olacak.

Dünya Bankası yayınladığı raporlarda yeni seçimden galip çıkarak hükümet kuranlara şunu önermektedir: Halk seçim “zaferi” nedeniyle ilk altı ayda yapılanlara büyük bir direniş göstermez, bu nedenle en radikal yasalar ilk altı aya içinde çıkarılmalıdır. Demek ki, “seçim toto” bittikten sonra Tüsiap-c'nin (Türkiye Sanayici İş Adamları Partisi-Cephesi) yeni hükümetinin yapacağı ilk iş sosyal güvenlikle emekçiler, kır ve kent yoksulları aleyhine düzenlemeler yapmak, kamu emekçilerinin çalışma koşullarını yeniden düzenleyerek esnek bir çalışma yaşamı oluşturmak, seçim baskısı nedeniyle yapılamayan özelleştirmeleri hızla yapmak... Sonuç, yeni bir yıkım hamlesi karşısında daha da yoksullaşmak, sefaletle biraz daha yakıcı bir şekilde karşılaşmak.

Her yeni milletvekilinin bir eski dönemin milletvekilini aratması kuralı bu seçimde de değişmeyecek gibi. Eskiden hiç değilse Konfederasyon başkanları ile bazı “büyük” sendikaların başkanlarına vekillik teklif edilirdi. Bu seçimlerde bunun da yaşanmamış olması sendikalar o kadar etkisiz hale gelmiş olduğunu göstermektedir. Muhtemelen Türkiye tarihinin en halktan kopuk, en emekçi düşmanı Meclisi seçilmiş olacak.

Tüsiap-c'nin çok memnun kalacağı bu Meclisi seçme sürecinde emekçilere düşen çok şey bulunmaktadır. Birincisi, bu seçim oyununun neden hep sermaye lehine işlediğini anlamak ve anlatmak; ikincisi seçim sonrasında yaşanacakları dünyanın deneyimleri üzerinden açıkça sergilemek bu seçim sürecinin en temel faaliyetleri olmak zorundadır. Bu iki temel politika üzerinden emekçileri, kır ve kent yoksullarını daha aktif politik özneler haline getirmek, uzun soluklu mücadelenin direngen militanlarına dönüştürmek daha kolay olacaktır.

22 Temmuz sürecini böyle değerlendirmek devrimci ve sosyalistler için kapitalizme, emperyalizme karşı verilecek mücadelede değerlendirilmiş bir araçtan başka bir anlam taşımayacaktır. Bu nedenle seçimi Tüsiap-c'nin hangi partisinin kazanacağını tartışmaktan çok, Tüsiap-c karşısında emekçilerin ne yapması gerektiğini tartışmak gerekmektedir.

Mamak İşçi Kültür Evleri'nin düzenlediği etkinliğe 700 işçi ve emekçi katıldı...

Sivas katliamının 14. yıldönümünde “Yine türküler söylüyoruz, yine semahlar dönüyoruz!”

2 Temmuz Sivas katliamının 14. yıldönümünü anma çerçevesinde, katliamın faili olan sermaye devletini ve onun temsilcileri olan sermaye partilerini teşhir eden bir ön çalışma ile yoğun faaliyet yürütüyoruz. Anmaya çağrı amacıyla 3 bin davetiyeyi emekçilerle birebir konuşarak dağıttık. Bölgemizde geçtiğimiz yıl yerel mitingle birleştirilen 1 Temmuz'da yapacağımız anma etkinliğini bölgedeki devrimci ve ilerici kurumlarla birlikte örgütlerken, gündeme ilişkin çalışmamızı yoğun bir şekilde sürdürüyoruz. 2 Temmuz günü mezar başında yapacağımız anma etkinliğinin çalışmasını yapıyoruz.

2 Temmuz gündemi üzerinden yürüttüğümüz çalışmamızın bir parçası olarak “Yine türküler söylüyoruz, yine semahlar dönüyoruz!” seslenişi ile güçlü bir çalışma yürüttük. Mamak İşçi Kültür Evleri olarak 24 Haziran Pazar günü “Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!” şiarıyla anma etkinliği düzenledik. Tek Mezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı'nda düzenlediğimiz etkinlik saat 20.00'de başladı.

Tek Mezar Parkı'nı gündeme ilişkin pankartlarımızla donattık. Sahnenin arkasına “Sivas'ta Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!/Mamak İşçi Kültür Evleri”, parkın girişine “Katliamların hesabını işçi-emekçiler soracak!”, alana İşçi Kültür Evleri ile “Düzen partilerine verilecek oyumuz yok! Sorulacak hesabımız var!”, “Bağımsız sosyalist aday Evrim Erdoğan'ı destekliyoruz!”, “Ortadoğu halkları yalnız değildir!”, “Emperyalist kültüre ve savaşa geçit vermeyeceğiz!” şiarlı pankartlar astık.

Anma programı açılış konuşması ve saygı duruşu ile başladı. Sunumda Sivas'ta katledilen Metin Altıok, Behçet Aysan ile Nazım Hikmet'in şiirlerine ve ezgili mısralarına yer verildi. Etkinlik “14 yıl geçmesine rağmen dinmeyen acımızı, katillere olan huncımızı dile getirmeye geldik” sözleriyle başladı. “Bugün 35

canımızın hesabını soracak kavgayı sürdürdüğümüzü, türkülerimizin hala dilden dile dolaştığını, semahlarımızın döndüğünü, dilimizin susmadığını, gönülümüzün kararmadığını göstermek için geldik” sözleriyle yüzlerce emekçi saygı duruşuna davet edildi. Büyük bir öfke ve coşkuyla okunan “Biz kazanacağız!” şiirinin ardından programa geçildi.

Önce Mamak İşçi Kültür Evleri adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada; “*Pir Sultan Abdal, on yıllar öncesinde sömürüye, zulme ve haksızlığa karşı 'bozuk düzende sağlam çark olmaz, bu düzeni baştan aşağı değiştirmeli' diyerek bedeli ne olursa olsun zulmün üzerine yığıtçe yürümüştür. Bu uğurda 'dönen dönsün ben dönmezem yolumdan' diyerek, direnişin ve başkaldırının adı olmuştur. Dolayısıyla Pir Sultan ismi hala egemenlerin yüreğine korku salmaktadır. İşte tam 14 yıl önce Pir Sultan'ı anmaya ve davasını yaşatmaya giden insanlarımızı vahşice katletmeleri bu korkunun bir göstergesidir. Bugün de sermaye sınıfı kanlı iktidarını sürdürebilmek için Pir Sultanlar'ı hala katletmeye devam ediyor...*” denildi. 2 Temmuz'un da planlı bir devlet katliamı olduğunun altı çizildi. Pir Sultan'ın sözleriyle Mamaklı işçi ve emekçiler birlik

olmaya ve katillerden hesap sormaya çağırıldı. Ardından PSAKD Ankara Şube Semah Ekibi sahnede yerini aldı. Semah ekibinin başarılı gösterisi yoğun alkış aldı.

“Bedel ödeyerek, geleceğe meşale olarak, doğrunun ve haklının yolunda yanmak kayıp değil bir onurdur, Pir Sultan'ın köpekleri bile haram konan sofradan yemezken, bugün sömürünün karşısında susmaktır asıl kayıp” sözleriyle Mamak İKE Tiyatro Topluluğu sahneye davet edildi. Topluluk “Karanlığa meşale olanlar” isimli oyunu sahnelediler. Aydınların diri diri yakıldığı bir ülkede karanlığın sembolü olan faşizme karşı mücadeleyi sahneleyen oyun kitle tarafından beğeni ile izlendi. Mamak İşçi Kültür Evleri Müzik Topluluğu'nun söylediği halk ezgilerinin ve Pir Sultan türkülerinin ardından Mamak İşçi Kültür Evleri Sokak Tiyatrosu Topluluğu seçim gündemini işleyen, düzeni teşhir eden “Hükümet paketi” isimli oyunu sahneledi. Oyun ilgiyle izlendi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Evrim Erdoğan konuşma yapması için kürsüye çağırıldı. Evrim Erdoğan coşkulu konuşmasında, Mamak İşçi Kültür Evleri çalışanı olarak yıllardır Mamak'ta düzenin çürümüş kültürüne karşı mücadele ettiklerini ve bunu Mamaklı işçi ve emekçilerle birarada yaptıklarını ifade etti. Devrimin ve sosyalizmin tek kurtuluş yolu olduğunu vurgulayan konuşmasını seçimlere bağladı. Başta CHP olmak üzere tüm sermaye partilerinin İMF'ci, ABD'ci, katliamcı, soyguncu, rantçı ve sömürü düzeninin koruyucusu olduklarını vurguladı. Daha iyi bir yaşam için tek kurtuluş yolunun açlığa, yoksulluğa, işsizliğe, katliamlara karşı mücadele etmek olduğunu, meclisin ve seçimin büyük bir oyun olduğunu ifade etti. Emekçiler, 2 Temmuz katliamının yıldönümünde diri diri yakılan insanlarımızın mezarları başında “Katillerden hesabı soracağız!” sözü vermek için BDSP'nin anmasına davet edildi. Konuşma kitle tarafından coşkuyla alkışlandı. Konuşma sırasında “Kahrolsun sermaye iktidarı!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı.

Mamak İşçi Kültür Evleri'nin Sivas katliamıyla ilgili hazırladığı sinevizyon gösteriminin ardından Kürt halkına yönelik saldırıları, 1000 operasyonları görüntüleyen, Taksim 1 Mayıs, Maraş, Bahçelievler, Sivas, Gazi katliamlarını ve mahkeme süreçlerini anlatan “Gayri Muayyen” belgeseli ilgiyle izlendi. Sermaye devletinin katliamcı kimliğini teşhir eden belgeselin ardından “Katliamların sorumlusu olanları unutmayın!” çağrısı yapıldı. Etkinlik “Kahrolsun sermaye iktidarı!”, “Katil devlet hesap verecek!” sloganlarıyla sona erdi.

Saat 20.00'de başlayan, 22.30'da biten anma etkinliği sırasında sık sık Mamak'ta devrimciler tarafından organize edilen 1 Temmuz mitingine ve BDSP'nin yapacağı 2 Temmuz mezarlık anmasına çağrı yapıldı.

Başarılı geçen anma etkinliği sırasında Kızıl Bayrak satışı yapıldı. BDSP'nin seçim bildirgesi dağıtıldı, 2 Temmuz'la ilgili İşçi Kültür Evleri çağrıları dağıtıldı. Emekçilerle birebir sohbetler edildi. 700'ü aşkın emekçinin katıldığı anma hedeflerine uygun bir çerçevede ve devrimci bir atmosferde gerçekleşti.

BDSP: “Devrimci seçim faaliyetimiz engellenemez!”

22 Temmuz erken genel seçimlerine 5 ilde bağımsız devrimci sosyalist adaylarla giren Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, 26 Haziran günü Kartal Meydanı'nda yaptığı eylemle Kartal Karlıköpe ve Gaziosmanpaşa Merkez'deki seçim büro açılışlarına yönelik polis engellemesini protesto etti.

Saat 12.00'de Kartal Meydanı'nda başlayan eylemde “Sınırsız, söz, basın, gösteri ve örgülenme özgürlüğü!/ BDSP” imzalı pankart açıldı. Açıklamada AKP'sinden CHP'sine işçi ve emekçilere karşı saldırıda birleşmiş düzen partilerinin TUSİAD'ın, İMF'nin, hizmetinde olduğu söylenerek, seçim sürecinde düzen partilerine tüm imkanlar sunulurken işçi ve emekçilere bu sistemin gerçekliğini anlatan, sermaye düzeninden hesap sormaya çağırarak sınıf devrimcilerinin seçim faaliyetinin engellenmek istendiği belirtildi. İşçi ve emekçilere gerçek çözümün devrimde ve sosyalizmde olduğunu anlatmak için BDSP'nin seçimlere bağımsız sosyalist adaylarla katıldığı vurgulandı.

Gaziosmanpaşa Merkez'de ve Anadolu Yakası'nda Kartal/Karlıköpe'de devletin faaliyete yönelik saldırısı ifade edildi.

Açıklama devrimci seçim faaliyetinin engellenemeyeceğinin ilan edilmesi ve temel hak ve özgürlükler için mücadele çağrısıyla son buldu. Ardından Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu ve İstanbul 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı N. Şafak Özdoğan birer konuşma yaptılar.

“Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Söz, eylem, örgütlenme hakkımız engellenemez!”, “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganlarının atıldığı eylemde “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Çözüm ne seçimde ne meclise, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” dövizleri taşındı. Açıklamaya Alınları ve Partizan da destek verdi.

Kızıl Bayrak/Kartal

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://halkoy.org>

Mamak İşçi Kültür Evleri

BDSP'nin sosyalist milletvekili adayları işçi ve emekçilerle buluştu...

Kartal

Samandıra

İstanbul:

Kartal'da devrim ve sosyalizm çağrısı yükseldi!

BDSP 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı N. Şafak Özdoğan'ın Kartal/Karlıktepe seçim bürosunu 24 Haziran günü coşkulu bir etkinlikle açtı. Etkinliği kolluk güçlerinin tüm baskı ve provokasyonlarına rağmen başarıyla gerçekleştirdik.

Açılışa güçlü bir ön çalışmayla hazırlandık. Bölgedeki 6 fabrika çıkışına dağıtım, 10 kahvehanede ajitasyon konuşmaları ile çağrı yaptık. Ozalit afişleri mahalle geneline, dolmuş güzergahına ve Kartal merkeze yaptık. Bölgedeki ilerici kurumlara afişlerimizi astık. Ev toplantıları gerçekleştirdik.

Ön çalışma süreci anlamlı deneyimler bıraktı. Mahallede güçlü bir kitle çalışması ördük. Mahallede büromuzun düzenli açılmaya başladığı günden itibaren ziyaretler başladı. Seçime dair bakışımızı oldukça geniş bir kitleye taşımış olduk. Açılışa çağrı amacıyla 1800 BDSP seçim bildirgesi, 1500 el ilanı, 30 ozalit ve 50 afiş kullandık.

Açılış öncesinde resmi ve sivil polisler seçim büromuzun karşısına yığılma yaparak etkinliğimizi taciz etmek istediler. Ablukayı kaldırmalarını söyledik. Ablukayı kaldırmamaları üzerine toplu dağıtıma çıkarak emekçileri bir kez daha etkinliğe çağırdık, çabalarının boş olduğunu dosta-düşmana gösterdik. Kolluk güçleri Tersane İşçileri Birliği'nin düzen partilerini teşhir eden pankartları, sloganları ve coşkulu yürüyüşleriyle etkinliğe gelmek istemelerini engellemek istedi. Tüm bu baskı ve tacizlere tok bir yanıt vererek etkinliğe başladık.

Tersane işçileri "Bizleri iş cinayetlerinde katledenlere, bizleri sigortasız çalışmaya mahkum edenlere verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!/Tersane İşçileri Birliği" imzalı pankartla etkinliğimize katıldılar. Polisin engelleme çabasına "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganıyla karşılık verildi. İşçiler yürüyüş boyunca "Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!", "Kahrolsun düzen partileri!", "Kahrolsun sermaye iktidarı!", "Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!" sloganlarını öfke ve coşkuyla haykırdılar.

Tersane işçilerinin seçim bürosuna gelmesiyle açılış

etkinliği başladı. İlk konuşmayı BDSP temsilcisi yaptı. Önce yaşanan siyasal süreçler üzerinden bir değerlendirme yaptı. Siyasal gündemin gerçek belirleyicisinin MGK-TÜSİAD olduğunu ve erken genel seçime nasıl bir atmosferde girildiğini anlattı. Türkiye'nin genel ekonomik ve siyasal atmosferine değindi ve BDSP'nin seçimlere neden girdiğini ifade etti.

Etkinlik N. Şafak Özdoğan'ın konuşmasıyla devam etti. Özdoğan, IMF'ci, Amerikancı, işbirlikçi düzen partilerinin tüm yüzüstlükleriyle işçi ve emekçilerden oy istediklerini, ancak işçi ve emekçilerin bu oyuna gelmemesi gerektiğini belirtti. İşçi ve emekçileri mücadeleye çağırdı.

Soru-cevap bölümünün ardından açılış coşkusu Grup Fırtına'nın söylediği devrimci türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla daha da arttı. Bu sırada çevrede biriken halk da yavaş yavaş toparlanmaya ve polis ablukasına rağmen etkinliği izlemeye geldi. Etkinlik işçi sınıfının devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltme ve BDSP'nin seçim çalışmalarına destek çağrısıyla son buldu. Program bittikten sonra seçim bürosunun önünde emekçilerle sohbetler gerçekleştirdik.

Kartal BDSP

Sultanbeyli'de açılış coşkusu

Sultanbeyli seçim büromuz 24 Haziran günü gerçekleştirdiğimiz etkinlikle açıldı. Ön çalışmasında el ilanları ve afişlerle büromuzun açılışını Sultanbeyli emekçilerine duyurduk.

Saat 14:00'te başlayan etkinlik BDSP temsilcisinin konuşmasıyla devam etti. Konuşmada nasıl bir atmosferde seçimlere gidildiği anlatıldı. Komünistlerin seçimlere yaklaşımı ifade edildi.

Daha sonra bağımsız sosyalist milletvekili adayı N. Şafak Özdoğan konuştu. Özdoğan, seçimlerin hiçbir çözüm getirmeyeceğini, ancak mücadele edildiği oranda haklarımızı kazanabileceğimizi anlattı. İşçi ve emekçilerin gerçek kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu ve çözümün mücadeleden geçtiğini ifade etti. Son olarak seçimleri siyasal faaliyetimiz içerisinde bir araç olarak kullandığımızı anlatarak etkinliğe katılanları BDSP'nin çabasına katkıda bulunmasını istedi.

Etkinlik yerel güçlerden oluşan şiir grubunun hazırladığı şiir dinletisiyle devam etti. Ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Oldukça canlı geçen bu bölümde birçok emekçi söz aldı.

Etkinlik Grup Fırtına'nın seçim bürosunun önünde seslendirdiği devrimci marşlar ve çekilen halaylarla sona erdi.

Faşistlerin ve dinci gericilerin ağırlıkta olduğu Sultanbeyli'nin merkezinde böyle bir etkinliğin gerçekleştirilmesi oldukça anlamlıydı.

Sultanbeyli BDSP

Samandıra seçim bürosu açıldı!

Samandıra Akpınar Mahallesi'ndeki seçim büromuz, 23 Haziran günü gençlerin ve kadınların ağırlıkta olduğu bir etkinlikle açıldı. Açılış etkinliğine çağrı davetiyelerimiz ile seçim bildiregeleri mahalleli emekçilere ulaştırıldı. Ev ziyaretleri ile yapılan çağrılar dışında, kahvelerde dağıtımlar gerçekleştirildi. Açılışın bir gün öncesinde seçim bürosunun önünde kurulan pazarda yaygın dağıtım yapılarak açılışa çağrı yapıldı.

Açılış günü mahalleye devrimci marşlardan oluşan müzik yayını yapıldı. Büroya "Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi emekçi iktidarı!", "Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!" pankartları asıldı.

Etkinlikte ilk sözü BDSP temsilcisi aldı. Bölgede bir yılı aşkın bir zamandır çalışma yürütüldüğünü, işçi ve emekçilerin her türlü sorunu karşısında mahalle emekçilerinin, gençlerinin yanında olunduğunu ve bu süre boyunca devrimci propagandanın yükseltildiğini vurguladı. Burjuva partilerin 4-5 yılda bir gelerek oy avcılığı yaptıklarını, komünistlerin ise kesintisiz bir şekilde yürüttükleri siyasal çalışmaların bir adımı olarak seçim sürecinde de emekçilere gerçek çözümü anlatmaya devam edeceklerini ifade etti.

Ardından söz alan N. Şafak Özdoğan, ülkedeki siyasal gelişmelere işaret etti. AKP-ordu arasındaki gerilimin ne anlama geldiğini ve BDSP olarak seçimlere nasıl yaklaştıklarını anlattı. Burjuva partilerine oy vermenin sömürüyü katmerleştireceğini, üzerimizdeki baskıları artıracığını, Kürt halkına düşmanlığın tırmandırılması anlamına geleceğini belirtti.

Seçimlerde bağımsız devrimci adaylara oy verme çağrısı yaparak bunun politik anlamını vurguladı. Konuşmasında son olarak “neden sosyalizmi istiyoruz” diyerek, sosyalizmin programını kısaca özetledi.

Soru-cevap bölümünde mahallede yaşanan çeteleşme, yozlaşma sorununa yaklaşım, boykot sorunu, Kürt halkının özgürlüğünün nasıl sağlanacağı, meclise girildiği koşullardaki tutum vb. sorular ekseninde canlı tartışmalar yaşandı.

Grup Göç'ün devrimci marş ve türküleriyle süren etkinlik çekilen halaylarla son buldu.

BDSP/Samandıra

Gazi Mahallesi seçim bürosu başarılı bir etkinlikle açıldı!

Yaklaşık 1.5 hafta önce başlayan Gazi Mahallesi seçim çalışmalarımız, 24 Haziran günü gerçekleştirdiğimiz açılış etkinliği ile ilk hedefini başarı ile gerçekleştirdi. Çalışmamız iki temel hedefe kilitlenmişti. Birincisi, BDSP seçim platformunun yaygın bir tanıtımını yapmaktı. Bu çerçevede BDSP'nin seçim bildirgelerini ve afişlerini bölgemizde yaygın bir biçimde kullandık. Seçim bildirgemizi evlere birebir insanlarla konuşarak dağıtmaya çalıştık. İşçi ve emekçilerden olumlu tepkiler aldık.

İkinci hedefimiz ise açılış etkinliğinin yaygın bir duyurusunu yapmaktı. Bu konuda oldukça başarılı olduğumuz söylenebilir. Yaklaşık 600 yerel afiş ve 4 bin civarında el ilanları ile işçi ve emekçileri seçim tanıtım toplantımıza çağırdık. Günlük toplantılar gerçekleştirerek çalışmanın hedefleri, kitle çalışmasının yöntemi ve araçları, araçların her özgün faaliyette nasıl kullanılacağına ilişkin tartışmalar yürüttük.

Açılış için etkili bir görsel hazırlık ve propaganda çalışması yaptık. “Düzen partilerine verilen her oy kardeş halkların katledilmesi demektir, çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı pankartı ve BDSP flamalarını seçim bürosunun bulunduğu ana caddenin girişlerine astık. Yine oldukça büyük hazırladığımız ozalitleri Gazi Mahallesi girişine ve merkezi yerlerine astık.

Afişlerimizle süslediğimiz seçim arabamız eşliğinde yaklaşık 20 kişi mahallenin ana caddelerinde ve kahvelerde ajitasyon konuşmaları yaparak bildirgelerimizin ve açılış davetiyelerimizin dağıtımını gerçekleştirdik.

Etkinliğimiz etkinlik programının sunumu ile başladı. Ardından BDSP'nin seçimler için hazırladığı sinevizyon gösterimi yapıldı. BDSP temsilcisi düzenin krizini ve seçimlerin nasıl bir siyasal atmosferde gerçekleştiğini anlattı. Ardından BDSP İstanbul 2. bölge bağımsız sosyalist adayı Fatma Ünsal bir konuşma yaptı. Adayımız konuşmasında seçimler sürecinde temel hedefimizin sınıf ve kitle hareketini güçlendirmek olduğunu vurgulayarak, tüm işçi ve emekçileri alanlarda, fabrikalarda mücadeleyi büyütmeye çağırırdı.

Ardından soru-cevap kısmına geçildi. İlk sorular seçimlerde boykot tutumu üzerineydi. Sorulan tüm sorular alındıktan sonra BDSP temsilcimiz soruları yanıtladı. Ardından diğer bağımsız adaylara ve politik platformuna değinen kısa bir konuşma yapıldı.

Büronun önünde çekilen halaylarla etkinliğimizi sonlandırdık. Yeni olan bir faaliyet alanında 40'ı aşkın işçi ve emekçinin katıldığı başarılı bir etkinlik ve ön çalışma gerçekleştirmiş olduk.

Gaziosmanpaşa BDSP

Gaziosmanpaşa seçim bürosu coşkulu bir eylem ve etkinlikle açıldı!

Gaziosmanpaşa merkezde yaklaşık bir haftadır devam eden kitle çalışması ve propaganda faaliyetlerimiz sermaye devletin kolluk güçlerini rahatsız etti. Açılış etkinliğimizi provoke etmek için

Gazi

Küçükçekmece

etkinliğimizin olduğu gün açılış faaliyetimizi yürüten yoldaşlarımıza saldırdılar.

GOP Meydan'da gerçekleştirilen bildiri dağıtım sırasında yoldaşlarımızı önce sözlü olarak taciz eden sivil ve resmi polisler, faaliyetteki ısrarımız karşısında kimlik kontrolü gerekçesi ile bu kez fiili saldırıya dönüştürdüler. Kimlik kontrolü gerekçesi ile başlayan tartışmalar çevredeki faşist ve gerici güçlerin de kışkırtmaları ile yoldaşlarımıza yönelik açık bir saldırıya dönüştü. Yoldaşlarımızı araçlara sokmaya çalışan polis, başarılı olamayınca çevrede biriken faşistlerle birlikte yoldaşlarımıza saldırmaya başladılar. Buna sloganlarla yanıt veren yoldaşlarımızdan 2'si zorla araçlara bindirilerek Karayolları Polis Merkezi'ne götürüldü. Polisler, amirlerinden gelen “bırakın” emri üzerine yoldaşlarımızı yolda bıraktı. GOP merkezde bugüne kadar yapılmayan devrimci bir faaliyetten kaygılanan devletin kolluk güçleri linç girişiminde bulundu (polis saldırısı sırasında çevrede bulunan faşistler “bunlar bölücü, PKK'lı diye bağırıyorlar”) ancak başarılı olamadı. Yoldaşlarımızın gözaltı sırasında işçi ve emekçilerin haklarını savunan sloganlar atması ve Gaziosmanpaşalı emekçilerin tutumumuzu desteklemeleri bu linç girişimini boşa çıkardı.

Devletin kolluk güçlerinin provokasyon girişimine karşı faaliyetimizin meşruluğunu savunmak, bu saldırı ve linç girişimini Gaziosmanpaşalı emekçilere teşhir etmek için, saldırıdan 2 saat sonra saldırının

gerçekleştiği meydana yaklaşık 25 kişinin katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Sloganlarla yoldaşlarımızın alındığı yere giderek açılış etkinliğimize çağrı yapan açıklamamızı gerçekleştirdik. “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Amerikancı düzen partilerine oy yok!” sloganları ile eylemimizi coşkulu bir biçimde bitirdik. BDSP bildirgeleri ve açılış davetiyelerinin dağıtımını yapılarak eylemi bitirdik.

Eylemin ardından seçim büromuza geçerek açılış etkinliğimizi başlattık. 23 Haziran'da gerçekleşen açılışta GOP BDSP'den bir yoldaşımız etkinlik programının kısa bir sunumunu yaptı ve sözü sosyalist aday Fatma Ünsal'a bıraktı. Fatma Ünsal, yaptığı konuşmada, erken seçim kararının düzenin nasıl bir sıkışma içine girdiğini gösterdiğini, bu süreçte tüm düzen partilerinin programlarının teklediğini anlattı. Parlamenter hayalleri ve meclisi teşhiri ederek şunları söyledi: “Meclise üç-beş kişi yollamak sorunlarımıza çözüm oluşturamaz, 1971'de Şili'de solcu-ilerici olmak iddiasında bir hareket hükümet oldu. Yoksulların, emekçilerin sesi bu hareket, düzenin kurumlarını dağıtmadığı için Şili açısından kanlı bir darbe ile bastırıldı. Bunları engellemenin tek yolu işçi ve emekçilerin fiili mücadelesidir. Biz parlamentoda ancak sizin taleplerinizi ve mücadelenizi haykırabiliriz, asıl olan sizlerin işçi ve emekçilerin mücadelesidir.”

Ardından söz alan GOP BDSP'den bir yoldaşımız

Gaziosmanpaşa'da tüm baskı ve zora rağmen yürütülen çalışmanın önemine vurgu yaptı ve etkinliğe katılan herkesi işçi ve emekçilerin devrimci sesine ses katmaya çağırdı.

Soru-cevap kısmında boykot politikası ve diğer bağımsız adaylara dair yaklaşımlarımızı öğrenmeye çalışan sorular yöneltildi. Adayımızın verdiği yanıtların ardından BDSP tarafından seçimler için hazırlanan sinevizyon ilgiyle izlendi.

Etkinlik sırasında seçim büromuzun çevresinde yoğun bir polis ablukası olmasına karşın 40'ın üzerinde emekçi ve gencin katıldığı etkinlik oldukça başarılı ve coşkulu geçti.

Gaziosmanpaşa BDSP

Küçükçekmece'de emekçilerle buluştuk!

Seçim bildirgelerimizin dağıtımıyla süren seçim faaliyetimiz, 23 Haziran günü İnönü Mahallesi'nde seçim büromuzun açılışıyla birlikte yeni bir ivme kazandı. Seçim bildirgemizi, 22 Haziran gün temel taleplerimizin yazılı olduğu önlüklerimizi giyerek, ajitasyon konuşmaları eşliğinde İnönü Mahallesi'nde dağıttık. Ayrıca birçok kahve ve dernekte de konuşmalar eşliğinde bildirgelerimizi emekçilere ulaştırdık. Yanı sıra *Emekçinin Gündemi*'nin satışını da fabrika önlerinde yaptık.

Seçim bürosumuzun açılış etkinliğini 23 Haziran günü saat 19.30'da gerçekleştirdik.

Etkinlik BDSP temsilcisinin konuşmasıyla başladı. Ardından İstanbul 3. bölge bağımsız milletvekili adayı Hüseyin Temiz bir konuşma yaptı. Düzenin ve düzen kurumlarının işçi ve emekçilere hiçbir gelecek sunmadığını, işçi ve emekçilerin kurtuluşunun sınıfın devrimci programının altında örgütlü mücadeleden geçtiğini ifade etti. Bu toplumda karşıt iki sınıfın var olduğunu, işçi ve emekçilerin kendi sınıf çıkarları için fabrikalarda, atölyelerde, sanayi sitelerinde ve semtlerde örgütlenerek yaşanacak bir dünya için mücadele etmeleri gerektiğini vurguladı. Son olarak tüm katılanları birleşik-örgütlü mücadeleye çağırdı. Hüseyin Temiz'in konuşması coşkuyla alkışlandı.

Ardından Sanovel İlaç Sanayi işçilerinin direnişine ziyaret ve destek çağrısı yapıldı. Kısa bir şiir dinletisinin ardından müzik dinletisi ve halaylarla etkinlik sona erdi.

Açılışa 70 işçi ve emekçi katıldı.

Küçükçekmece BDSP

Ankara: Mücadele çağrısı Mamak'ta yükseldi!

BDSP Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı Evrim Erdoğan'nun Mamak seçim bürosu açılış etkinliği 24 Haziran günü coşkulu bir şekilde gerçekleşti. Etkinlik BDSP adına yapılan konuşmayla başladı.

Daha sonra Mamak İşçi Kültür Evleri Tiyatro Topluluğu'nun sermaye düzeninin iç yüzünü teşhir eden "Hükümet paketi" isimli oyunu sahnelendi. Oyun beğeniyle izlendi. Ardından Evrim Erdoğan kürsüye çağrıldı. Erdoğan konuşmasında, yıllardır Mamak'ta işçi sınıfının devrimci mücadelesini yürüten komünistler olarak seçimler vesilesiyle bir mevzi daha açtıklarını ifade etti. Seçimlerin bir oyun ve işçi-emekçiler için aldatmaca olduğunu, meclisin ve seçimin çözüm olmadığını, kurtuluşun mücadele olduğunu vurguladı. Sivas katliamının 14. yıldönümünde katliamcı sermaye düzeninden ve sermaye partilerinden hesap sormaya çağırdı. Konuşma "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganıyla sona erdi.

Mamak İşçi Kültür Evleri Müzik Topluluğu'nun

türkü ve marşlarıyla devam eden etkinlik 2 Temmuz anma etkinliklerine çağrı ile son buldu.

Mamak BDSP

Dikmen'de açılış etkinliği

BDSP Dikmen seçim bürosunun açılış etkinliği 24 Haziran günü başarıyla gerçekleştirildi.

On gün boyunca kapı kapı gezerek, işçi ve emekçilerle birebir sohbet ederek Dikmen'in dört bir tarafına astığımız afişlerle, seçim büromuzun açılış etkinliğinin duyurusunu yaptık. Etkinlik BDSP'nin seçim politikasını anlatan kısa bir konuşmayla başladı. 22 Temmuz günü tablo ne olursa olsun, yoksulluğun azalmayacağı, ABD ve AB'ye bağımlılığın artacağı, bu düzenin işçi ve emekçilerin çıkarlarını değil parababalarının, emperyalistlerin çıkarlarını savunduğu, düzen partilerinin programlarının aynı olduğu söylendi. Milyonlarca işçi ve emekçiye sefalet, açlığa, işsizliğe mahkum etmek için oy istedikleri ifade edildi.

Konuşmanın ardından Mamak İşçi Kültür Evleri Sokak Tiyatrosu Topluluğu "Hükümet paketi" adlı oyunu sergiledi. BDSP Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı Evrim Erdoğan bir konuşma yaptı. Konuşmasında düzen partilerine karşı taraf olunması gerektiğini, sermayenin çıkarlarını savunan partilerin BDSP'ye karşı olduğunu belirtti.

düzene karşı mücadele ederek sorulabileceğini dile getirdi. "Bizler, sizlere meclise girerek bir şeyleri değiştirme vaadinde bulunmuyoruz, bizler sizleri yalanlarla kandırmıyoruz, bizler doğruları söylüyoruz. Yoksulluktan, açlıktan, emperyalizme bağımlılıktan kurtulmanın tek yolu devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmekten ve bu düzenin yıkılmasından geçmektedir" dedi.

Mamak İşçi Kültür Evleri Müzik Topluluğu söylediği türküler ve çekilen halaylarla etkinlik devam etti. Müzik dinletisinin ardından yapılan kapanış konuşmasıyla, işçi ve emekçiler düzene karşı mücadeleye, düzen partilerine oy vermemeye ve hesap sormaya çağrıldı.

Dikmen BDSP

İzmir: Buca'da açılış etkinliği

Seçim çalışmamız 24 Haziran günü Buca Kuruçeşme'de seçim büromuzun açılışıyla ivme kazanmış oldu.

Yaklaşık iki hafta öncesinde başladığımız hazırlık çalışması boyunca el ilanı dağıttık, gazete satışı gerçekleştirdik ve afiş çalışması yaptık. Faaliyet yürütürken işçi ve emekçilerle birebir sohbetler

gerçekleştirdik. Çalışmamız yaklaşık bir ay boyunca yoğunlaşarak sürecektir.

Açılış etkinliğimiz akşam saat 19:00'da müzik ve halaylarla başladı. Açılış konuşması ve devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla devam etti. Daha sonra bağımsız sosyalist milletvekili adayımız Sinan Yürekli ile BDSP adına birer konuşma yapıldı.

BDSP temsilcisi, seçimlere yaklaşımlarını anlattı ve seçim oyununu bozmak için işçi ve emekçileri mücadeleye çağırdı. Daha sonra sözü 1. bölgeden bağımsız sosyalist milletvekili adayı Sinan Yürekli aldı. Yürekli, sermaye iktidarının saldırılarını sürdürmek için güven tazelemeye ihtiyaç duyduğunu, bunun için de seçimlere gittiğini söyledi. "AKP hükümetinden kalan saldırıları hayata geçirmek için canla başla çalışmaya aday olan düzen partilerine verecek oyumuz yok, soracak hesabımız var" dedi.

İlgiyle dinlenen konuşmaların ardından "Ya barbarlık ya sosyalizm" isimli sinevizyon gösterildi. Müzik dinletisiyle son bulan etkinliğimize 50 kişi katıldı.

Buca BDSP

Menemen: Emekçiler düzenden hesap sormaya çağrıldı

Menemen seçim bürosunun açılış etkinliğine güçlü bir şekilde hazırlandık. 2 bin davetiyeyi duraklarda, emekçi semtlerinde ve Menemen ilçe pazarında yaygın bir şekilde dağıttık. Ayrıca işçi servislerinin güzergahlarına 100'ü aşkın afişimizi astık. Kızıl Bayrak gazetesini etkin bir şekilde kullandık. Kapı kapı dolaşarak yaptığımız satışlarda emekçilerle birebir sohbet ettik.

24 Haziran'da gerçekleşen etkinlik açılış konuşması ile başladı. Ardından BDSP temsilcisi söz aldı. Konuşmada seçimlere katılan sermaye partileri teşhir edildi. Reformistlerin seçimlere ilişkin tutumu ile komünistlerin devrimci seçim taktiği arasındaki fark anlatıldı. Komünistlerin neden seçimlere katıldığını ifade edildi. Parlamentonun işçi ve emekçiler için çözüm olmadığı, gerçek kurtuluşun devrimde ve sosyalizmde olduğu vurgulandı. Daha sonra bağımsız sosyalist milletvekili adayı Ahmet Subaşı söz aldı. Subaşı emekçileri, düzenin sahte kutuplaşmalarında değil, sınıfın bağımsız devrimci programı etrafında kenetlenmeye çağırdı. Gelecek hükümetin çözümsüzlük getireceğini, sorunların artarak devam edeceğini söyledi. Bağımsız devrimci milletvekili adaylarının meclise girmesi halinde, orayı da devrimin kürsüsü olarak kullanacaklarını vurguladı. Soru-cevap bölümüyle devam eden etkinlikte şiirler okundu, Kavel Müzik Grubu sahne aldı.

Menemen BDSP

Yamanlar'da coşkulu açılış

Yamanlar'da başlattığımız devrimci seçim faaliyetimizi 23 Haziran günü saat 19.00'da yaptığımız açılış etkinliği ile bir adım daha ileriye taşıdık.

Büromuzun açılış etkinliğinin duyurusu için çıkardığımız afişlerimizi ve el ilanlarımızı yaygın bir biçimde kullandık. Ayrıca gazetemiz *Kızıl Bayrak*'ı Yamanlar emekçilerine ulaştırdık ve büromuzun açılış etkinliğinin duyurusunu yaptık.

Etkinliğimiz devrimci seçim faaliyetlerimizin değerlendirilmesi ile başladı. Düzenin seçim oyunuyla işçi ve emekçilerde kafa karışıklığı yarattığı vurgulandı. Açılış konuşmasının ardından BDSP temsilcisi söz alarak, işçi ve emekçilerin mahkum edildikleri kölece yaşam koşullarına değindi. Seçim döneminde bu koşulları "iyileştirmek" adı altında söylenen boş laflar bir yana gerçekte düzen partilerinin işçi ve emekçilere sefaletten başta bir şey veremeyeceğini vurguladı. BDSP olarak seçim döneminin politize ettiği atmosferde düzenin oyununa müdahale etmenin önemine değindi.

Ardından İzmir 2. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayımız Ahmet Subaşı konuştu. "Bugün, devrimci düşüncelerimiz ve pratiğimiz nedeniyle burjuvazi tarafından bize yönelen yoketme politikasını anlıyoruz. Çünkü biz yaşanılacak, özgür ve sömürsüz sosyalist bir Türkiye'nin mücadelesini vermekteyiz. Onlarsa saltanatlarını sürdürmenin telaşı içerisinde" diyen Subaşı işçi ve emekçileri devrimden yana saf tutmaya çağırdı.

Konuşmaların ardından karşılıklı sohbete geçildi. Canlı geçen sohbetin ardından Yamanlar'da seçim faaliyeti yürüten yoldaşlarımızın hazırlamış olduğu şiir dinletisi gerçekleştirildi. Oldukça beğeni toplayan şiir dinletisini Grup Kavel'in söylediği devrimci marş ve türküler izledi. Açılış etkinliğine Çiğli Organize işçileri çelenk gönderdi.

Yamanlar BDSP

Adana: Meydan Mahallesi: "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!"

Adana Meydan Mahallesi'ndeki seçim büromuzun açılış etkinliğini 24 Haziran'da gerçekleştirdik. Açılıştan önce büro açılışını yaygın bir faaliyete konu ettik.

Açılış günü mahallede ajitasyon konuşmalarıyla işçi ve emekçileri açılışa davet ettik. Ayrıca seçim büromuzun içerisini ve etrafını düzenledik. Dışarıya "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!/BDSP" imzalı pankartımızı ve çeşitli şiarların bulunduğu flama ve Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

afişlerimizi astık.

Etkinliğimiz BDSP adına yapılan konuşma ile başladı. Ardından bağımsız sosyalist milletvekili adayımız Serpil Yıldız konuştu.

Yıldız, konuşmasında sermaye devletini ve parlamentoyu teşhir etti. Birbirinden hiçbir farkı olmayan düzen partilerinin söylemlerine değil icraatlarına bakmak gerektiğini, hepsinin de işçi ve emekçi düşmanı olduğunu belirtti. Reformistler tarafından yayılan parlementerist hayallerin iç yüzüne değindi ve reformist politik platformu teşhir etti. Konuşmasının son bölümünde ise, işçi sınıfının bağımsız adaylarının neden seçimlere katıldığını anlattı, devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltme çağrısıyla konuşmasını bitirdi.

Konuşmanın ardından söyleşi yapıldı. Müzik dinletisi sunuldu. Oldukça coşkulu geçen etkinliğimize yaklaşık 40 kişi katıldı.

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu

Şakirpaşa seçim bürosu coşkulu bir etkinlikle açıldı!

Seçim kampanyamızın önemli bir aracı olan seçim büromuzu, işçi sınıfının bağımsız devrimci çizgisini kitlelere anlatma imkanı bulduğumuz coşkulu bir etkinlikle açtık. Büromuzun açılışıyla seçim kampanyamız yeni bir mevzi kazanmış oldu.

Açılış şenliğimizin ön hazırlık sürecine yoğun olarak hazırlandık.

23 Haziran günü öğlen saatlerinde kitlesel olarak mahalleler arasında dolaşarak ve tek tek kapıları çalarak davetiye dağıtımı gerçekleştirdik ve açılış şenliğimizin çağrısını yaptık. Seçim büromuzun içerisini ve etrafını pankartlarımızı, bayraklarımızı asarak görsel olarak düzenledik.

Saat 18.00'de başlayan etkinliğimiz BDSP adına yapılan konuşma ile başladı. Konuşmada, sistemin yaşadığı bunalımlara ve ortaya çıkan yönetememe krizinin bir sonucu olarak alınan erken seçim kararının arka planına değinildi. Devrimci sınıf çizgisi ve bu çizginin seçimlere bakışı anlatıldı. Oldukça etkili ve tok bir şekilde yapılan konuşmanın ardından Serpil Yıldız söz aldı.

Yıldız konuşmasında sermaye devletini ve parlamentoyu teşhir etti. Emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çağırdı.

Ardından etkinliğe katılan emekçilerle seçimler üzerine tartışmalar yapıldı, çeşitli konulardaki sorular yanıtladı. Devrimci marş ve türkülerle etkinlik sona erdi.

Etkinliğe 50 işçi ve emekçi katıldı.

Şakirpaşa Mahallesi Seçim Komisyonu

İstanbul bağımsız, sosyalist milletvekili adaylarıyla konuştuk.

“Mücadeleden başka sosyalizmden başka

- Kendinizi tanıtır mısınız?

N. Şafak Özdoğan (İstanbul 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): İnsanlığı, doğayı, emeğimizi kısaca geleceğimizi yokeden, emperyalist savaşlar, sosyal yıkım, toplumsal çürüme üreten, eşitsizlik, baskı ve zor üzerine kurulu emperyalist-kapitalist sisteme tepki duyan bir emekçiyim. Bu tepkinin doğal bir sonucu olarak da örgütlü bir devrimciyim. Devrimci saflarda örgütlenmenin bir zorunluluk olduğunu düşünüyorum. Çünkü benzer durumda olan, yani bu sisteme öfke ve tepki duyan, değişmesini isteyen ancak mücadeleye katılmayan, örgütlülüğünden geri duran her işçinin ve emekçinin mutlaka örgütlenmesi gerektiğine inanıyorum. Eğer bu sistemden ve bu sistemin sonuçlarından hoşnutsuzsanız, mutsuzluklarınız katlanarak artıyorsa, her sabah güne lanet ederek başlıyorsanız, tepkiniz gün geçtikçe artıyorsa, onu değiştirme iddiasına da sahip olmalısınız. Bu da ancak örgütlü bir mücadeleyle mümkündür. Çünkü sömürücü sistem size başka bir seçenek sunamaz.

Yoksa duyduğunuz tepki, eğer devrimci mücadeleden uzak durursanız, gerisin geri yine sizi vurur. Bir süre sonra ya duyarsızlaşırsınız, ya güvensizleşirseniz, ya yıldınllaşırsınız, ya da çürürsünüz. Bu sisteme alışmanız, onu kabul etmeniz mümkün değildir. İnsanı yok sayan, geleceğinizi çalan, sizi köleleştiren, kâr üzerine kurulu bu sisteme işçi ve emekçilerin alışması mümkün değildir. Bu koşullarda kendi seçeneğinizi ve alternatifinizi yaratmaktan başka bir çözümünüz yoktur. Emekçilerin bir tek alternatifi vardır. O da devrimci mücadelenin kendisidir.

Fatma Ünsal (İstanbul 2. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): Tanıtım yazımda ‘emekli öğretmen’ ve ‘Kızıl Bayrak yazarı’ sıfatları yer aldı. Bu, bence oldukça eksik bir tanıtımdı. Bu nedenle röportaja tanıtım sorusuyla başlamak isabetli oldu. Böylece eksikleri tamamlayabiliriz.

Eksik kalan kısmın başlarında, tarım işçiliğiyle geçen çocukluk ve gençlik yılları var. Bu benim için önemli, çünkü temelin, bir çocuk için ne kadar zor olacağı bile tahmin edilemeyecek o tarım işçiliği döneminde atıldığını düşünüyorum. Sonrasında, yani öğretmenlik yaptığım yıllarda bozulamayacak kadar sağlam bir temel oldu. Öğretmenlik bozuldu, hem de birkaç kez. Ancak benim sınıf kimliğim bozulmadı. Ancak kendiliğinden ve o ham haliyle kalarak değil.

Devrimci düşüncelerle karşılaştığımda daha tarım işçiliği sona ermemiştir. İlk Marks’la tanıştım. Komünist Manifesto ile... Ve, işte bu, dedim, bu bizi anlatıyor. Kurtuluşumuz budur. Sonraki bütün seyri anlatmaya gerek yok. Çünkü 50 yaşımı geçtim ve bir röportaj sınırlarına sığmayacak bir hayat anlamına geliyor bu yıllar. Sonuca geliyorum. Bu ilk tanışma sayesinde bir kez ‘bağımsızlık’ kazandıktan sonra, bugün bulunduğum yeri tanımak fazla zor olmadı.

Buna ek olarak, 10 yıllık periyotlarda bir biçimde işten uzaklaşmam yahut uzaklaştırılmam nedeniyle, farklı işkollarında çalışarak geçimimi sağlamanın da bana büyük yararı olduğunu

düşünüyorum. Siyasal gelişimim elbette artık büyük oranda mücadele içinde şekilleniyordu. Fakat, sınıfın farklı sektörlerindeki farklı kesimlerin yapısını, eğilimlerini, sorunlarını vb. tanımamın, bir sınıf devrimcisi için bulunmaz bir deneyim ve birikim yarattığını rahatlıkla söyleyebilirim.

Bu işten uzaklaştırmaların sonucunda -‘90’da her ne kadar bir darbe olmadı gibi görünüyorsa da, periyot şaşmasın diye ben yine darbe yemiştım- Kızıl Bayrak gazetesinde çalışmaya başladım. O tanıtım yazısındaki ‘yazarlık’ becerisi de böyle kazanıldı. Yoksa, bir eğitimcinin yazı yazabilmesi o kadar kolay değil. Büyük çoğunluğuyla yarı-cahil bir kesimdir eğitim camiası. O cahilliğin yarısını kendi çabalarıyla atabilenler -TÖS, TÖB-DER ve bugün Eğitim-Sen’de mücadele yürütenler- sayesinde ki, eğitimciler, toplumda halen ve bir nebze ‘aydın’ muamelesi görmektedir.

Yani, okuma-yazma öğreten biri olarak, okumayı değilse bile yazmayı Kızıl Bayrak’ta öğrendim. Aslında, bugünkü beni ortaya çıkaran ne varsa hepsini bana kazandıran mücadele olmuştur. Dolayısıyla, bu yanıtın son sözü, beni daha fazla tanımak isteyen yayınlarımızı daha dikkatli okusun diyebilirim. Ben işte O’yum. Devrimci sınıf mücadelesinin binlerce sıra neferinden biriyim. En büyük övünç kaynağım bu ‘sıradanlık’tır. Aynı zamanda (ve her devrimci gibi) tek hayat güvencem de sıradaki yerimdir.

Hüseyin Temiz (İstanbul 3. Bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): İstanbul ili 3. seçim bölgesinden bağımsız sosyalist milletvekili adayım. Aynı zamanda Küçükçekmece İşçi Platformu temsilcisiyim. Şu anda enerji sektöründe çalışmaktayım. Yaşamımın büyük kısmı işçilikle geçti. Sömürüyle, baskıyla, yoksullukla çok erken yaşta tanıştım. Adına kapitalizm denilen bu sistemin yıkılması gerektiğini, bu gerçekleşmeden işçi ve emekçilerin en basit sorunlarının dahi kalıcı bir çözüme kavuşmayacağını çok erken yaşta gördüm, öğrendim. O zamandan bu yana devrimci mücadelenin içindeyim.

- *Neden bağımsız milletvekili adayı oldunuz, neyi hedefliyorsunuz?*

N. Şafak Özdoğan: Seçimlere Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun adayı olarak katılıyorum. BDSP’nin ortaya koyduğu sınıfın devrimci programı etrafında işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak, devrimin ve sosyalizmin bayrağını yükseltmek için seçimlere giriyoruz. Dünyayı değiştirme iddiasına daha geniş işçi ve emekçileri kazanmak gerekiyor. Bunun için de işçi ve emekçilere bu sistemin gerçek yüzünü anlatmak gerekiyor. Açıkçası seçimlere bu düzeni teşhir etmek, işçi ve emekçilere gerçekleri anlatmak için katılıyoruz. Yani devrimci mücadeleyi büyütmek, işçi ve emekçileri sınıf çıkarları etrafında örgütlülüğe çağırarak için katılıyoruz.

Bugün milyonlarca işçi ve emekçi en ağır koşullarda köle gibi çalışıyor, insanlık dışı koşullarda yaşama savaşı veriyor. Sefaletimiz her geçen gün artıyor. Bu tablonun sorumlusu olan sermaye uşakları

N.Şafak
Özdoğan

(düzen partilerini kastediyorum) utanmadan emekçilerin karşısına çıkıp oy istiyorlar. Emekçi halkların karşısına çıkan bu sermaye uşaklarının arkasındaki gerçek güç odaklarını göstermek, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı emekçileri mücadeleye çağırarak için seçimlere katılıyoruz. Çünkü emekçiler bu düzenin görünür yüzü olan sermaye partilerinin hepsine lanet okusa da başka bir seçenekleri olduğunu düşünmüyorlar. Ama var. İşte biz bu devrimci seçeneği işçi ve emekçilere anlatmak, onlara bunu göstermek için seçimlere katılıyoruz.

İnsanca yaşamak için, geleceğimizi kazanmak için, temel hak ve özgürlüklerimiz için bu düzeni yıkmak, yerine gerçek özgürlük ve eşitliği getirecek olan sosyalizmi kurmak gerekiyor. Seçim sürecine müdahale toplam siyasal sınıf çalışmamızın bir parçası. Biz de seçimler vesilesiyle bir kez daha mücadele çağrısı yapmak, işçi ve emekçileri devrimin ve sosyalizmin bayrağı altına çağırarak için seçimlere katılıyoruz.

Fatma Ünsal: İşçi sınıfı ve emekçi kitlelere iktidar yolunu göstermek için, diyebiliriz. Bugünkü koşullarda bu, seçim sloganımızda da ifade ettiğimiz gibi, seçimde, mecliste çözüm bulamayacaklarını, gerçek çözümün devrimde, kurtuluşunsa sosyalizmde olduğunu anlatmak anlamına geliyor. Bir devrimci olarak bu, elbette, hayatım boyunca yaptığım bir şey. Yani sınıf kitlelerine gerçek kurtuluşun yolunu göstermek. Ancak kabul edilmelidir ki, bunun çok çeşitli yolu ve aracı var. Bunların bir kısmı da dönemsel olarak öne çıkabilir. Seçim süreçleri de, sadece düzen cephesine değil, eğer yararlanmayı bilirlerse, devrim cephesine de önemli olanaklar sunmaktadır.

Düzen partileri ve kurumları açısından seçim süreçleri, hükümetten, parlamentodan, düzen partilerinden umudunu kesmiş işçi ve emekçi kitleleri yeniden düzene bağlama imkanı anlamına gelirken; devrimci hareket açınsındansa, tam tersinden, düzenden kesilen umutları devrime bağlama imkanı anlamına gelir.

Genel olarak bilindiği ve yaşadığımız günlerde de izlenebileceği gibi, seçim süreci boyunca işçi sınıfı ve emekçi kitleler düzen cephesinin ağır bir yalan ve demagoji bombardımanına maruz bırakılıyor. Düzen partileri -aynı programda aynılaşmaları tespitimiz baki kalmak üzere- halk avcılığının binbir aracını buluyor, yaratıyor. Tutamayacakları vaadlerle kitleleri kandırmaya, bu yalan vaadlerinin peşinden düzene

ka yol, devrimden ve şka çözüm yok!”

bağlamaya çalışıyorlar. Onlar için oy toplamak da çok önemli olmakla birlikte, kitleleri düzene bağlamak gibi daha temel ‘vatani’ bir görevle de yükümlü bulunuyorlar. Bunun için de yarışıyorlar.

Biz, durumdan görev çıkaran devrimcileriz. Bu kritik günlerde sınıf kitlelerini kaderlerine terk edemeyiz. Burjuvazi, sadece siyasi partileriyle değil, ordusundan medyasına tüm kurum ve kuruluşlarıyla saldırıya geçmişken, siyasi olan başta olmak üzere tüm sınıf örgütlerinin buna karşı koyması, ama savunma değil, bir karşı saldırı cephesi oluşturması gerekir. Ben, sınıfın bağımsız sosyalist adayı olarak bu cephenin ön sıralarında görev almış olmaktan gurur duyuyorum. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun bu seçim savaşında önemli başarılarla imza atacağından da eminim.

Hedefimiz, sınıf kitlelerine gerçek çözüm ve kurtuluş yolunu göstermek, şeklinde özetlenebilir. Ancak, birkaç başlık halinde ortaya koymak daha açıklayıcı olacaktır. Öncelikle, yukarıda söz ettiğimiz bombardımana karşılık vererek bir koruma kalkını oluşturmaktır. Bununla birlikte, gerçek çözüm ve kurtuluş yolunu göstermektir. Bütün bunların bir sonucu olarak da, iktidarın sınıfsal olduğu ve bugünkü burjuva iktidarının tek alternatifinin de işçi sınıfının sosyalist iktidarı olduğunu göstermek, bir bakıma sınıfi iktidar fikrine alıştırmak.

Hüseyin Temiz: Herşeyden önce biz sınıf devrimciyiz. İşçi sınıfını bu topraklarda programıyla, eylemi ile temsil eden tek oluşumun rehberliğinde mücadele eden insanlarız. Sınıfımız bugün çok yönlü saldırılarla karşı karşıya olmasına rağmen ortaya güçlü bir direnç koyamıyor. Sınıf hareketinin dibe vurduğu bir ortamda kitleleri kendi güncel ve temel sorunları üzerinden örgütlü mücadeleye çekmeye yönelik kesintisiz bir faaliyet yürütüyoruz. Burjuvazi kendi siyasal krizine çözüm bulmak, en azından bu krizi bir süre için dindirmek amacıyla seçim oyunu ile kitlelerin karşısına çıkıyor. Sandığın sonucu ne olursa olsun, sosyal yıkım saldırılarına kalındığı yerden devam edileceği kesin. Biz kitleleri uyarmak, seçimin de meclisin de işçi ve emekçiler için çözüm olmadığını, kurtuluşun devrimde ve sosyalizmde olduğunu söylemek sorumluluğuyla karşı karşıyayız. Bu sözü ancak biz devrimci sınıfın programına sahip olanlar söyleyebilir. Bunu biz söyleyeceğiz, bunu söylemek için aday oldum.

Neyi hedefliyorsunuz sorunuza gelince; kitleleri örgütlemeyi ve mücadeleye çekmeyi hedefliyoruz.

Bizim temel sorunumuz budur. Bizim seçim çalışmamız bir örgütlenme, mücadele etme, ayağa kalkma çağrısıdır. Alacağımız oyları ise devrim ve sosyalizm mücadelesine verilmiş aktif bir destek olarak algılıyor ve bu sınırdan önemsiyoruz. Biz işçileri sendikalarda örgütlemek, işyerlerinde komiteler kurmak, kapitalistlerin zulmüne karşı onları fiili mücadeleye çekmek hedefli bir çalışma örgütüyoruz. Zira sadece seçim aldatmacasını değil, burjuvazinin tüm saldırgan politikalarını boşa çıkarabilecek örgütlü bir mücadele geliştirebilmek bizim temel kaygımızdır. Saldırıları boşa çıkarmak ancak bağımsız devrimci ve birleşik bir sınıf hareketi ile başarılabilir. Biz bunun mücadelesini veriyoruz. Seçimlerden bu mücadeleyi geliştirmek için faydalanacağız.

- Nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?

N. Şafak Özdoğan: Çalışmalarımızı çok yönlü planladık. Seçimler vesilesiyle bugüne kadar ulaşamadığımız işçi havzalarına, emekçi semtlere ulaşmayı hedefliyoruz. Geniş emekçi kitlelere seslenmek, onları devrimden ve sosyalizmden yana taraf olmaya çağırarak için yaygın bir propaganda-ajitasyon çalışması planladık. Kitle toplantıları ve etkinlikleri çalışmamızın esas ayağını oluşturuyor. Anadolu Yakasında bugüne kadar 4 seçim bürosu açtık. Buna 2 tane daha eklemeyi düşünüyoruz. Biri 1 Temmuz’da açılıyor. Seçim bürolarımızı, mevcut kurumlarımızı en etkin şekilde kitlelerle buluşmanın bir aracı olarak değerlendiriyoruz. Kahve, dernek, ev, fabrika toplantıları, kitle etkinlikleri, varsa işçi direnişleriyle etkin dayanışma, sosyal ve kültürel etkinlikler, açık hava şenlikleri vb. yöntemlerle işçi ve emekçilerle buluşmayı hedefliyoruz. Bu hedeflerimizin bir kısmını gerçekleştirdik.

2 Temmuz Sivas katliamının yıldönümü yaklaşıyor. 2 Temmuz vesilesiyle Anadolu Yakası’nda seçim bürolarımızın olduğu bölgelerde eylem ve etkinlikler düşünüyoruz. 1 Temmuz’da BDSP olarak İstanbul’da kitlesel bir basın açıklaması yapacağız.

Temmuz’un ilk haftalarında aday tanıtım toplantıları, film gösterimleri, fabrika, ev vb. kitle toplantıları düşünüyoruz. Tabii bir de şenlik planımız var. Temmuz’un ikinci haftasına gelecek şekilde açık havada kitlesel bir şenlik düzenleme hedefimiz var. Temmuz’un üçüncü haftasında ise yine ilçelerdeki toplantı yerlerine göre kitlesel miting türü etkinlikler yapmayı planladık. Afişler, bildiriler, duvar gazeteleri, pankartlar, davetiyeler ve el ilanları gibi rutin araç kullanımlarını saymıyorum. Özgünlüklerine göre daha yerel araçları da devreye soktuk (bültenler, fabrikalara seslenen özel bildiriler vb.)

Kısacası çalışmamız yoğun ve çok yönlü bir hatta ilerliyor.

Fatma Ünsal: Benim bölgemde 2 seçim bürosu açtık. Ve elbette bu büroları en verimli biçimde kullanmaya çalışıyoruz. Fakat kabul edilmeli ki, çalışmamız büro eksenli değildir, olamaz. Bu kabul edilirse son derece sınırlı ve rutin bir çalışma da kabul edilmek zorunda kalınacaktır. Oysa süreç, tüm güç ve olanakların sonuna kadar seferber edilmesini

gerektiriyor. Dolayısıyla, seçim öncesi kullandığımız araçların yanı sıra, sürece özgü araçlar da devreye sokuluyor. Yine, seçim öncesi çalışma yaptığımız fabrika bölgelerine ve emekçi semtlerine, bu kez seçim araçlarıyla gidiyoruz. Ortaya çıkan yeni imkanlarla çalışma alanımızı genişletiyoruz. Bu yoğun çalışma sayesinde çevremizi eğitiyor, sınıf mücadelesine yeni kadrolar yetiştirmeye çalışıyoruz.

2. bölge oldukça geniş bir alanı kapsıyor. Ne yazık ki biz bu geniş alanın oldukça dar bir kısmında yoğunlaşabiliyoruz. Seçim bürosunun biri Gaziosmanpaşa merkezde, diğeri Gazi Mahallesi’nde. Bir de Karayolları Mahallesi’ndeki mevcut kurumumuzu seçimler vesilesiyle kullanıyoruz. Bu alanlarda da, genel sınıfsal sorunların yanı sıra, düzenin gençliği uyuşturucuyla buluşturma saldırısı yaşanıyor. Önceki süreçte bu konuda ciddi bir çalışma içindeydik. Seçim çalışmalarında da bu, başlıca propaganda konularımızdan birini oluşturuyor.

Seçim bürolarımızı, düzen partilerinden kopya bir etkinlikle değil, seçimler konulu tartışma toplantılarıyla açtık. Etkinliği müzikle, halayla ve benzeri de renklendirdik kuşkusuz ama, merkezini bu tartışma toplantıları oluşturdu. Bir de sinevizyon gösterimi yaptık. Şimdi gerek seçim bürolarında gerekse de ev ve işyerlerinde, daha doğrusu imkanını bulabildiğimiz her yerde, böyle toplantıları planlıyoruz. Dönem boyunca, ulaşabildiğimiz en fazla sayıdaki işçi ve emekçiyi sürece dahil etmeye çalışacağız. Düzeni, devrimi ve sosyalizmi, düzen politikalarını ve sınıf politikasını tartışmalarını sağlayacağız. Ve elbette, onları kendi sınıfsal davalarına kazanmak ana hedefimiz.

Hüseyin Temiz: Çalışmamız bütünüyle işçi ve emekçilere yönelik. Onlarca işletme, sanayi siteleri, bunları çevreleyen emekçi semtleri çalışma alanımız içinde. Kitlelere gidiyoruz. Çok yönlü, onları kuşatan, onlara sorgulatan, çalıştığı işyerinde, yaşadığı semtte karşı karşıya kaldığı sömürü koşullarına karşı onları aydınlatan, eylem ve örgütlenmeye yönlendiren bir faaliyet yürütüyoruz. Bunu yaparken de parlamentonun çözüm olmadığını, düzen partilerinin programlarında teklediğini, kim başa gelirse gelsin emekçilerin payına düşenin dizginsiz sömürü ve sosyal yıkım saldırısı olduğunu, işçi sınıfının sorunlarının ancak kendi iktidarı altında çözülebileceğini döne döne propaganda ediyoruz.

Şimdiye kadar binlerce bildirgeyi emekçilere ulaştırdık. Birçok işletmeye özgün sorunları üzerinden seslendik. Esenyurt İşçi Bülteni ve Emekçinin Gündemi gibi yerel örgütlenme araçları ile daha geniş kitlelere ulaştık. Ev toplantıları örgütledik. İleri işçilerle toplantılarımız oldu. Örgütlü fabrikaların temsilcilerine seslenme imkanı bulduk. Esenyurt ile Sefaköy’de 3 seçim bürosunu coşkulu etkinliklerle faaliyete geçirdik.

2 Temmuz Sivas katliamı nedeniyle 1-2 Temmuz günleri etkinlikler gerçekleştireceğiz. Ev toplantıları ile işyeri toplantılarına daha bir ağırlık vereceğiz. Önümüzde şenlik, miting gibi kitlesel etkinlikler yapma hedefi duruyor.

Küçükçekmece seçim faaliyetimiz çok yönlü sürüyor.

26 Haziran günü Genel-İş Sendikası'na üye Küçükçekmece Belediyesi'nde çalışan Temizlik işçilerine seçim bildirgelerimizi dağıttık.

Her sabah çalışma bölgelerine dağılan sendikacı işçilerle sohbet etme imkanı yakaladık. İstanbul 3. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı Hüseyin Temiz ile birlikte temsilcilerle görüşerek, seçimler, belediyelerdeki taşeronlaştırma saldırıları, sendikanın bugünkü çalışmaları ve konumu üzerine sohbetler gerçekleştirdik. Temsilciler tarafından ilgiyle karşılanan adayımız kendini tanıtarak, belediye işçilerinin bugünkü tablosunu değerlendirdi.

Küçükçekmece Şahintepe Mahallesi'nde seçim çalışmalarına başladık. Düzen partilerini teşhir eden ve kurtuluşun devrim ve sosyalizmde olduğunu vurgulayan bildirgelerimizin dağıtımına başladık. Dağıtımlar sırasında birçok işçi ve emekçi ile sohbet ettik. Emekçilerle, en çok tepki duydukları yıkımlar ve olmayan yollar üzerine konuştuk.

Küçükçekmece BDSP

Kartallı emekçilerle buluşuyoruz!

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin bayrağını Kartallı işçi ve emekçilerle buluşturmaya devam ediyoruz. Yaygın bildiri dağıtımının yanı sıra hemen her gün mahalle emekçileriyle seçim bürosunda tartışmalar yürütüyoruz. Büromuzu emekçi kadınlar ve gençler de ziyaret ediyor. Sohbetlerimiz bazen gece saat 24.00'e kadar sürüyor.

Açılışımızı güçlendirmek için Petrol-İş Mahallesi'ndeki emekçi kadınlarla bir ev toplantısı gerçekleştirdik. Toplantıya katılan kadınlar CHP'ye oy vereceklerini söylediler. Bizler de CHP'nin işçi ve emekçilere bugüne kadar hiçbir şey vermediğini ve veremeyeceğini somut örnekler üzerinden anlattık. Doğru söylediğimizi ancak sosyalizmin çok zor geleceğini, alternatifsiz olduklarını, yine de açılışımıza katılacaklarını söylediler.

Kitlelerin siyasal duyarlılığının arttığı bu dönemde Karlıktepe seçim büromuza asgari bir ilgi olacağını biliyorduk. Ancak bu ilginin beklentilerimizin üzerinde olması coşkunumuza daha da arttırıyor.

Kartal BDSP

Gülsuyu seçim bürosunda etkinlik

Geçtiğimiz hafta sonu açılış etkinliği ile faaliyete geçen Gülsuyu-Gülensu Mahallesi seçim bürosunda işçi ve emekçileri aydınlatmaya yönelik etkinliklerimiz devam ediyor.

Bu kapsamda 22 Haziran akşamı seçim büromuzun önünde açık havada "Sonsuza dek özgürlük" adlı filmi gösterdik. Film gösterimi öncesinde afişlerimizi minibüslere ve esnafın camlarına astık, el ilanlarını pazarda, Heykel durağında ve seçim büromuzun civarındaki evlere dağıttık.

Geleceğin İngiltere'sinde geçen, küreselleşmeye karşı gelişen toplumsal muhalefet karşısında büyük kayıplar verdikten sonra kurtuluşu baskıcı bir yönetimde bulan devlete karşı İngiliz halkının uyanış öyküsünü anlatan "Sonsuza dek özgürlük" filmi yaklaşık 50 kişi izledi. Maltepe seçim komisyonu olarak her hafta Çarşamba günleri film gösterimlerini devam ettirmeyi planlıyoruz.

Gülsuyu BDSP

Adana:

Şakirpaşa'da eğitim çalışmaları

Seçim büromuzu açmamızın ardından işçi ve emekçilere yönelik daha güçlü bir çalışma gerçekleştirmeye hazırlanıyoruz.

Bu süreçte eğitim çalışmalarımızı aralıksız olarak sürdürüyoruz. "Seçimler ve işçi sınıfı" başlığı altında gerçekleşen ikinci sunumumuzda, seçimler döneminde işçi sınıfının içinde bulunduğu tablodan başlayarak bu dönem alınması gereken tutum ve biz sınıf devrimcilerinin neler yapması gerektiği üzerinde duruldu. Tartışmanın sonunda elimizdeki güç ve olanaklar üzerinden daha somut adımlar atılması ve atılacak adımların kalıcılaştırılarak daha ileriden adımlar için bir dayanak haline getirilmesi üzerinde duruldu. Seçim çalışmamızın başarısının sınıf çalışmamızda ne kadar adım atabildiğimizle ölçülmesi gerektiği vurgulandı.

Önümüzdeki hafta içinde "Seçimler sürecinde kapitalizm, burjuva partilerin etkin teşhiri" ve "Seçimler ve emekçi kadın çalışması" başlığı altında iki sunum daha gerçekleştireceğiz. Bu sunumları kendi içinde bir eğitim toplantısı olmanın ötesinde, çalışmamızda ortaya çıkan eksikleri aşmamızı sağlayacak bir çalışma olarak değerlendireceğiz.

Şakirpaşa Seçim Komisyonu

Adana Meydan Mahallesi'nde seçim çalışmaları

Adana Meydan Mahallesi seçim büromuzu düzenli açıyoruz.

21 Haziran günü Meydan Mahallesi'nin birçok yerine açılış şenliğine çağrı afişlerimizi yaptık. Seçim büromuza gelen emekçilerle seçim üzerine sohbet ettik ve şenliğimize katılmaları için çağrı yaptık.

Akşam üzeri ise gazetemizi emekçilere ulaştırdık. Şenliğe çağrı davetyelerini tek tek kapıları çalarak ve mahalle emekçileriyle çeşitli konularda konuşmalar yaparak dağıttık.

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu

Ankara: Devrimin ve sosyalizmin sesi Ankara'da!

Ankara'da seçim faaliyetimiz bildiri dağıtımları, afiş çalışmaları, aday tanıtım toplantıları, kitle etkinlikleri vb. araçlarla sürüyor.

22 Haziran günü Ankara 2. Bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı Evrim Erdoğan'nun tanıtım toplantısını Özgür Üniversite Salonu'nda gerçekleştirdik. Toplantıda BDSP adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada mevcut siyasal gericiilik atmosferinde yapılacak genel seçimlerin önemine vurgu yapıldı. 2007 yılının sermaye düzeni ve emekçiler açısından her zamankinden daha zorlu bir yıl olacağı güncel gelişmeler üzerinden ifade edildi. Reformist bloğun bağımsız adaylar üzerinden yaydığı parlamentarist hayaller teşhir edildi. Parlamenter

düzenin işçi ve emekçilere umut olamayacağı söylendi.

Ardından bağımsız sosyalist milletvekili adayı Evrim Erdoğan söz aldı. TÜSİAD'ın, Genelkurmay'ın, Pentagon'un söz sahibi olduğu koşullarda meclisin emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çıkarı için çalıştığını vurguladı. Sermayenin meclisinde emekçilerin çıkarı için bir düzenleme yapılamayacağını, ne seçimlerin ne de meclisin çözüm olmadığını, çözümün devrimde kurtuluşun sosyalizmde olduğunu dile getirdi. Meclise girmek için değil ama devrimci amaçlar doğrultusunda yararlanmak için seçimlere katılmak gerekliliğinden bahsetti. Konuşmaların ardından soru-cevap kısmına geçildi. Oldukça canlı geçen tartışmaların ardından toplantı sona erdi.

Dikmen'deki faaliyetimiz de başarıyla sürüyor. Dikmen henüz yeni girmeye başladığımız bir çalışma alanı. Buna rağmen şimdiden yüzlerce afişle, binlerce el ilanı ile işçi ve emekçilere ulaştık. Tek tek kapılarını çaldığımız emekçilere düzeni teşhir ettik. Düzene karşı devrim tarafında olma çağrısı yaptık.

Sinan Caddesi Namdar Sokak'ta açtığımız seçim bürosuyla beraber hem çalışmaların planlanması, hem de Dikmen'de oturan işçi ve emekçilerle bağ kurmada anlamlı adımlar atmış olduk.

Mamak'ta da düzenin seçim oyununa karşı işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm davasına çağırın seçim faaliyetimize devam ediyoruz.

Toplam faaliyetimiz sırasında emekçilerin seçim gündemine duyarlı olduklarını görüyoruz. Emekçiler sermaye düzeninin yarattığı gerici atmosferden etkilenmiş olmakla birlikte, meclisin ve seçim sonuçlarının yaşam koşullarını özünde değiştirmeyeceğini biliyorlar, geleceğe dair bir umut taşımıyorlar. İşsizlik, yoksulluk, sağlık ve eğitim hakkı gibi temel ekonomik-sosyal sorunlar üzerinden tüm düzen partilerinin aynılaştığını ifade ediyorlar.

Düzen partilerinin gerici, katliamcı, soyguncu ve sömürü düzeninin kuklaları olduğunun farkında olmakla birlikte, meclisi aşan bir çözüm bilincinden yoksun olduklarını söyleyebiliriz. Çalışma yürüttüğümüz bölgede Alevi emekçilerin laik-şeriat kutuplaşması üzerinden düzenin yarattığı atmosferden etkilendiğini, ancak bunun pamuk ipliğine bağlı olduğunu gördük. "İyi de hiçbirine vermeyelim de ne yapalım?" sorusuyla sıkça karşılaştık. İşçi ve emekçilerin çözümü ve kurtuluşu kendi dışında gördüklerini söyleyebiliriz. Düzenin gerici etkisi ve umutsuzluk ruh haline karşı devrimci alternatifi anlatan güçlü bir müdahale gerçekleştiriyoruz. Çözümün işçilerin ve emekçilerin birliğinde olduğunu, bu düzeni tüm kurumlarıyla yıkmak gerektiğini vurguluyoruz. Sosyalizm alternatifinin, işçi ve emekçi iktidarının tek kurtuluş yolu olduğunu anlatıyoruz.

Ankara BDSP

“Ulusalculuk” edebiyatı yapanlar işçi ve emekçileri kandırıyorlar...

“Milli şirket” OYAK yabancı sermayeye satılıyor!

Bankacılık sektöründe dünya devleri arasında 13. sırada yer alan ING grubu, Oyakbank hisselerinin tamamını 2 milyar 673 milyon dolara satın alacağını duyurdu. ING grubu adına yapılan açıklamada, satış işleminin tamamlanmasından sonra en geç bir yıl içerisinde isim değişikliğine gidilecek olan bankanın yönetiminde değişikliğe gidilmeyeceği, orduya dönük hizmetlere devam edileceği belirtiliyor. Böylelikle Oyakbank'ın satışıyla birlikte Türk bankacılık sektöründe yabancıların payı yüzde 41,8'e çıkmış olacak.

Orduyu bağımsızlığın teminatı olarak sunan, OYAK'ı “milli şirket” olarak ilan eden kimi “ulusalcılar” için bu durumun izahı güç görünüyor. Zira söz konusu çevreler, Erdemir'in özelleştirilmesi sürecinde özellikle bu argümana sarılmış, OYAK'ın ihaleyi kazanmasını ise yabancı sermayeye “atılmış bir tokat” olarak nitelendirmişlerdi.

OYAK'ın, iddia edildiği gibi, yerli sermayeye ne oranda dayandığını anlayabilmek için dönüp bünyesindeki ortaklıklara bakmak gerekir. Bu durumda da hemen ilk göze çarpanlar Fransız Renault ve Axa şirketleriyle, İspanyol Oycem ve de Dupont, Agrichem, Crompton FMC ve Unirol gibi çokuluslu şirketlerdir. Şimdi bu aileye bir de ING urubunu ekleyen OYAK,

yerli sermaye görünümünü böylece “daha da arılaştırmış” olacak herhalde?

Sermayeyi yabancı/yerli diye ayırma yoluna gidenler ve işçi ve emekçileri yerli sermayeyi desteklemeye çağırınlar, emekçiler üzerindeki kölelik zincirlerini pekiştirmekten başka bir şey yapmıyorlar. Zira sermayenin başlıca amacı her zaman için daha fazla kârdır, daha fazla büyüktür. Bunun için de bir gün farklı sermaye gruplarıyla birleşme kararı alırlar, öbür gün kârlı görülmeyen bir sektörden çekilerek daha kârlı bir sektörde yatırım yapmayı uygun bulurlar. OYAK da tüm diğer sermaye gruplarının yaptığını yapmış, Oyakbank'ı satışa çıkartmıştır. Elbette verilen bu kararda hangi “yerli sermaye” grubuna satılacağı kaygısı değil, hangi sermaye grubundan daha fazla para koparılabilirliği kaygısı belirleyici olmuştur.

Zaten OYAK'ı kurulduğu 1961'lerden bugüne taşıyan, Sabancı ve Koç gibi ülkenin en köklü iki sermaye gurubundan sonra üçüncü sırada yer almasını sağlayan, sermayenin çıkarlarına göre hareket eden bir anlayışla yönetilmesi olmuştur. OYAK, kurulduğu ilk anda Goodyear, Reanult gibi yabancı tekellerin taşeronluğunu üstlenmiştir. Daha sonrasında inşaattan bankacılığa, sigortacılıktan otomobile, lastikten gıdaya, turizmden enerjiye kadar birçok sektöre el atan kurum,

sermaye devletinin de özel bir kayırma ve kollama politikasına haiz olmuştur. Diğer sermaye kuruluşlarının binbir yolla ödemekten kurtuldukları vergi yükümlülüklerinin birçoğundan daha başında muaf tutulmuştur. Yaşadığı zarar ve kayıpların faturası da devlet güvencesi eşliğinde çeşitli şekillerde kamuya ödetirilmiştir. Bu sayede 1962-1970 arasında yakaladığı büyüme oranı yüzde 2400'ü bulmuştur.

Tekelci sermayenin önemli bir kesimi için olduğu kadar OYAK için de ekonomik krizler kârlarına kâr katmanın bir vesilesi olmuştur. Bunu, OYAK Müdürü Coşkun Ulusoy, “kriz varsa fırsat vardır” diyerek açıkça ifade etmiştir. Diğer sermaye gruplarında olduğu gibi OYAK'a bağlı fabrikalarda da işçiler ağır sömür ve baskı koşulları altında çalıştırılmaktadırlar. Haraç mezat satılan Erdemir'in devralınması sürecinde Özelleştirme İdaresi'nin OYAK'a sunduğu “hediye”, 735 işçinin işten çıkartılması olmuştur.

Sonuçta OYAK kârını artırmak ve çıkarını kollamak için ne gerekiyorsa bugüne kadar onu yapmıştır. Bir zamanlar Sümerbank'ı da devralarak büyüttüğü Oyakbank'ı şimdi de ING grubuna satmaktadır.

Peki, “milli şirket” OYAK kendi bünyesindeki şirketleri yabancı sermaye satmakta hiçbir sakınca görmezken, Ereğli Demir Çelik Fabrikası'nı yabancı tekellere kaptırmamak adına “edebiyat” yapanlar şimdi ne yapıyorlar acaba? Neden Türk bayraklarıyla OYAK'ın kapısına dayanmıyorlar? Başta Erdemir işçisi olmak üzere tüm işçi ve emekçileri özelleştirme saldırılarına karşı savunmasız bırakmak, razı edebilmek için sahte bir yerli-yabancı sermaye tartışması yaratan hainler nerede?

“Hedef Erdemir'i yabancı tekellere yem etmekte. Erdemir'in yeni sahibinin OYAK olması bir bakıma ulusal sermayenin gözü kara özelleştirme çetelerine attığı tokattır. Televizyon başında alkışladık. OYAK'tan daha milli bir şirket var mı? Arkasında TSK var. Türkiye'ye en zor anlarında sahip çıkacak bir şirket... Erdemir için mili bir cephe oluşmuştur. Özelleştirme tarihinde altın harflerle yerini almıştır.”

Başta Mustafa Özbek olmak üzere Türk-İş'in hain bürokratları özelleştirme karşıtı mücadeleyi işçi ve emekçilerin yaşayacakları sorunlardan ziyade, KİT'lerin kime satılacağı zeminine çekerek, mücadelenin zayıflatılarak yenilgiyle sonuçlanmasını sağlamışlardır. İşçilerin bilincini, milliyetçi, şoven duygularla zehirleyen hain sendika bürokratları, sermayenin hizmetinde olduklarını bir kez daha en iyi şekilde kanıtlamışlardır. Tabii ki bu hizmetlerinin karşılığını işçilerin sömürülmesi üzerinden bir parça yağlı kemik olarak bulmaktadırlar. Sermayenin millisi, yabancı safsata dan öteye bir şey değildir ve işçi sınıfının mücadelesini engellemekten başka bir işe yaramaz.

Şimdi ise daha büyük kemikler uğruna sermaye devletinin Kürt halkı üzerinden yükselttiği şovenizm zehrini işçiler arasında yayıyorlar. İşçi ve emekçiler, sermaye devletinin son dönem yeniden yükselttiği şovenizmin kendileri için ne anlam ifade ettiğini anlayabilmeleri için Erdemir'in özelleştirilmesinde sarıldıkları argümanla şimdi Oyakbank'ın yabancı sermayeye satılması örneğine dönüp bakmalıdırlar.

GOP-Der'den eylem...

“Uyuşturucuya, çeteleşmeye, yozlaşmaya karşı mücadeleye!”

GOP-Der olarak geçtiğimiz günlerde yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı gerçekleştirdiğimiz eylemin ardından yürüttüğümüz çalışmalarla Karadeniz Mahallesi emekçilerini mücadeleye çağırmaya devam ediyoruz.

Mahallede artan uyuşturucu, çeteleşme ve yozlaşmaya karşı işçi ve emekçilerle birlikte nasıl bir çalışma örgütleylebileceğimizi tartışmak için bir ilk toplantı gerçekleştirdik. Yeni insanların katıldığı toplantıda mahallenin sorunları tartışıldı, bu sorunlara karşı nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiği sorgulandı.

Mahalle emekçilerinin “polise haber vermeliyiz” vb. söylemleri üzerine, sorunun düzenin sistematik bir saldırısı olduğunu ve “haber verelim” denilen polisin, zaten bu yozlaşma ve çeteleşmeyi desteklediğini ifade ettik. İşçi ve emekçilerin ancak örgütlü mücadelesi ile sorunların aşılabileceğini vurguladık.

Canlı tartışmaların gerçekleştiği toplantıya 20'yi aşkın emekçi katıldı. Mahalleli emekçilerin soruna duyarlı hale getirmek için bildiri dağıtılması, eylem ve etkinlikler gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı.

21 Haziran günü ise Gaziosmanpaşa İşçi Derneği olarak yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı eylem yaptık.

Mahallemizde polis desteği ile uyuşturucu satışı yapan evler mahalle halkının tepkisini çekmekteydi. Bu duruma karşı derneğimize gelen mahallenin gençleri ile yapılan görüşme sonucunda eylem yapma kararı aldık. İki gün boyunca mahallede yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı afişler yaptık, el ilanı kullandık. 21 Haziran gecesi saat 21.30'da

uyuşturucu satıcılarının bulunduğu sokakta eylemimizi başlattık, sloganlarımızla mahalleyi dolaşarak toplandığımız yere geldik. Eylem sırasında emekçiler balkonlarına çıkarak eylemi izledi, bir kesimi alkışlarla destek verdi.

Kahvelerin önünde eylemimizin nedenlerini anlatan bir konuşma yaptık. Yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırdık. Eylemimizi sloganlarla sonlandırdık. Eylemden sonra bizlerle konuşmaya gelen onlarca emekçi ile sohbet ettik.

Eylemde “Uyuşturucuya, çeteleşmeye, yozlaşmaya karşı mücadeleye!/GOP İşçi Derneği” pankartı açtık. Eyleme yaklaşık 40 kişi katıldı. Eylemde “Çetelerden hesabı emekçiler soracak!”, “Susma sustukça sıra sana gelecek!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz! sloganları atıldı.

Çiğli Organize Sanayi işçilerine çağrımızdır...

İşten atılan Esen Plastik işçileriyle dayanışmayı yükseltelim!

İşçiler, emekçiler!

Hemen yanı başımızda bir direniş ateşi yanıyor. Asgari ücrete, ağır çalışma koşullarına, insan yaşamına zerre kadar değer vermeyen bu kölelik düzenine “artık yeter” diyen Esen Plastik işçileri, Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nde bir mücadele bayrağı yükselttiler. Petrol-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için işlerine son verilen Esen Plastik işçileri 5 Nisan’dan bu yana direnişlerine devam ediyor. Peki, Çiğli Organize Bölgesi’nde köle gibi çalıştırılan biz işçiler için bu direniş ne anlama geliyor?

Dünyanın her yerinde, her sektör ve fabrikada sermayenin karakteri aynıdır. Bu düzenin tek bir yasası vardır; o da patronun daha fazla kâr etme yasasıdır. Bu durumu en iyi Esen Şirketler Topluluğu’nun son dönemde sıkça televizyonlarda gösterilen ve insana gına getiren reklâm sloganı özetliyor: **“Burada bizim borumuz öter”!**

Çalışmakta olduğumuz Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan bütün fabrikalara şöyle bir baktığımızda, istisnasız hemen hepsinde “patronların borusu” ötüyor. Uzun çalışma saatlerinden sefalet ücretine, sigortasız çalıştırmaktan iş kazalarına, meslek hastalıklarına kadar hepimiz aynı sorunları yaşıyoruz. Hemen tüm fabrikalarda taşeron şirketler bünyesinde çalıştırılıyor. Arada girdi-çıkı yaptırdıkları için, işten atıldığımızda ya düşük tazminat alıyoruz ya da hiç alamıyoruz. En önemlisi de, 60 bini aşkın işçinin çalıştığı Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nde sendikalı işyeri sayısının parmakla sayılacak kadar az olması.

22 Temmuz seçimleri ve işçi sınıfının tutumu

Arkadaşlar!

Ordu-muhalefet-hükümet arasındaki sahte laik-şeriat kutuplaşması, ordunun ve devletin derin güçlerinin yönlendirmesiyle birçok ilde düzenlenen Cumhuriyet mitingleri ve Anayasa Mahkemesi’nin Cumhurbaşkanlığı seçimini iptal etmesi... Peşpeşe yaşanan bu gelişmeler halka ait olduğu söylenen kurumların asıl sahibinin kim olduğunu, neyin kavgasını verdiklerini bir kez daha açıkça göstermiş oldu. O **“yüce”**, o **“bağımsız”**, o sözde **“halkın seçtiği vekillerden oluşan”** parlamento, ordunun tek bir el şaklatmasıyla erken seçim kararı aldı. Bir yandan işçi ve emekçiler “laik-şeriatçı” ikilemi içerisinde karşı karşıya getirilmeye çalışılırken, söz konusu olan işçi-emekçilere yönelik saldırılar ya da kardeş halklara karşı emperyalist efendilerine hizmet olduğunda, düzenin tüm kesimleri tam bir uyum ve bütünlük içinde davranıyorlar.

Laik-şeriat kutuplaşması yaratmak amacıyla gündeme getirilen bu mitingler aslında bize çok şey gösterdi. İşçi ve emekçiler hak arama mücadelesine giriştiklerinde görmezden gelen, kovuşturmayla uğratan, işkencelerle, gözaltılarla, hapishanelerle korkutup sindirmeye çalışan medya, ordu-polis ve onların sivil uzantıları, bu mitinglerin kalabalık geçmesi için ellerinden gelen her şeyi yaptılar.

Bu mitinglerin en kitleseli ilimiz İzmir’de yapıldı. Yapılan konuşmalarda “sağcıların MHP’ye solcuların

CHP’ye” oy vermeleri istendi. Egeli sanayiciler TV’lere yaptıkları açıklamalarda mitingleri desteklediler ve kitleleri eylem yapmaya çağırdılar. İşçilere aylarca tatil yaptırmayan, bayramlarda, resmi tatillerde çalıştıran birçok patron gibi Esen Plastik patronları da miting günü fabrikayı tatil ettiler.

Peki bu asalaklarla biz işçi-emekçilerin ne tür “ortak çıkarları” olabilir? Azgın çarklar içerisinde işçilerini semiren, ancak işçiler bu sömürüyü biraz sınırlandırmak isteyince de İş Kanun’un 25/2 maddesinden (**hırsızlık vb. yüzkızcı suçlardan**) işlerine son veren bu kan emicileriyle ne tür “ortak çıkarlarımız” olabilir? Geçmiş seçimlerde “sandık başına gitmenin bir ‘vatan borcu’ olduğu”nu söyleyen, işçileri toplayıp destekledikleri partilere oy vermeleri için yönlendirmeye çalışan bu kan emici Çiğli Organize patronlarıyla biz işçi ve emekçilerin ne tür ortak çıkarları olabilir?

Bu düzende hak hukuk da, özgürlük ve demokrasi de yalnızca bir avuç asalak içindir. Her şey onların servetine servet katıp sefahat içinde yaşamalarına göre düzenlenmiştir. Bu sömürü düzeninde biz işçilere ve emekçilere tanınan biricik özgürlük, köle gibi çalışıp sefalet içinde sürünme “özgürlüğü”dür.

Sınıfa karşı sınıf savaşı!

Kardeşler!

Onyıllardır bu ülkeyi hep asalak sermaye sınıfının temsilcileri yönetti. Sağıyla, sözde “solu”yla, faşist Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

milliyetçisi, İslamcısı ve liberaliyle, sermaye düzeninin tüm partileri, sırayla hükümetler kurdular. Peki bugüne kadar hangi sorunumuzu çözdüler? Emeğiyle geçinenler açlıktan, işsizlikten ve sefaletten mi kurtuldu? Temel demokratik hak ve özgürlüklerimiz mi tanındı? Ülkemiz üzerindeki utanç verici emperyalist kölelik mi son buldu? İktisadi krizler, yolsuzluk ve hırsızlık, çürüme ve yozlaşma mı bitti? Bu düzen, bu düzenin kokuşmuş partileri, emekçilere bu güne kadar ne verdiler? Bundan sonra ne verebilirler?

Sorunlarımızı ne kokuşmuş düzen partileri, ne seçimler, ne hükümetler, ne parlamento çözebilir. Sorunlarımızı ancak kendi gücümüz ve mücadelemizle çözebiliriz, insanca yaşanılır bir geleceği ancak kendi ellerimizle kurabiliriz. Bunun için kenetlenip sömürücü asalak saltanatına son vermekten başka bir seçeneğimiz yok.

Bizi bekleyen seçim apaçık ortadadır: Ya sefalet içinde ve baskı altında diz çökerek, her gün daha ağır bedeller ödeyerek köle gibi yaşayacağız. Ya da artık yeter deyip ayağa kalkarak, özgürlüğümüz ve geleceğimiz için dövüşeceğiz! Başka bir yol, başka bir seçim yoktur!..

Esen Şirketler Topluluğu’nun sömürü çarkına çomak sokan, “borularına” çan tıkan Esen Plastik işçi kardeşlerimizle dayanışmayı yükseltelim. Bulduğumuz her alanda soluklarına soluk, güçlerine güç katalım.

Çiğli Organize Sanayi İşçileri

İşçi-emekçi hareketinden...

Esen Plastik işçileriyle sınıf dayanışması!

Esen Plastik'te çalışan işçiler Petrol-İş Aliğa Şubesi'nde örgütlendikleri için işten atılmışlardı. Bunun üzerine 5 Nisan'dan itibaren direnişe geçmişlerdi. İşten atılan işçilerin işe iade davaları ile ilgili mahkeme sürüyor. Direnişteki Esen Plastik işçilerini yalnız bırakmayan sınıf devrimcileri olarak direnişteki işçilerin sesini duyurmak ve mücadeleyi yaymak için Çiğli Organize işçilerine yönelik çeşitli eylem ve etkinliklerin yapılması konusunda görüş ve önerilerimizi iletmıştik. Bunun üzerine 15-16 Haziran vesilesiyle sınıf dayanışmasını güçlendirmek için Menemen'de direnişte olan Alkan Deri işçileri ziyarete gidilmişti. Bunun devamında 15-16 Haziran işçi direnişi ile Esen Plastik işçilerinin direnişini ele alan Petrol-İş Aliğa Şubesi tarafından bir bildiri hazırlandı. Esen Plastik işçisinin bildiri dağıtımına sınıf devrimcileri olarak destek verdik. 26 Haziran sabahı işçi servislerinde Çiğli Organize işçilerine bildiri dağıtıldı. Bildiri dağıtımı sırasında işçilere Esen Plastik direnişine destek çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak/Çiğli

Sağlıkta dönüşüm rehin aldı!

DİSK'e bağlı Sinema Emekçileri Sendikası (Sine-Sen) 23 Haziran günü Aksaray'da bulunan Özel Vatan Hastanesi önünde Sine-Sen üyesi set işçisi Ömer Mantaş'ın sağlıkta dönüşüm projesi sonucunda yaşadığı mağduriyeti anlattı.

Sine-Sen üyesi Ömer Mantaş'ın ailesi 3 Haziran günü Bağcılar'da yüksek gerilim hattının oluşturduğu alev topuna maruz kalmış ve ağır yanıklarla Bakırköy Devlet Hastanesi'ne kaldırılmıştı. Annesi, eşi ve oğlu ilk müdahaleler sonrası anlaşmalı Özel Vatan Hastanesi'ne sevk edilmişlerdi.

Hastane önünde Sine-Sen pankartının açıldığı ve Limter-İş, Halkevleri, ESP, Sosyal-İş'in destek verdiği açıklamada Sine-Sen Genel Başkanı Yusuf Çetin bir konuşma yaptı. Sağlık hakkının yaşamın olmazsa olmazlarından olduğunu ve herkese eşit sunulması gerektiğini belirtti. Hastaneye şimdiye kadar 18 bin YTL ödendiğini ve tedavi sırasında anne Resmiye Mantaş'ın yaşamını yitirdiğini belirten Çetin, Ömer Mantaş'ın eşinin bugün taburcu edilmesi gerektiğini, ancak hastanenin 60 bin YTL istediği söyledi. Sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılmasıyla beraber hastanelerin birer ticarethaneye dönüştürüldüğünü, diğer alanlarda da benzer ticarileştirme saldırılarının yaşandığını sözlerine ekledi. Mantaş ailesinin hastane giderlerinin devletin kurumlarınca karşılanmasını istedi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Kocaeli'de sağlıkçılardan eylem

22 Haziran günü Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron işçiler hastane önünde eylem yaptılar. Bir süre önce Dev Sağlık-İş'e üye olan taşeron işçiler "Köle değil işçiyiz", "Üreten biziz yöneten de biz olacağız", "Söz, yetki, karar çalışanlara", "Sağlıkta taşeron istemiyoruz" sloganlarıyla eylemi başlattılar. Basın açıklamasından

önce konuşan Dev Sağlık-İş Kocaeli temsilcisi, tüm girişimlere rağmen yönetimin çalışanların sorunlarına ilişkin adım atmadığını ifade etti ve "yapılan eylem sonuç vermezse yeni eylemler yapacağız" dedi.

Taşeron işçiler adına açıklama yapan Saadet Karagöz, güvencesiz, sağlıksız, kölece çalışma koşullarına karşı haklarını kazanmak için örgütlendiklerini belirtti. Taşeron işçi değil, sağlık emekçisi olduklarını ifade ederek, sağlık çalışanlarının güvencesiz ve farklı statülerde çalıştırılmasının anayasaya aykırı olduğuna dikkat çekti.

İMO'da emekçi düşmanlığı

İnşaat Mühendisleri Odası'nda çalışan iki emekçinin, 1 Mayıs 2007'de Taksim kutlamalarına katıldıkları gerekçesi ile iş akitleri feshedildi. 1 Mayıs 2007 günü TİS'den kaynaklanan iş akdi hükmünü kullanarak TMMOB'un temin ettiği araçlarla kutlamalara katılan Aynur Çetinkaya ve Celal Uyar 2 Mayıs günü işbaşı yaptıklarında, sayman üye Züher Akgöl'ün sözlü tacizine uğradı. 8 Mayıs 2007 tarihinde İMO Başkanı Taner Yüzgeç, 1 Mayıs'a odadan izin almadan gittikleri için istifa etmeleri gerektiğini söyledi. İstifa etmeleri halinde tüm haklarını ödeyeceklerini aksi halde görev yerlerini değiştireceklerini söyledi. Yasal haklarını kullandıklarını söyleyen emekçilerin 9 Mayıs tarihinde görev yerleri değiştirildi ve işyerinde sürekli sözlü tacize ve baskıya maruz kaldılar.

İMO'da 2001-02 döneminde yürütülen sendikalaşma faaliyetleri nedeniyle dönemin yönetim kurulu tarafından 6 çalışanın işten çıkarılmasının ardından yeni yönetim kurulu kendi döneminde kimsenin keyfi olarak işten çıkarılamayacağını belirtmişti. Ancak yıldırma çabası sonuç vermeyince 2 emekçi uydurma gerekçelerle 15-16 Haziran'da işten çıkarıldı.

Kızıl Bayrak/Ankara

Sağlık işçileri taşeronlara karşı direniyor!

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası'nda örgütlenen Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi işçileri sosyal güvence, ekonomik haklar ve sendikal örgütlenme talebiyle 20 Haziran sabahı greve çıktılar. Grev öncesinde yemek yememe, servise binmeme gibi eylemlerle taşeronlara karşı mücadele ettiler.

örgütlülüklerini pekiştirmek istediler.

Yaptıkları yürüyüşle greve başlayan 700'ü aşkın Tıp Fakültesi işçisi, 21 Haziran günü 20 işçinin işine son verilme saldırısıyla karşı karşıya kaldılar. Sabah saatlerinde toplanan işçiler işbaşı yaparak, direnişlerini öğlen hastane bahçesinde, ileride de Diyarbakır Merkezi'nde yapacakları eylemlerle sürdürme kararı aldılar.

Türk Metal çeteleri hesap verecek!

Geçen hafta MİTAŞ fabrikasında dağıtım yapılırken faşist Türk Metal çeteleri, sınıf devrimcilerine yönelik saldırı gerçekleştirmişti. Sınıf devrimcileri saldırıyı teşhir eden bir basın toplantısı gerçekleştirdiler. İHD Ankara Şubesi'nde 21 Haziran günü gerçekleştirilen basın

toplantısında, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, İşçiden İşçiye Ankara İşçi Bülteni, Mamak İşçi Kültür Evleri tarafından hazırlanan metin okundu.

Açıklamada "gerici faşist odakların aşılp dağıtılması, işçi sınıfını kazanma mücadelesinin doğrudan bir parçası olarak ele alınmalıdır" denildi. Son süreçte tırmanan saldırılar karşısında ortak bir tutumla hareket etmenin önemli olduğu vurgulandı. Sermaye düzeninin kolluk güçlerinin sınıfa yönelik devrimci faaliyeti engellemek için kullandığı farklı yöntemlere ve son dönemdeki gelişmelere dikkat çekildi. Son olarak MİTAŞ Fabrikası'nda BDSP imzalı seçim bildirilerinin dağıtımı sırasında faşist Türk Metal çetesinin BDSP çalışanlarına yönelik saldırısı kınandı. "Düzenin kolluk güçlerinin saldırısı nasıl boşa çıkarılıyorsa aynı şekilde sınıfın içinde mevzilenmiş bu hainlerin saldırıları da boşa çıkartılacaktır" denildi.

Kızıl Bayrak/Ankara

Taşeron işçileri Sağlık Bakanlığı'na yürüdü

Ankara Fizik Tedavi Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi işçileri DİSK'e bağlı Genel-İş'te örgütlenmişler ve patronun saldırılarıyla karşılaşmışlardı. İşçiler bu baskı ve tehditlere karşı 8 gündür hastanenin önünde her öğlen basın açıklaması yaparak kamuoyunu bilgilendiriyorlardı. 21 Haziran günü ise hastanenin önünde toplanarak Sağlık Bakanlığı'na yürüme kararı aldılar.

Hastanenin önünde işçilerin ve destek için gelen kurumların temsilcilerinin biraraya gelmesiyle yürüyüş başladı. Önde "Taşeron işçileri köle değildir! Sendika hakkımız engellenemez! Hastane çalışanları ve işten atılan işçiler!/DİSK Genel-İş" imzalı pankart taşındı. Yürüyüş sırasında sık sık "Hastane işçisi köle değildir!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Sendika hakkımız söke söke alırız!", "Sağlık haktır satılamaz!", "Susma sustukça sıra sana gelecek, hastane hastane kapısında ölecek!" sloganları coşkuyla atıldı. Bakanlığın önüne gelindiğinde örgütlenen işçilerin süreci anlatıldı. Ardından Genel-İş Örgütlenme Daire Başkanı Erol Ekici bir konuşma yaptı. Eylem hazırlanan dilekçilerin Sağlık Bakanlığı'na verilmesiyle sona erdi.

Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Ankara

Petrol-İş Başkanlar Kurulu:

“İMF programını reddetmeyen parti ve adaya oy yok”

Petrol-İş Başkanlar Kurulu 21-22 Haziran tarihlerinde toplandı. Toplantıdan sonra yayınlanan ayrıntılı sonuç bildirisinde, seçimlerden PETKİM’in özelleştirilmesine, Filistin’de yaşananlardan Novamed direnişine kadar bir dizi konuda görüş bildirildi.

Başkanlar Kurulu’nun sonuç bildirisinde bugün Filistin’de yaşananların gerisinde, ABD ve İngiltere’nin yürüttükleri insanlık dışı savaşı yayma çabalarının yattığı vurgulandı. Bu konuda şunlar söylendi: “*Başkanlar Kurulumuz, Büyük Ortadoğu Projesini hayata geçirmeyi amaçlayanları, ülkelerin sınırlarını emperyalizmin ihtiyaçlarına göre çizmek*

isteyenleri, her ne vesileyle olursa olsun halklar arasına düşmanlık tohumları ekenleri reddediyor, gönlümüzün barıştan, demokrasiden, kardeşlikten, eşitlik ve özgürlükten yana olduğunu bir kez daha beyan ediyoruz.”

Bildiride, genel seçimler öncesinde yaşanan siyasal gelişmeler, katliam ve provokasyon girişimleri de ele alındı. Kürt ve Türk halkları arasına kin ve düşmanlık tohumları ekmeye yönelik gerici planları reddeden açıklamada bununla ilgili olarak şu sözlere yer verildi:

“*Binlerce yıldır bu topraklar üzerinde barış içinde, kardeşçe bir arada yaşamış farklı kültürlere,*

inançlara ve etnik kökenlere sahip insanlarımızı birbirine düşürmeye çalışan politikalar başarılı olamayacaktır. Karanlık odakların sivil, masum insanlara yönelttiği ve toplumda kin, nefret, yılgınlık yaratmayı ve demokrasi dışı sonuçlar aranmasını amaçlayan terör eylemlerine şiddetle karşı çıkıyoruz”

Toplanan Petrol-İş Başkanlar Kurulu’nda 22 Temmuz seçimlerinde nasıl bir tutum izleneceği de tartışıldı. Sonuç bildirisinde, Petrol-İş’in “*ayrısız ve kapsamlı iş güvencesi, örgütlenme özgürlüğü, sendikal hakların uluslararası standartlara kavuşturulması, kayıt dışının önlenmesi, seçim barajlarının kaldırılması ve benzeri temel konularda*” ortaklaşılması ve bu programı uygulayacağını taahhüt eden bir partinin desteklenmesi yönündeki çağrı ve çabalarının istenen karşılığı bulmadığı ifade edildi. Bu nedenle seçimlerde işçi sınıfının sayısal güçleriyle ters orantılı bir siyasal güce sahip olacağı vurgulandı. Buna rağmen işçi ve emekçilerin AKP iktidarından hesap soracağına dair inancın vurgulandığı açıklamada “*SSK hastanelerini elimizden alan, tarımı ve çiftçiliği yok eden, sağlığı ve sosyal güvenliği piyasa koşullarına terk eden, kamu birikimlerini özelleştirme adı altında bir bir elden çıkartan, attığı her adımda emperyalist kurumların ve ulusötesi tekellerin çıkarlarını savunan AKP iktidarına gereken cevabı vereceğini biliyoruz*” ifadelerine yer verildi.

“*Petrol-İş üyeleri, İMF politikalarını uygulayacağını beyan eden veya açıkça bu programı reddetmeyen hiçbir partiye ve adaya oy vermeyecek, oyunu sınıfsal çıkarları doğrultusunda kullanacaktır. Üyelerimiz, sendikal hak ve özgürlükleri geliştirecek, demokrasi dışı seçim ve siyasi partiler kanunlarını değiştirecek, ülkede demokrasinin bütün kurum ve kurallarıyla yerleşmesi için mücadele edecek partileri ve adayları destekleyecektir*” denildi.

Petrol-İş Başkanlar Kurulu’nun diğer bir gündem maddesi devam eden kamu TİS süreci idi. Bu konuda Türk-İş yönetimine eleştiriler yöneltildi. Sürecin Türk-İş tarafından iyi yönetilmediği, doğru strateji ve politikalar izlenmediği vurgulandı. Petrol-İş’in kendi temel sözleşme stratejisini “AKP’nin emekçi düşmanı politikalarının geriletilmesi, işe ilk giriş ücretlerinin düzenlenmesi, ücret dengesizliklerinin giderilmesi, her işyerinin kendine özgü sorunlarının çözülmesi, istek dışı işten çıkarılmayacağına ilişkin düzenlemeler yapılması, kazanımlarımızı geriye götürecek hiçbir esneklik hükmünün sözleşmelerde yer almaması ve ücretlerde geçmiş dönem kayıplarının telafi edilmesi” üzerine kurduğu vurgulanarak hükümetle yapılacak görüşmede taleplerin karşılanmaması durumunda Türk-İş’in derhal “grev uygulama kararları” alması, grev yasağı olan işyerlerinde ise eylemlilik takviminin ortaya konulması talep edildi.

PETKİM’in özelleştirilmesine karşı inanç ve kararlılıkla mücadele edileceği belirtilen açıklamada ayrıca halen süren direnişlere değinildi. Novamed, Esen Plastik ve Sanovel direnişlerinin başarısının tüm emekçilerin başarısı olacağı ifade edildi.

Bakırçay havzasında yaptığı üretimden ziyade iş cinayetleriyle gündeme gelen Habaş Demir-Çelik Fabrikası ölüm kokmaya devam ediyor. İş cinayetlerine yönelik tepkiler gün geçtikçe artıyor. Buna yönelik bir tepki de Bakırçay havzasında çalışan demir-çelik işçilerinden geldi. İşçilerin konuyla ilgili dağıttığı bildiriye okurlarımıza sunuyoruz...

Habaş ölüm kokmaya devam ediyor!

Arkadaşlar, kardeşler!..

Doğal olmayan ölümlerin doğallaştığı sektördür Demir-Çelik fabrikaları. HABAŞ ise yaptığı üretim rekorlarının yanısıra iş cinayetleri ile de adını bölgede en çok duyuran fabrikadır. Yani iş kazalarından kaynaklı ölüm ve sakat kalma olaylarıyla da rekor kırmıştır. Örneğin, son 5 ay içerisinde 4 arkadaşımız HABAŞ’ta iş kazası sonucu yaşamını yitirmiştir. Geçtiğimiz hafta ise, yine iş kazası sonucu Fahrettin Köylü kardeşimizi kaybettik.

Belki hiç tanışmadık onunla, belki de aynı yerden servise binerken dost sıcaklığıyla selamladık birbirimizi. Ya öğle yemeğine giderken ya da vardiya değişimde hayırlı işler diyerek uğurladık birbirimizi. Aslında üzülme için tanımak da gerekmiyor. Çünkü hepimiz Fahrettin kardeşimiz gibi evimizi geçindirebilmek için çalışıyoruz. Bugün Fahrettindi, peki yarın kim olacak? Bu olay karşısında arkadaşlarımızın diyebildiği tek şey “Allah rahmet eylesin, ailesinin başı sağ olsun, biz ne yapabilir ki” oldu. Ama içimizden sık sık soranın bize ne zaman geleceğini sorduk. Daha temkinli çalışarak önlem almaya çalıştık kendimizce. Olayı duyar duymaz birbirimize “Olay nasıl olmuş? Nerde olmuş? Adı neymiş? Nerde oturuyormuş” diye sorduk. Aslında sorulması gereken başka şeyler de var. Örneğin; patron neden koruyucu önlemleri almıyor?

Neden teknik emniyetin yaptığı tek şey, yaşanan kazalardan sonra bir takım önlemler alabilmek oluyor? Bir arızanın giderilmesi için hep içimizden birinin ölmesi ya da sakat kalması mı gerekiyor? Neden Demir Çelikler ağır sanayiye girdiği halde gösterilmiyor? Neden erken emeklilik hakkı uygulaması yapılmıyor? Yıpranma payımız neden yok? Neden bu ağır ölümcül koşullara rağmen düşük ücretler bize reva görülüyor? Her ay düşük ücretler yüzünden zorunlu mesailere bırakılıp geceli gündüzlü çalışarak ailemizden, sevdiklerimizden çok zaman geçirdiğimiz Demir Çelik fabrikalarında üretim rekorları kırmamıza rağmen ücretlerimizde en ufak bir iyileştirme neden yapılmıyor? İş cinayetlerine önlemler neden alınmıyor? Ve bizler

NİÇİN HESAP SORMUYORUZ, SORAMIYORUZ ?

Sonuç olarak Habaş sahibi Mehmet Başaran şahsında Çelikhane Müdürü’nün ve onun yalaka takımının 5 Haziran günü sabah ve akşam iş çıkışlarında yaptığı toplantılarda bu İŞ CİNAYETLERİNE karşı diyebildikleri tek şey biz işçilerin dikkatsizliği ve bireysel önlemlerin alınmaması olduğuydu. Aceleye getirdikleri işler nedeniyle ölümler yaşandığını söyleyemediler bile.

Çözüm, yaşamımızı kadere teslim etmekle, iş kazasına karşı bireysel önlem almakla, gerçekleri ve çözümleri bildiğimiz halde susmakla ya da iş değiştirmeye çalışmakla asla olmuyor. Bu sorun sadece Habaş işçilerinin değil tüm işçi sınıfının ortak sorunudur.

Çünkü yaşadığımız sömürünün, ölümlerin ya da sakat kalmaların asıl sorumlusu sermayenin, patronların düzeni olan bu kapitalist sistemdir.

Bizim alınterimizle servetine servet katan patronlardan iş güvenliğine ve sağlıklı çalışma ortamına ilişkin teknik ve sıhhi düzenleme ve önlemler isteyelim. Bunun işyeri temsilciler kurulu ve sendikalar tarafından sürekli denetimi sağlansın. İşçi temsilcilerinin yönetiminde, teknik ve sağlık uzmanlarından oluşan iş müfettişliği istemeliyiz. Tam donanımlı revir ve ambulans isteyelim.

Demirin ve çeliğin kanımızla, canımızla ve alınterimizle sulandığı Habaş’ı daha iyi çalışma ortamı ve koşullarına sahip bir fabrika haline getirmek için biraraya gelelim, örgütlü davranalım! Bulunduğumuz her bölümde komiteler kurarak sorunlarımıza sahip çıkalım. Yaşanan iş cinayetlerinin hesabını soralım! Yaşanan ölümler karşısında örgütlü tepkimizi ortaya koyalım! Sendikayı asıl işlevi olan emeğimizi korumaya dönük mücadele etmesi için zorlayalım. DOĞAL OLMAYAN ÖLÜMLERİN DOĞALLAŞTIĞI BİR FABRİKA İSTEMİYORUZ!

Kurtuluş yok başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Bakırçay havzasında çalışan demir-çelik işçileri
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gaziosmanpaşa seçim çalışması üzerine...

Her açıdan daha güçlü bir bölge faaliyeti için!

Gaziosmanpaşa bölgesi seçim çalışmalarımız başlamış bulunuyor. Henüz sürecin başlangıcında çalışmamızı politik hedef ve yönelimleri ile ortaya koymak, seçimler sonrasında kalıcı sonuçlar oluşturmanın olmazsa olmaz koşuludur. Bu ise ancak hedefleri iyi tespit edilmiş ve sorun alanlarını çözmeye kilitlenen disiplinli bir çalışma süreci ile mümkün olacaktır.

Bu açıdan seçim dönemi politik faaliyeti çok yönlü olanaklar taşımaktadır. Kitlelerin politikaya en açık olduğu bu dönem kitle mücadelesini geliştirmek açısından taşıdığı olanaklarla, sonrasına güçlü sonuçlar bırakabilecektir. Ancak tek bir şartla; bu dönemi kendi içinde ele almadan ve gelecekle kurduğu bağı dinamik bir biçimde bugünden tanımlayarak.

Seçim dönemi çalışması ve bölge faaliyetinin yaygınlaşması sorunu

Seçim dönemi, çok yönlü olanakları ile daha yaygın ve sistemli bir bölge faaliyetinin başlangıç adımlarını attığımız bir dönemdir aynı zamanda. Elbette seçimlerin erken olması ve bu açıdan oldukça genç güçlerden kurulu bir alanda yeterli ön hazırlık ve eğitim süreçleri oluşturulamadan çalışmanın başlamış olması vb., temel sorun alanlarımızdır. Ancak örülecek faaliyet sistematigi, günlük planlama ve işleyişin ön plana çıktığı bir seçim dönemi, başarılabildiği koşullarda bu sorunların çözümü açısından zengin olanaklar da barındırmaktadır.

Seçim döneminde temel hedef ve yönelimlerimizden birisi, çalışmanın daha yaygın bir kapsama kavuşmasıdır. Geçmiş dönemlerde ağırlıklı olarak propaganda çalışması ile girdiğimiz bir takım alanlarda, daha kurumsal ve sistematik bir faaliyet yürütmenin olanaklarını yaratmak, seçim faaliyetimizin temel hedefi olarak tanımlanabilir. Faaliyet alanlarındaki bu yaygınlaşma aynı zamanda, derinlemesine ve hedefli bir faaliyeti de zorunlu kılmaktadır. Bu başarılabildiği, alanlarda ilk güçlere ulaşılabilirdiği ve bu güçler seçimler döneminde aktive edilebildiği koşullarda, bu alanlarda kurumsal faaliyetin ilk olanaklarına da kavuşmuş olacağız.

Seçim dönemi faaliyetimizi üç temel merkezden örgütlemeyi hedefledik: GOP Merkez, Gazi Mahallesi ve Karadeniz Mahallesi/Elmabahçesi. Nispeten faaliyetimizin daha kurumsal olanaklara sahip olduğu üçüncü alana geçmeden, ilk iki yeni çalışma alanının sorun ve olanaklarını tanımlamak, burada örülecek faaliyetin hedeflerini belirlemek açısından önemlidir.

Gazi Mahallesi devrimci siyasal örgütlenmelerin uzun bir dönemdir faaliyet yürüttükleri, bu açıdan devrimci siyasal faaliyete ve araçlara uzak olmayan bir mahalle. Bu durumun kendisi bir takım olanaklar taşımakla beraber; bu devrimci faaliyetin bugüne kadar oluşturduğu olumsuz bir takım gelenekler, öte yandan da mahallenin sınıftan uzak, sınıfsal açıdan heterojen yapısı, bu alanda örülecek faaliyetin temel sorun alanlarını belirlemektedir. Bu açıdan Gazi çalışması toplam bölge faaliyeti açısından sınıf

yönelimi ve önceliklerini zayıflatmayacak bir biçimde ele alınmak zorundadır. Geçerken belirtelim, Gazi ve benzer yapısal özellikler gösteren alan çalışmaları, asıl olarak gençlik faaliyetinin ve çalışmasının semt gençliğine açıldığı alanları ifade etmektedir. Bu açıdan bu alanlar sınıf çalışmamızın toplamı açısından değil, daha kurumsal ve semt gençliği ile bir takım ilk bağlar oluşturabilmiş bir gençlik çalışması açısından önem taşımaktadır. Bu gerçekliği gözetmeyen herhangi bir yaklaşım, açık ki partinin sınıf yönelimini ve bu yönelimin ideolojik arka planını kavrayamayan bir yaklaşım olacaktır.

Öteki bir temel sorun alanı ise, bu alanda devrimci siyasal örgütlerin yarattığı olumsuz gelenektir. Küçük burjuva siyaset ve mücadele yöntemlerini, hele de bu zeminde var olan koca bir geçmiş süreci aşmak -mahallenin bu süreci doğuran sınıfsal yapısı da düşünüldüğünde- elbette bir çırpıda olmayacaktır. Ancak bu alanda küçük-burjuva yaklaşımlarla uzlaşmayan alternatif bir kimlikle hareket etmenin bölgedeki genç güçlere ulaşmak açısından önemli olanaklar taşıdığını da belirtelim.

Burada özel olarak vurgulamaya çalıştığımız, bu alandaki faaliyetin temelde semt işçi/işsiz/öğrenci gençlik kesimlerini hedef alacağıdır. Gazi bölge faaliyetimiz tüm diğer olanakları etkin bir biçimde değerlendirmeye çalışırken, aynı zamanda bu temel hedefi gözetten bir çalışma yönelimi ortaya koyacaktır.

GOP merkez çalışması; henüz oldukça yeni olduğumuz bir merkezi çalışma alanını ifade etmektedir. Bu alanda örülecek çalışmamız diğer alan çalışmalarına göre farklılıklar taşımaktadır. Zira burası herhangi bir mahalle ve işçi havzası değil bir kent merkezidir. Kent merkezlerine taşınacak bir faaliyetin kurumsal olanaklar yaratması, o merkezi çevreleyen bölgelerde oluşturulan olanakların dolaysız bir sonucu olarak ele alınmalıdır. Bu açıdan bu alanda örülecek faaliyet eğer kurumsal bir sonuç oluşturacaksa, bu yakın çevredeki olanaklarımızın güçlenmesi ile doğrudan ilişkilidir.

Bu açıdan GOP merkez çalışması kurumsal sonuçlar elde etmek hedefi ile değil, yakın çevresindeki sanayi bölgelerine ve emekçi semtlere sistematik bir müdahalenin olanaklarını yaratmak hedefi ile ele alınmalıdır. Bu çerçevede çalışmayı GOP merkeze yaklaştırmak asıl öncelikli hedefimizdir.

planlamak temel önemde bir hedef olacaktır. Bu yönelimin zorunlu sonucu, hedefli bir yönelimle belirlenen fabrika/atölye vb. alanlara sistematik bir biçimde seçim faaliyetimizin taşınması anlamına gelmektedir.

Bu alanın diğer bir özelliği ise bir geçiş bölgesi olması ve yoğun ve yaygın bir propaganda faaliyetinin bu alana taşınmasının önemidir. Bu açıdan GOP merkez çalışması yaygın bir propaganda faaliyeti yürüterek, kent merkezinde standlar açarak, kitle çalışması araçlarımızı olabildiğine yaygın bir biçimde kullanarak geniş kesimlere devrimci seçim platformumuzu taşımayı hedefleyecektir. Elbette bu alanda hedefli ve seçilmiş işletmelere/alanlara dönük önceliklerimizi zayıflatıp, çalışmamızı propagandist bir çerçeveye sıkıştırmadan bu gerçekleştirilmelidir.

Hedefli ve soluklu bir faaliyet tarzını güvenceye alarak, güçlerimiz ve olanaklarımızı doğru planlayarak, dağınıklığa izin vermeden, bu alanlarda genel çerçevesi ile tanımlamaya çalıştığımız yönelimleri hayata geçirmeye kilitlenmeliyiz.

Çalışmamızın kurumsal olanaklarını etkinleştirme sorunu

Değerlendirmemizin başında ifade ettiğimiz, seçim dönemini faaliyetimizi yaygınlaştırmak ve kurumsallaştırmak hedefi ile ele alan bir biçimde değerlendirmek, mevcut olanakları güçlendirmeyi hedefleyen bir bakışla hareket etmeyi zorunlu kılmaktadır. Bu açıdan seçim dönemi boyunca faaliyetimizin her adımı kurumsal olanaklar oluşturmaya ve var olan olanakları derinleştirmeye yönelecektir. Bölge faaliyetimiz açısından başarının ölçütü bu alanda ortaya çıkardığımız sonuçlar olacaktır. Yaygın bir kitle çalışması, planlı ve hedefli bir örgütlenme faaliyeti seçim dönemi parolamız olacaktır.

GOP bölgesinde uzun sayılabilecek bir dönemdir devam eden dernek çalışmamız ve işçi platformu seçim dönemi boyunca etkin bir siyasal çalışma ve örgütlenme sürecini hayata geçirmeyi hedefleyecektir. Platform ve dernek çalışması üzerinden iki temel hedefimiz var. Birincisi; çalışmamızın ilişki kurduğu fabrika ve atölyelerin yaygınlaşması; ikincisi ise çalışmamızın bugüne kadar oluşturduğu/oluşturmayı hedeflediği kurumsal faaliyetin sistematik bir biçim kazanmasıdır. Bu kurumsallığın öncelikli yanını dernek ve işçi platformu komisyonları oluşturacaktır. Bugüne kadar çalışmamızın örgütlenmesini yürüten komisyon; seçim döneminin olanakları ve yoğunlaşmış çalışma süreci içerisinde mutlaka genç güçlere ve hedeflediğimiz fabrika ve atölyelere doğru genişlemelidir. Komisyon toplantılarının hızla gerçekleştirilmesi, seçim döneminde derneğin ve işçi platformunun kendi söylemi, araçları ve propagandası ile seçim çalışmasına katılması hedeflenmektedir. Öte yandan yine seçim dönemi bu komisyon, alt komisyonlar, bu çerçevede yerel birimler, kültür sanat, emekçi kadın vb. komisyonları oluşturmayı hedefleyecektir.

Burada tanımladığımız hedefler çalışmamızın seçimler vesilesi ile sistemli bir biçimde taşınacağı

yeni alanlar için de geçerli olacaktır. Faaliyeti her adımında örgütlemek, buna uygun ara örgütsel biçimler oluşturmak etkili sonuçlar doğuracaktır.

Çalışmamızın hedefli yönelimlerinden bir diğerini kadın komisyonu ve bu komisyon aracılığı ile örülecek çalışma oluşturacaktır. Kadın komisyonunun seçim dönemi kendi propagandasını örgütlemesi ve bazı etkinlikler gerçekleştirmesi, sonrasına taşınabilecek bir emekçi kadın faaliyetinin ilk olanaklarını oluşturacaktır. Bu çerçevede çalışmamızın bulunduğu tüm bölgeler için emekçi kadın çalışması komisyonları aracılığı ile seçim dönemi etkinlikler örgütlenecektir. Bu etkinlikler seçimler vesilesi ile emekçi kadınların sorunlarının tartışılmasından kadın sağlığı vb. başlıklara kadar genişletilebilir.

Bu sürecin temel halkası seçim döneminin araçlarına sıkışmamış, her komisyonun kendi çalışma araçlarını ve hedeflerini belirlediği bir faaliyet tarzını hayata geçirmektir. Sürenin kısalığı bir dezavantaj olmakla beraber, buraya kadar tanımladıklarımız, bu kısa süreci etkili bir biçimde değerlendirdiğimiz koşullarda, başırlamayacak hedefler değildir.

Bölgelerin iç gündemleri ile seçim gündemini birleştirmek

Seçim dönemleri insanların politik duyarlılıklarının arttığı bir dönemdir demiştik. Ancak yine de bu dönemi etkili bir biçimde değerlendirmek, alanın özgünlüklerini gözetken bir çalışma süreci ile mümkün olabilir. Bunu başarmak aynı zamanda çalışmanın genel bir propaganda çalışması olmaktan çıkması anlamına gelir. Örneğin Gazi bölgesi Alevi emekçilerinin yoğun olarak bulunduğu bir bölgedir. Yaklaşan 2 Temmuz sürecini bu bölgede “Düzen partilerine verilen her oy, Sivas’ı unutmaktır!” başlıklı bir çalışma ile sürdürmeyi hedefleyeceğiz. Bu kapsamda yaygın bir kitle çalışması ve ardından bir anma gerçekleştirececek.

Yine bu bölgenin temel politik yöneliminin gençlik olduğunu ifade etmiştik. Bu nedenle bu alandaki çalışma iki temel politik gündemi, “işsizlik ve yozlaşma” sorununu seçimlerle birleştirmeye çalışan bir bakışla ele alınacaktır. Örneğin “Düzen partilerine verilen her oy işsizliğe ve yozlaşmaya destek olmaktır!” gibi bir başlıkla çalışma yürütülecek ve kitle çalışması ve eylem/etkinlik ilişkisi bu temel başlık üzerinden ele alınacak ve planlanacaktır.

Bir diğer özgün çalışma başlığı dernek ve işçi platformu üzerinden yürütülecek çalışmalardır. Dernek çalışmamızın bulunduğu alanda yozlaşmaya ve uyuşturucuya dönük bir tepki açığa çıkmıştır. Henüz nitelikli bir tepki olmasa da, bu alanda yürütülecek çalışma adayımızın katıldığı tartışma toplantıları ve bu yozlaşmanın kaynağı olarak düzen ve düzen partilerini teşhir eden bir propaganda ile birleştirilecektir.

Çalışmanın en önemli ayaklarından birisi olan “işçi platformu” çalışmamız bu süreci kendi özgün çalışma başlığını oluşturmaya çalışarak sürdürmeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda hızla toplanacak olan işçi platformu güçleri kendi imzaları ile sendikası, sigortasız, düşük ücretle çalışma vb. başlıkları, düzen partilerini ve seçimleri teşhir eden bir kampanya içinde işleyeceklerdir.

Bu açıdan çalışmamızı, yerelin özgün başlık ve gündemlerinden kopmadan, bu alanlarda orta vadede

çalışmamızı sürdüreceğimiz gündemlerle bütünleştiren bir biçimde ele almaya çalışacağız.

Kitle çalışmasında yaratıcılık ve iddialı çalışma

Seçim dönemi boyunca kitle çalışmasında yaratıcı biçim ve araçlar kullanmak, kitle çalışması kapasitemizi geliştirmek hedefindeyiz. Genel politik faaliyet sürecinde süreklileştirmekte zorlandığımız faaliyet biçimlerini seçim dönemi yaygın bir biçimde kullanacağız. Araçlarımızdaki çeşitlilik ve görsellik geniş kesimlerin ilgisini çekebilecek bir tarzda ele alınacaktır. Afiş, bildiri, broşür ve gazete gibi sürekli kullandığımız araçları yaygınlaştırırken, duvar gazeteleri, güncel gelişmelerle ilgili ozalitler, pankartlar vb. zengin bir görsel malzeme kullanacağız.

Faaliyetimize katılan tüm güçler, bulundukları alanda, komisyonda kitle çalışması araçlarını nasıl etkinleştireceklerini, yaygınlaştıracaklarını ve çeşitlendireceklerini mutlaka düşünmeli ve buna uygun planlamaları hayata geçirmelidirler.

Kitle çalışması açısından bir diğer önemli yan çalışmanın araçlarının kullanımıdır. Bu açıdan faaliyet hem genel seslenme sürecini yaygınlaştırmalı, hem de işçi ve emekçilerle, gençlikle birebir ilişki içinde, ikna edici tartışmalara yönelen bir biçimde gerçekleştirilmelidir. Hedefli bir kitle çalışması açısından birebir sohbetlerle yapılan dağıtımlara özel önem gösterilmelidir. Kitle çalışmasının bu biçimi kalıcı ilişkiler kurmak, düzenin manipülasyonuna karşı politik platformumuzu ikna edici bir biçimde emekçilere anlatmak için fazlasıyla önemlidir. Elbette genç güçlerden kurulu bir faaliyet alanında bu sorunun hızla çözüleceğini düşünmek doğru olmayacaktır. Ancak tüm zorlanmalarımıza karşın, kitle çalışmamızda bu biçim mutlaka öne çıkmalıdır. Bu çerçevede bugüne kadar gerçekleştirilen seçim politikamızın tartışıldığı eğitim toplantıları ve seminerler, önümüzdeki dönem haftalık eğitim seminerleri ve günlük toplantılar eksiklerimizi aşmamız, kitle çalışmasında daha güçlü ve ikna edici tartışmalar yapabilmemiz için anlamlı olanaklar olacaktır.

Bir diğer sorun alanı genç güçlerden oluşan bir bölge faaliyeti olmamız dolayısı ile kendine güven sorunudur. İnsanlarla tartışırken ikna edici, güvenli, iddialı bir yaklaşımla hareket etmek işçi ve emekçileri etkileyecektir. Bu ülkede tek gerçek devrimci seçim platformuna sahip olmamız, bu konuda devrimci meşruiyeti oldukça güçlü tartışmalar yapmak için bize yeterli olanağı tanımaktadır. Unutmayalım; biz insanların karşısına çıkıp oy avcılığı yapmıyoruz, sorunlarını çözecek bir irade olarak adaylarımızı göstermiyoruz; onları kendi hakları için mücadeleye çağırıyoruz. Kendinden ve çizgisinden emin bir devrimci karşısındakinin gerici ya da umarsız tavrından etkilenmez, sabırla anlatır. Evet, sabırla anlatmak bugün yapılması gereken en önemli şeydir. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kitle çalışması genel propaganda süreçleri dışında mutlaka kitle etkinlikleri örgütleme süreci ile bütünlüklü bir tarzda ele alınacaktır.

Günlük toplantı ve planlamalardan haftalık planlamalara ve eğitim çalışmalarına

Seçim dönemi kampanyası politik faaliyetimiz ve çalışmamızın en sistemli ve hedefli olduğu dönem olmak zorundadır. Zira bu kadar kısa bir süre içerisinde üstte bahsettiğimiz başlıklarda asgari sonuçlar elde etmek, faaliyetin bu yönünü özel olarak öne çıkartmayı zorunlu kılıyor. Bu açıdan önümüzdeki yoğun faaliyet dönemi içinde, sonuç almak istiyorsak, haftalık toplantılar yeterli olmayacaktır. Faaliyetimiz tüm temel çalışma alanlarında günlük olarak planlanmalı, denetlenmeli ve yönlendirilmelidir. Mutlaka çalışmanın örgütleyicisi olan tüm yoldaşlarımızla günlük planda bu toplantıları yapmayı hedeflemeliyiz. Günlük toplantılar gerek faaliyetin örgütlenmesi, gerek sorunların tartışılması, gerekse de güncel politik süreç ve gelişmelere dair tartışmaların yapılabilmesi için etkili bir araç olarak kullanılmalıdır.

Sürecin bir diğer önemli halkası seçim döneminin bir bütün olarak pratik planlamasıdır. Asgari planda oluşmuş planlamamız faaliyetimizin hedeflerini açığa çıkartmak, hedefsiz sıkışmalar yaşamamızı engellemek açısından hayati bir önem taşımaktadır. Bu planlama içerisinde gerçekleştirilecek etkinliklerin ve ön çalışmaların hedefleri, araçları ve tarihi açık bir biçimde tanımlanmış olacaktır. Sadece etkinlikler açısından değil bir takım propaganda araçlarının kullanımı açısından da bu dönemsel planlama etkin bir araç olabilmelidir.

Bölge çalışması açısından haftalık ve dönemsel planlamalar kendi içinde etkili ve bütünlüklü bir biçimde oluşturulmaya çalışılmaktadır. Örneğin haftalık planlama içinde akşam etkinlikleri, söyleşiler, eğitim çalışmaları kurduğumuz ilişkileri süreklileştirmek için anlamlı bir araç olacaktır. Bu programın kendisinin yaygın propagandası -haftalık etkinlik materyalleri oluşturarak emekçilere ulaştırmak- kitle çalışması ve örgütlenme ilişkisini kurmak için de etkili olacaktır.

Sürecin bir diğer önemli yanını eğitim sorunu oluşturmaktadır. Oldukça genç güçlerden oluşan bölge çalışmamız eğitim sorununu ön plana çıkartmaktadır. Bu temelde de pratik-örgütsel ve ideolojik-politik eğitimi bütünlüklü bir biçimde hayata geçirmeye çalışacaktır. Eğitim sürecinin temel halkası olarak günlük toplantılarla eğitim sürecinin pratik/örgütsel yanına çözüm oluşturmayı hedeflerken, haftalık eğitim çalışmaları ve toplantılarla ideolojik-politik eğitimin güçlendirilmesi hedeflenecektir.

Geleceği yaratmak ellerimizdedir!

Seçim dönemini kazanımlarla sonuçlandırmak, ortaya koyacağımız planlı ve hedefli çalışma disiplini ile doğrudan bağlantılı olacaktır. Doğal olarak devrimci bir çalışma dönemi geçmiş ve gelecek arasında dinamik bir köprü kurmak zorundadır. Bizler seçim dönemini kitle mücadelesini geliştirmenin bir aracı olarak ele almaktayız. Önümüzdeki seçim dönemi bu olanakları gerçekliğe çevirmek için verimli olanakları ifade etmektedir.

Faaliyetimizin temel hedefi her adımda kurumsal ve örgütsel olanaklar yaratmak olacaktır. Bu alanda kazanacağımız her başarı düzen siyasetine, parlamenter hayallere vurulmuş bir darbe, aynı anlama gelmek üzere komünist siyasal sınıf çalışmasının kazanımı olacaktır. Öyleyse geleceğin olanaklarını yaratmak için güne yüklenelim.

Gaziosmanpaşa/BDSP

Hamburg’ta devrimin ve komünizmin büyük şairi anıldı!

İşçi sınıfının, devrimin ve komünizmin büyük şairi Nazım Hikmet’i Hamburg’ta gerçekleştirdiğimiz bir etkinlikle andık.

Anma açılış konuşması ile başladı. Ardından Nazım Hikmet şahsında devrim ve sosyalizm kavgasında düşenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Nazım Hikmet’in yaşamını anlatan 20 dakikalık bir sinevizyon gösterimi sunuldu. Geceye katılanlar Nazım’ın sıkıntılarla dolu yaşam öyküsü karşısında duygulu anlar yaşadılar.

Etkinlikte Grup Dağlaraezgi, Kürtçe ve Türkçe bir dinleti sundu. Nazım Hikmet’in yaşamı ve mücadelesiyle ilgili konuşmada Nazım Hikmet’in büyük bir şair ve kavga adamı olduğu ifade edildi. Ancak O’nu asıl olarak işçi sınıfı davasına duyduğu derin bağlılığın ve inancın güçlü kıldığı dile getirildi. Nazım’ın yaşamının işçi sınıfının ve sosyalizmin davasından ayrılamaz olduğu vurgulandı.

Aranın ardından Salkımsöğüt Grubu umudu, kavgayı, direnci ve sosyalizm özlemini vurguluyan şiirlerden oluşan bir program yaptı, kitleye duygulu anlar yaşattı. Atilla-İbo ikilisinin kitleyi coşturan Kürtçe ve Türkçe türkülerinin ardından Nazım Hikmet’in yaşamını anlatan 15 dakikalık bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Ozan Abbas’ın söylediği türkü ve marşlarla etkinlik sona erdi.

Bizler Hamburg Bir-Kar olarak ilk kez böyle bir etkinlik düzenledik. Birçok eksiğimiz olmasına rağmen etkinliğimiz oldukça başarılı geçti. Etkinliğe hazırlık kapsamında bir dizi faaliyet yürüttük. Mahalle ve semtlerde geceye ilişkin bilet satışı yaptık, el ilanları dağıttık, geceye çağrıda bulunduk. Ayrıca 250 civarında afişi şehrin en işlek caddelerine yaptık.

Etkinliğe 120 kişi katıldı.

Hamburg Bir-Kar

Emekçi kadınların yiğitliği karşısında Gül’ün erkekliğinin hükmü yoktur!

Abdullah Gül’ün Elazığ seçim mitinginde sarfettiği sözler üzerine bir dizi tartışma yürütüldü. Gül, Elazığ mitinginde DYP ve ANAP’ın cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecindeki tutumlarını eleştirerek kürsüden, “*Erkeklik, mertlik, yiğitlik, korkmadan Meclis’e gelip oturmaktır. Yiğitlik orada gösterilirdi. Erkekliğin ispatlanacağı dönemler vardır. Ne yazık ki bunlar yapılamamıştır. Şimdi hepsinin işi bitti. Kendilerine sandıkta gereken cevabı vereceksiniz*” dedi.

Bu sözlerle tepki ağırlıklı olarak kadınlardan geldi. Bunun üzerine Gül kendisiyle yapılan bir röportajda özür dileyerek; “bu sözleri yanlışlıkla sarfettim yoksa kadınlar yiğittir, bunu biliyorum” minvalinde sözler söyledi. Abdullah Gül’ün ömrünün ardından bu yiğitlik nitelemesi üzerine emekçi kadınlar olarak bir açıklama yapmak zorunluluğu ile karşı karşıyayız! Çünkü bizler Abdullah Gül ve onun gibilerin yiğitlik olarak tanımladıklarını hayatımız boyunca yapmadık, yapmayacağız. Sırf bu yüzden gururla söylüyoruz; biz Abdullah Gül’ün lügatında korkağız!

Çünkü o ve onun gibilerin yiğitlik dedikleri; Genelkurmay’ın karşısında “hazır ol” a geçmektir. Başta ABD olmak üzere emperyalistlerin karşısında el pençe divan durmaktır. İşte bu yüzden bir e-muhtrayla rüzgar tersten esebilmektedir. Sırf ABD istiyor diye Türkiye bir savaş üssüne dönüşmektedir. İşte sırf yiğitliklerinden Irak’ta binlerce insanın katliamına soğukkanlılıkla seyirci kalılabilmektedir.

Çünkü onların yiğitlik dedikleri; halkların üzerine bombalar yağdırmak, şovenizmi tırmandırmak, her türlü hak ve özgürlük mücadelesinin karşısına polis barikatlarını çıkartmaktır. Onların yiğitliği sokak infazları, gece baskınlarıdır. Gözaltında kaybederken, işkence yaparken yiğittirler onlar... Kürt gerillalarına attıkları pusularda cesaretleri açığa çıkar. Ve bir de 1 Mayıs günü sırça köşklerinde oturup televizyondan devlet terörünü izlerken kabarıp göğüsleri...

İşçi ve emekçileri açlık ve sefalet bataklığına iten yasaları onaylarken elleri titremez. Polise öldürme yetkisini verirken de... Ülkeyi sermayedarlara peşkeş çekerlerken onlardan cesuru yoktur. Ama özellikle dokunulmazlık kalkanlarının ardından dünyayı cesur cesur seyretmekte kimse onlarla yarışamaz!

Gecekonducular yıkılırken direnen silahsız insanlar karşısında ellerinde copları, biber gazları, panzerleri ve buldozerleri oldukça asla korku duymazlar! Emekçileri kovdukları araziye pazarlarken de...

Ne hasta olmaktan korkarlar, ne küresel ısınmadan... İşsizlik, açlık, sefalet, yoksulluk, savaş, katliam asla korkutamaz onları! Çünkü hepsi onların eseridir!

Yalandan da yılandan korkmadıkları kadar korkmazlar! Seçim meydanlarında altı boş vaatleri satışa çıkardıklarında sesleri bundan titremez.

Abdullah Gül kadınlara “yiğit” demiş! Hayır, biz emekçi kadınlar kesinlikle Abdullah Gül’ün ağzından çıkmış bir yiğitlik payesini kabul edemeyiz! Çünkü O’nun yiğitlik dediği bizler için en iyimser tanımlama ile onursuzluktur! Biz emekçi kadınların yiğitliği karşısında Abdullah Gül ve benzerlerinin “erkekliği”nin hükmü kalmaz!

“F tipleri kapatılsın!”

Sincan F tipi Cezaevi’nde yaşam mücadelesi veren Erol Zavar ve tüm devrimci tutsakların maruz kaldığı tecrit koşullarının değiştirilmesi talebiyle bir eylem gerçekleştirildi.

23 Haziran günü, İzmir Cezaevi İnsiyatifi tarafından Konak Sümerbank önünde yapılan basın açıklamasında tecrit uygulaması protesto edildi.

F tipi tecrit hücrelerinde yaşanan sorunların

dile getirildiği açıklamada, içeriden dışarıya doğru örülen bu tecrit, şiddet ve duyarsızlık duvarına karşı insanlığın sesi olmak gerektiği vurgulandı. “Tecrit uygulanan tüm hapishaneler kapatılsın!” talebinin dile getirildiği açıklama, “*Yaşama dış bileyen, tecrite karşı onurlu duruşunu sürdüren ve dirençle şiir ve türkülerine devam eden devrimci tutuklu ve hükümlülerin yalnız olmadığını bir kez daha*

haykırıyoruz” sözleriyle son buldu.

Ardından şiirlerle okundu. “Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük!”, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”, “Devrimci irade teslim alınamaz!”, “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!”, “Tecrit ölümdür istemiyoruz!” sloganları atıldı. Açıklamaya yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Tersanelerde iş cinayetlerine son!

Yaz sıcakların olağandan fazla artması, yer yer ölümlere sebep olmasına rağmen gözünü aşırı kâr hırsı bürümüş tersane patronları tersanelerde çalışmanın sürmesini istiyorlar. Zaten iş güvenliği tedbirlerinin alınmıyor olmasından kaynaklı her an ölümlere gebe olan tersaneler cehenneminde bir de normalin üstünde sıcaklarda çalışmaya devam ederek bizleri açıktan ölümlerle karşı karşıya bırakmaya devam ediyorlar. Bu şartlarda sıcaklık normal seviyeye ulaşana kadar tersanelerde ücretli izin ilan edilmesi gerekiyor.

Arkası ne yazık ki gelecek olan ölümlerin ilki 26 Haziran günü Çelik Tekne Tersanesi’nde gerçekleşti. 25 yaşındaki Yılmaz Aslan isimli kaynakçı arkadaşımız elektrik çarpması sonucu hayatını kaybetti. Elektrik çarpmasının sıcaktan eriyen bir kablodan meydana geldiği söylenenler arasındadır.

Yaz ayları hem üretimin yoğun hem de havaların sıcak olmasından dolayı iş cinayetlerinin en yoğun olduğu dönemlerdir. Önümüzdeki günlerde daha birçok işçi arkadaşımızın bedeni asalak tersane patronlarının kâr çarkında öğütülecektir.

Bu katliamı ve kurlsız sömürüyü kim durduracak? Mezbahaneye dönen tersanelerin bizler için yaşanılabilir hale gelmesini kim sağlayacak?

Bugünlerde seçimler vesilesiyle sermaye partileri bizlere türlü sahte vaatlerde bulunuyor. Onlar mı bu cehennem koşullarını değiştirecekler? Onlar mı bize insanca ve özgür bir yaşam sunacaklar? Elbette hayır! Çünkü bu cehennemin kaynağı ve yaratıcıları kapitalist patronlardır. Yılmaz Aslan’ı öldürenler onlardır. Sorumlusu oldukları bu sorunları ancak derinleştirebilirler.

Biz Tersane İşçileri Birliği olarak diyoruz ki; kapitalist patronlara ve onların partilerine verilecek oyumuz yok. Bizim Yılmaz Aslan ve onun gibi iş cinayetlerinde katledilen tersane işçileri kardeşlerimiz adına sorulacak hesabımız var!

Tersane İşçileri Birliği

Bir çift güvercin havalandı...

Yaşadım diyebilmek için ölmeyi bilmek gerekir!

Ölümü göze alarak mücadele ederken tarihe adını yazdıranlar arasında birçok örnek bulunmaktadır. Ethel ve Julius Rosenberg çifti buna örnek olarak verilebilir.

1917 büyük Ekim Devrimi ile gelen sosyalist işçi-emekçi iktidarı ezilenlere umut, sömürücülere ise büyük korkular yaşatmıştır. Sosyalist işçi-emekçi iktidarından duyulan bu korku karşısında emperyalist devletler komünizmle savaş adı altında türlü saldırılarını devreye sokarak, yoğun bir çabaya girişmişlerdir. Buna 2. emperyalist paylaşım savaşında Hitler faşizminin Kızıldordu tarafından yenilgiye uğratılması ve komünizmin giderek artan etkisi eklenince emperyalist kampın başını çeken Amerika'nın korkuları giderek artmıştır. Amerika'nın komünizme karşı savaş adı altında yürüttüğü terörü sonucu, devrimci, demokrat ilerici görüşlü insanlar hedef alınıyordu. Çünkü, emperyalist amaçlarının önünde engel olabilecek her türden muhalif sesi susturmak istiyorlardı. 1947 yılında çıkan 'Taft Hartley' yasasıyla devrimci insanların sendikalarda görev almaları engelleniyor, memurların grev hakkı kaldırılıyor, işçi grevlerine büyük kısıtlamalar getiriliyor ve kitaplar yakılıyordu. Ethel ve Julius Rosenberg çiftinin de aydın düşünceleri nedeniyle sendikalarda çalışmaları yasaklanmıştı.

17 Temmuz 1950 günü Julius Rosenberg akla yatkın hiçbir delil gösterilmeden "Sovyet ajanı" olduğu gerekçesiyle tutuklanır. 11 Ağustos 1950 günü karısı Ethel Rosenberg de aynı suçlama ile tutuklanır. İddia şudur: "Meksika'daki araştırma merkezinde çalışan Ethel Rosenberg'in erkek kardeşi David Greenglas, atom bilgilerini Rosenbergler'e gönderiyor; Rosenbergler'de bunları Ruslar'a veriyordu."

Rosenbergler suçlamaları reddetmelerine ve ortada hiçbir delilin olmamasına rağmen hükümetin kararı idam edilmeleri yönünde olur. Bu karara karşı dünyanın birçok yerinde tepkiler gelişir. İdamı durdurmak için tüm aydınlar, yazarlar ve duyarlı insanlar dünyanın dört bir yanından biraraya gelerek protestolara başlar, sokaklara çıkarlar. Tepkilerin artması sonucu Amerika imajını kurtarmak için Rosenbergler'e şu teklifi götürür. Teklifte Rosenbergler'e; "ABD'nin imajını düzeltin. Suçlamaları kabul edin ve özür dileyin. Bu sizi

ölümünden kurtaracaktır" denir. Ve bu aşağılık teklife karşılık Rosenbergler onurlu tarihimize geçen şu cevabı verirler: *"Peki ya suçsuzluğumuza inanan onca insan, onlar da bizim çocuklarımız değil mi? Satar mıyız hiç onları!.."*

Ve Ethel'in şu sözleri: *"Ey yoldan çıkmış para yiyiciler! Ey satılmışlar! Ey bu güzel dünyamızı kirleten iğrenç, kötü insanlar! İşte size yanıt: Sizin lanetlenmiş lütfunuza başım eğik yaşamaktansa, kocamla birlikte dik ölmeyi tercih ederim."*

Rosenbergler; evlilik yıldönümlerinden bir gün sonra, 19 Haziran 1953'te faşizm tarafından idam edilirler. 6 yaşındaki oğlu Robert ve 10 yaşındaki oğlu Michael'i geride bırakarak ölümü tereddütsüzce göze almış bu onurlu anne-babanın çocuklarına bıraktıkları miras asla unutulmamalıdır. Bu mirası arkalarında bıraktıkları son şiirlerinde rahatlıkla görebiliyoruz. Son derece berrak bir bilinçle ve cesaretle yazılmış şiirlerinde Rosenbergler şu şekilde sesleniyorlar:

"Bir gün öğreneceksiniz evlatlarım, öğreneceksiniz Neden kestik şarkımızı yarıda Neden kitabımızı açık bıraktık işimizi tamamlamadan Ağlamayın artık evlatlarım, ağlamayın Yalanlar ve pislikler neden sarmış dört bir yanı? Neden bu zulüm, neden bu gözyaşları? Öğrenecek bunu bir gün bütün dünya Yeryüzü gülümseyecek evlatlarım, gülümseyecek. Ve sevinçler yeşerecek mezarımızın üstünde Savaşlar sona erecek, dünya mutlu olacak Kardeşliğin ve barışın koynunda. Çalışın evlatlarım, çalışın ve bir anıt dikin; Sevgiye ve sevince bir anıt İnsanlık onuruna ve inanca Sizin adınıza koruduğumuz ve çocuklarınız adına!"...

Ethel ve Rosenberg çiftinin mücadelesi tüm dünyada etki yaratmıştır. Onlar için çok şey kaleme alındı. Melih Cevdet Anday da onlara dair bir şiir yazmıştır:

"Bir çift güvercin havalansa Yanık yanık koksa karanfil Değil bu anılacak şey değil Apansız geliyor aklıma. Nerdeyse gün doğacaktı Herkes gibi kalkacaktınız Belki daha uykunuz da vardı Geceniz geliyor aklıma. Sevdiğim çiçek adları gibi Sevdiğim sokak adları gibi Bütün sevdiklerimin adları gibi Adınız geliyor aklıma Rahat döşeklerin utanması bundan Öpüşürken o dalgınlık bundan Tel örgünün deliğinde buluşan Parmaklarınız geliyor aklıma Nice aşklar, arkadaşlıklar gördüm Kahramanlıklar okudum tarihte Çağımıza yakışan vakur, sade Davranışınız geliyor aklıma. Bir çift güvercin havalansa Yanık yanık koksa karanfil Değil, unutulur, sev değil"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Çaresiz geliyor aklıma."

Ethel ve Rosenberg çifti, yani bir çift güvercin, gerçekten yaşamak için ölmeyi bilenlerdendi. Farklı tarih ve zamanlarda kendileri gibi onlar da mücadelenin önlerine çıkarttığı her engeli açık bir bilinçle ve aynı dinginlikle karşıladılar. Çocuklarına şerefli bir ad ve onurlu bir yaşam bırakan 1 Mayıs şehitlerinden Albert Parsons gibi, "ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin hoş geldi, sefa geldi" diyen Che gibi, idam sehпасına sloganlarla giden Denizler gibi, işkencehanelerde ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkaya gibi, Kızıldere'de düşmanın teslim ol çağrısına "biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik" diyen Mahirler gibi, ölümü halaylarla karşılayan, ölüm oruçlarında düşmana bedenleriyle savaş açan tüm devrim şehitleri gibi...

Rosenbergler daha iyi ve güzel bir yaşam için verilen bu mücadelede üzerlerine düşeni layıkıyla yaptılar. Çocuklarına onurlu bir geçmiş bıraktılar. *"İnsanlık onuru ve inanç adına koruduğunuz çocuklarınız"* sizleri yani yaşadım diyebilmek için ölümü göze alanları, asla unutmayacak!

Ethel ve Julius Rosenberg'in çocuklarına yazdıkları son mektupları:

"En değerli varlığım, biricik çocuklarım,

Daha bu sabah, herşeye karşın yeniden beraber olabileceğimiz gibi görünüyordu. Artık bu mümkün olmadığına göre, hayatım süresince tüm öğrendiklerimi sizlerin de bilmenizi istiyorum. Ne yazık ki sadece birkaç basit kelime yazabilirim, geri kalanını hayatımın bana öğrettiği gibi, sizin hayatınız da sizlere öğretecek.

Başlangıçta çok üzüleceksiniz, fakat yalnız olmayacaksınız. Bu bizim için bir teselli ve zamanla sizin için de öyle olacak.

Er veya geç sizler de yaşamın, yaşamaya değer olduğunu göreceksiniz. Şunu bilin ki, sonumuz yavaş yavaş yaklaşırken bile bunu celladı bozguna uğratan bir kesinlikte bilmenin huzuru içindeyiz!

Yaşamlarınız sizlere kötülüğün ortasında iyiliğin yeşeremeyeceğini; özgürlüğün ve yaşanmaya değer bir hayatı sürdürmeyi sağlayan herşeyin bedelinin kimi zaman çok acı bir biçimde ödendiğini öğretmeli. Dingin bir ruh halindeyiz. Uygarlığın henüz yaşam uğruna yaşamların kaybedilmesi gerekmediğini anlayacak noktaya gelmediğini kavramış ve bizden sonra insanlığın gelişmeye devam edeceğini biliyor olmanın huzuru içindeyiz.

Sizinle hayatlarımızı tamamlamanın benzersiz mutluluğu ve tatminini yaşamayı istedik. Son ana kadar yanımda olan babanız size, en değerli oğullarına, tüm kalbini ve sevgisini yolluyor. Suçsuz olduğumuzu ve vicdanımıza karşı hatamız olmayacağını her zaman hatırlayın.

Sizi tüm gücümüzle öpüyor ve bağrımıza basıyoruz.

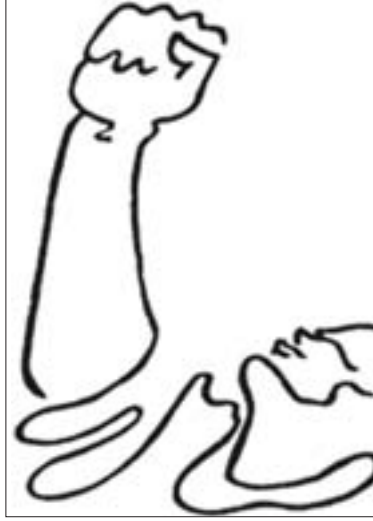
Sevgiyle,
Anneniz ve Babanız"

İlmeği tutan ellerle şenlik yapmak!..

Ulucanlar Cezaevi’nin artık kullanılmayacağını duymak, orada ömrünün belli bir bölümünü geçirmiş herkes üzerinde tuhaf bir etki yaratmıştır. Ulucanlar’ın küflü, kalın duvarına karşı bir gece yarısı sigaranızı yakıp dışarıyı düşünmüşlüğünüz varsa... Yahut sevdiğiniz birileri o duvarın arkasındayken kapı önünde çay ocağında oturmuş, jandarmanın elinde silahla beklediği kapıya dönüp bir türlü sesinizi yükseltmeden bir türkü söylemişseniz.

Ulucanlar, herkesin kucak dolusu anılarını alıp gizlemiş bir mahzendir. Şimdi kentin sosyal dokusunun bir parçası olarak kent yaşamına kazandırılacaktı. Üstelik projenin başlangıcında Ulucanlar’ın şimdiye kadarki sosyal dokusunun ve acılarının hep bir parçası olmuş İnsan Hakları Derneği ve TMMOB’a bağlı odalar bulunuyor. Böylesi tuhaf bir aklama operasyonunun, hafızasızlaştırma girişiminin bir parçası olmak!..

Hatırlanırsa her yıl Eylül’ün 26’sında önüne karanfil attığımız binadır orası. Her yıl Eylül’ün 26’sında İHD adına birilerinin birkaç söz söylediği yerdir orası. Her yıl Eylül’ün 26’sında İHD’lilerin de içinde yer aldığı bileşenlerle slogan atarken jandarmayla gerilim yaşadığımız binadır orası. Şimdi bir gecede nostaljik bir harabe mi sayılmaya başladı?

kentin sosyal dokusu... Bırakınız bu zırvalıkları. O duvarların ardında meşe odunu ile dayak yemediyse, orada şenlik yapmak da sizin haddinize değildir. Hem de meşe odununu tutan ellerle birlikte, hem de kurşun sıkan elleri avuçlarınızın içine alarak, hem de hamamda İsmet’in boğazını kestikleri kasaturanın yarısı içimizi dağlarken hala. Destekçi kurumun Adalet Bakanlığı olduğu bir şenliğe katkı

Evet Ulucanlar’da insanlar kucak dolusu anılarını bıraktılar, ama bazılarımız anılardan daha fazlasını bıraktı orada.

Yeni kent, yeni insan, AB’ye adımlar, Türkiye’nin imajı, şenlikli muhalefet, toplumsal barış, acıların tesellisi,

sunmak!.. Üstelik toplumsal duyarlılığı olduğunu ileri süren kurumlar olarak.

Bu Adalet Bakanlığı’nın neler yaptığını hatırlatalım. 122 insanın ölümünün, yüzlerce insanın sakat kalışının doğrudan sorumlusu olan kurumdur Adalet Bakanlığı. Üstelik bu ölümlerin dolaysız nedeni olan F tipi hücreler ve tecrit konusunda herhangi bir adım atmamış, hiç de toplumsal barışa katkı sunma heveslisi olmamıştır. Şenlik yapılan cezaevinde ‘99’da yaşanan katliam konusunda hala sanıktır Adalet Bakanlığı. Üstelik bir dava da kendisi açmış, tutsakların isyan etmekten ve devlet malına zarar vermekten yargılanmasını istemiştir. Bu davaların her ikisi de hala sürüyor. Madem Ulucanlar’da şenlik yapacak kadar basitleşmiş bu işler, Adalet Bakanlığı davasını geri çekmekle işe başlasın. Madem barışacağız, dördüncü ve beşinci koğuşların arasına bir anıt yaptırın. Ama öyle sahte özürlerle yetinmeyeceğiz; altında “Katil devlet!” yazmayan bir anıtla da çıkmasınlar karşımıza. Şenliklerde katılımcı olan Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Kenan İpek, boş konuşmalar yerine gerçekleri açıklasın. Ölümlere bile işkence yapan infaz koruma memurları “Ulucanlar tarihinin sözlü anlatımı”nı yapacaklarmış; anlatsınlar demir sopalarla üstümüze nasıl saldırdıklarını. Ettikleri küfürleri yazıp sergi açsınlar. Toplumsal barış ve kentin imajı konusunu belki o zaman düşünebiliriz. Belki o zaman affedebiliriz. Ama daha affetmedik!

Bir başka konu da köhnemiş bu zindan binasının neden terkedildiği. Orada yeterince acı çekildiği için mi? Elbette hayır. Birincisi yeterince güvenli olmadığı, ikincisi kentin görünümünü bozduğu. Peki oradaki adli tutsaklar şimdi nereye götürüldü. Şenlik yapacağınız avluda en azından insan yüzü görebilen kişiler siz o şenliği yaparken nerede ve ne halde olacaklar?

Bir de şu kentin imajı konusu var ki, gecekondularıyla yapılmak istenenin bir parçası. Yeni rant alanları yaratmak, kentlerin lanetlilerini evsiz bırakmak pahasına görüntüyü kurtarmak. Herhalde Mimarlar Odası’nın insanların evsiz bırakılması konusunda ya da bilinen adıyla “Kentsel Dönüşüm” hakkında pek de olumlu düşünceleri yoktu. Ama ne gam, bugün cezaevinde şenlik var, yarın da çadırlarda, otobüs duraklarında yaşamak zorunda kalan insanların kaldığı yerlerde şenlik yaparız.

Bir nokta daha var. Tüm bunları bir yana bırakalım. Bu kötümserlik ülkesinde bir gün olsun tatlı bir düş görelim. Gerçekten artık cezaevlerinin olmadığı bir ülkede yaşıyor olalım. Devletin iş makineleri ve silahlı askerlerle cezaevlerine operasyon yapmadığı, çocukların demir parmaklıkları tanımadığı bir ülke düşleyelim. Bu düşü yaşamak için de gerçekleri görmezden gelelim ve Ulucanlar’ı geziye gidelim. Siz hiçbir cezaevinde neşeli olunabileceğini, şenlik yapılabileceğini düşünür müsünüz? Bu koşullarda bile. Gidin Auschwitz’de bırakın şenlik yapmayı, sırtarak dolaşmayı deneyin! Binlerce insanın kapalı bırakıldığı, onlarca insanın katledildiği bir yerde güle oynaya dolaşmak nasıl mümkün olabilir ki. Gazete haberlerinde ana maltadaki kavak ağacının yanında insanların fotoğraf çektiği söyleniyor, o ağacın karşısında da fotoğraflar çektiler, boyunlarına ilmek geçirilmiş 22 yaşında gençlerin fotoğrafları. Emekten yana olduğunu söyleyenlerin, insan hakları savunucularının önce o fotoğraflara saygı duyulmasını sağlamaktır görevleri. İlmeği tutanlarla elele şenlik yapmak değil!

K. Benan

Ulucanlar’da çocuk gülüşü...

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi yani Ulucanlar Cezaevi bu haftadan itibaren şenlik alanı oldu. 81 yıllık geçmişi olan bu zindan artık tiyatro gösterileri, konserler ve kokteyllerin yapıldığı bir han. 81 yılın izlerinin silinmediği bu duvarlar şimdi “topluma kazandırılıyor”. Ulucanlar artık Ankara’nın yeni kültür ve gösteri alanlarından birisi olacak.

Açılış töreninde konuşmalar yapıldı, ilk gösteriler izlendi. Ve gece olduğunda Ulucanlar’da yine tarih vardı. Erdal Eren hücresinde idamını bekliyordu. Bahçede yaşlı çınarın dibinde Denizler için 3 idam sehpa kuruluyordu. Yılmaz Güney filminin son karelerini çekiyordu. Yaşar Kemal birkaç cümlesini daha bulduğu son eserine yoğunlaşıyordu. Ve şafak sökerken Ümit yoldaş şehit düşüyordu. Sabah olduğunda “Hayata Dönüş” yalanıyla katliam başlamıştı.

Daha nice olay ve isim Ulucanlar arşivlerine geçti. Murat Demirel banka hortumlamaktan yattı. Bülent Ecevit “görüş bildirme” yasağına uymadığı için 12 Eylül’ün siyasi tutsağı olarak yattı. Ama Ulucanlar Cezaevi’nin tarihini devrimciler kanlarıyla, ölümü yenen duruşlarıyla yarattılar. 81 yıllık geçmişinin tüm dönemlerinde devrimcilerin adı vardır. Ankara Merkez Kapalı Cezaevi’nde isyanlar, direnişler, şehitler vardır. Ve bir kez bile yenilgi yüzü görülmedi. Kızıl bayrağa leke sürülmedi. Düşman her seferinde Ulucanlar’ın duvarlarında yankılanan sloganlarla geri çekildi.

Ulucanlar Kapalı Cezaevi’nde bayram dolayısıyla açık görüş... Hiçbir çocuk benim kadar mutlu olmamıştır. Ümit’i görmenin mutluluğu, tanımadığım ama ismini öğrendiğim abla ve abiler; Habip abi ve Hatice abla. Habip’in adını benim açık görüşümü sağlamasından öğreniyorum. Mutluyum, arada zırlı 3 kat cam olmadan Ümit’in yanındayım. Gülüyorum. Ümit’in kahkahası yanında

gülüşüm farkedilmiyor ama ben gülüyorum. Maç yapıyoruz, yemek yiyoruz. 4 koğuşu geziyorum. Ve duvarı mermi deliği dolu kütüphaneyi görüyorum. Yıllar öncesinden Ulucanlar’a yazılan tarihin bir kanıtı. Ve ben akşama doğru görüşten çıkıyorum, gülüyorum.

Şimdi yıl 2007, bir haber seyrediyorum. Arka fonda çocuk gülüşleri ve Denizler’in tanığı çınar ağacı, önde kokteyl masası ve muhabir. Şenlik alanının açılışını müjdeliyor. Tarih gözümün önünde canlanıyor. Ama orası hala Ulucanlar, yani namı diğer Ankara Merkez Kapalı Cezaevi.

Alcatraz Cezaevi’nde rehberle gezenler kaçmanın imkansız olduğu cezaevindeki hücrede 5 dakika kalarak oradaki “duyguyu” yaşıyor. Ulucanlar’da bu turistik uygulama yok ama o koşullarda ya da hücrelerde 5 dakika kalsalar Ulucanlar’a atılan gaz bombalarının kokusunu, yakılan ateşlerin duvardaki sıcaklığını ve mermi deliklerini görebilirler. Ama bunun yerine meydanın sıvalı ve boyanmış duvarları arasında çocuk gülüşleri sunuluyor.

Düzen bir kez daha yenemediği değerlerimizi yok saymaya çalışıyor. Ankara’nın orta yerinde her seferinde yenildiği zindanı unutmak istiyor. Ama bu kolay değil. Artık orası şenlik alanı olsa da, hala Ulucanlar zindanı. Çocuk gülüşünün gizleyemeyeceği tarihin diyarı.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi’nin tabelası değişebilir. Ama yaşananlar, anılar ve en önemlisi direniş o duvarlarda var olmaya devam edecek. Ulucanlar Cezaevi’ni onlar unutup yok sayabilir ama ben hala 4. koğuşta top oynamaya devam ediyorum. Ümit hala koğuş duvarına yaslanmış bekliyor. Habip hamamda direnişin adını haykırıyor. Ve ben buradan söz veriyorum. Ulucanlar benim çocuk gülüşümle yankılanıncaya kadar o duvarlar yıkılmayacak!

Tayfun Altıntaş

Binali Soydan'la dayanışmaya!

Başta Almanya olmak üzere, Avrupa'nın tüm ülkelerinde işçilere, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere dönük saldırıların ardı arkası kesilmiyor. On yılları bulan ve ağır bedeller ödenerek kazanılan haklarımızı dönük bu saldırılara her gün bir yenisi eklenerek, yeni boyutlar kazanıyor.

Demokratik hak ve özgürlüklerimize dönük bu saldırılardan biri de, son dönemlerde gündemleştirilen "iade istemi" saldırısıdır. Tümüyle asılsız gerekçelere dayandırılarak gerçekleştirilmeye çalışılan bu tümüyle gayri insani, haksız ve faşizan saldırıya maruz kalanların sayısı ise her geçen gün daha da artıyor.

Örneğin, bir süre önce Yusuf Karaca, Süleyman Şahin, Zeynep Yeşil, Ömer Berber, Muzaffer Ayata, Erdoğan Elmas, Veysel Çınar, Mehmet Eşiyok adlı devrimciler bu saldırının boy hedefi yapılmıştı. Şimdi bunlara, İspanya'da Interpol tarafından tutuklanan Binali Yıldırım ve oturumunu uzatmak üzere Köln Yabancılar Dairesi'ne gittiğinde tutuklanan Binali Soydan adlı devrimciler eklenmiş bulunuyor. Bu saldırının önü alınmazsa bunlara yenilerini ekleyeceği kesindir.

İddia isteminde bulunan Türk devletidir. Türk devleti ise, yalnızca bulunduğu bölgede değil, dünyanın en

terörist devletidir. İçeride kendi halklarına, dışarıda ise diğer kardeş halklara dönük saldırganlık onun temel karakteridir. Bu faşist devlet, düşünce özgürlüğü başta olmak üzere, insan hakları ihlallerinde ve temel hak ve özgürlüklere olan düşmanlıkta, dünyada başı çeken ülkelerden biridir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde dahi hakkında sayısız dava açılmış olup, pek çok davadan mahkum olmuştur ve hala bu utancı taşımaktadır. Gayri insani ve faşizan bir uygulama olan iade istemleri bunun yeni bir kanıtıdır.

Ne var ki, O bu konuda yalnız da değildir. Sözde insan haklarının cenneti (!) AB de, O'nun bu utanç verici suçlarına ortak. AB'nin, demokrasi ve insan haklarının kalesi olduğu tümüyle bir yalandan, bir iki yüzlülükten ibarettir. Gerçek budur.

Binali Soydan bir devrimcidir. Türkiye'de takibata uğramış, cezaevinde yatmıştır. Öte yandan o hala Kızıl Bayrak yazarıdır ve hakkında çok sayıda dava açılmış olup, bir çoğunun ağır cezalara çarptırılacağı kesindir. İadesi durumunda yeniden işkencelerden geçirilecek ve yine AB'nin eseri ve utancı olan F tipi cezaevine konulacaktır. Bunun sorumlusu da, TC ile birlikte AB olacaktır.

Biz aşağıda imzası bulunan kurumlar olarak, bu keyfi, haksız ve faşizan uygulamayı şiddetle protesto ediyor, yerli ve göçmen tüm ilerici ve devrimci kişi, kurum ve kuruluşu bir an önce harekete geçmeye, Binali Soydan'ın özgürlüğü için ortaya koyacağımız çabaları desteklemeye ve bizimle tam dayanışmaya çağırıyoruz.

Tüm devrimci ve ilerici kurumlar olarak, lütfen aşağıda belirtilen NRW İçişleri Bakanlığı'na Binali Soydan'ın bırakılması için dayanışma faksı ve e-mail gönderin. Ayrıca, Binali Soydan ile ilgili yaptığımız açıklamaları aşağıdaki (Bir-Kar) e-mail adresine gönderin.

Postanschrift

Innenministerium NRW

40190 Düsseldorf

Telefon: +49 (0) 211-871-01

Telefax: +49 (0) 211-871-3355

e-mail: poststelle(at)im.nrw.de

Bir-Kar'ın e-mail adresi:

birkar_koeln@hotmail.de

ATİK, ATİF, BİR-KAR, İLPS Avrupa, ADHK,

ADHF, AGİF, AveG-Kon, Anadolu Federasyonu,

Yaşanacak Dünya Gazetesi

Dayanışma eylemlerinden...

Binali Soydan'la dayanışmayı yükseltelim!

Köln: Binali Soydan'a özgürlük!

Binali Soydan'la dayanışma amacıyla, 26 Haziran günü, Köln-Kalk Post'daki Yabancılar Dairesi merkezi önünde bir basın açıklaması yapıldı. Önce Binali Soydan'ın durumu ile ilgili gelişmeler hakkında bilgi verildi.

Eylemde, üzerinde Almanca, Türkçe ve İngilizce olarak "Binali Soydan'a özgürlük!/Bir-Kar" imzalı bir pankart açıldı. Eyleme ATİK, ADHK, Yaşanacak Dünya, Anadolu Federasyonu ve AGİF destek verdi.

Almanca ve Türkçe ortak basın açıklaması okundu. Eylemde, "Binali Soydan'a özgürlük!" ve "Tüm politik tutsaklara özgürlük!" sloganları atıldı. Ayrıca, Yabancılar Dairesi ana kapısında giriş-çıkış yapanlara ve yakın çevreden geçenlere Almanca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı.

Eylem 30 Haziran günü, Köln-Ossendorf Cezaevi önünde yapılacak eylem için yapılan çağrı ile sona erdi. Eyleme 40 kişi katıldı.

Köln Bir-Kar çalışanları

Dortmund : Binali Soydan'la dayanışmayı yükseltelim!

Yoldaşımız Binali Soydan'ın faşist Türk devletinin talebi doğrultusunda Köln Yabancılar Polisi tarafından gözaltına alınması ve Türkiye'ye iadesinin gündeme getirilmesi üzerine Dortmund Bir-Kar çalışanları olarak Binali Soydan ile dayanışma amacıyla başlatılmış olan kampanyayı bölgemizde çeşitli eylem ve etkinlikler ile örgütüyoruz. İlk olarak, bölgemizde bulunan ilerici kurum ve kuruluşları ziyaret ederek bu konuda desteklerini talep ettik.

Yine bu konuya ilişkin hazırlanmış olan materyallerimizi yoğun bir şekilde kullanarak, son dönemlerde politik mültecilere karşı artan polis

terörüne dikkat çektik. 22-24 Haziran tarihlerinde ise, Almanya Komünist Partisi-DKP'nin geleneksel olarak düzenlediği UZ Fest'i ziyaret ederek yaygın materyal dağıtımında bulunduk. Bir dizi parti, parti bölge temsilcilikleri, inisiyatif ve dernekle birebir ilişkiye geçtik.

İşiki kurduğumuz ilerici kurum ve kuruluşlar, Binali Soydan için başlattığımız kampanyaya desteklerini sundular. Kampanyanın bileşeni olacaklarını ve devrimci dayanışmayı büyüme mücadelesi vereceklerini ifade ettiler.

Destek veren kurumlar:

DKP Münster, DKP Dortmund, DKP Brandenburg, DKP Berlin, DKP Badenwürttemberg, DKP Sauerland, Die Linke, Sozialistische Zeitung, D.F.V (Deutsche Freidenker Verband e.V)

Inisiyatif Yugoslavien, İran Komünist Partisi, TUDEH (İran), Solidaritäts Komitee für die Opfer der politischen Verfolgung in Deutschland, VVN-Bda, KP-Luxemburg.

Dortmund Bir-Kar çalışanları olarak, bizlere destek veren bütün kuruluşlar ve ilerici kamuoyu adına Alman devletine bir kez daha sesleniyoruz:

Politik mülteciler üzerindeki polis terörüne son!

Dortmund Bir-Kar çalışanları

Berlin: "Tüm politik tutsaklara özgürlük!"

Berlin'de, Türkiye'de gelişen milliyetçiliğe ve ırkçılığa karşı ve Almanya'nın Köln şehrinde tutuklanan Binali Soydan için basın açıklaması yapıldı.

Türk devletinin egemen güçleri arasında ciddi bir çıkar çatışması olduğunun belirtildiği açıklamada ordunun internet muhtıraları, ertelenen cumhurbaşkanlığı seçimleri, Irak Kürdistanı'na müdahale tehditleri, yapıp yapılmayacağı tartışılan 22 Temmuz seçimlerinin gündemde olduğu söylendi. Emekçileri ve yoksulları kendi yanlarına çekebilmek için her türlü yalan, demagoji ve tehdide başvuran egemenlerin, kitleleri kendi politikalarına yedeklemek için yarattığı 'laik-anti laik' çatışmalarına, Genelkurmay Başkanlığı'nın son e-muhtırasıyla Kürt halkına karşı kitlesel milliyetçi ve ırkçı saldırılar yapma çağrısının eklendiği dile getirildi. Milliyetçiliğe ve ırkçılığa halkların kardeşliği vurgusu yapıldı.

Eylemde Binali Soydan'a özgürlük talebi dile getirildi. Binali Soydan'ın özgürlüğü için ortaya konulacak çabaların desteklenmesi ve dayanışma çağrısı yapıldı.

Türkiyeliler'in yoğun olarak oturduğu Kreuzberg semtinde gerçekleştirilen basın açıklaması 22 Temmuz günü saat 18:00'de başladı. Eylemi Bir-Kar, ADHK, SEH-Berlin, PDD birlikte düzenledi. Eyleme 60 kişi katıldı. Eylemde "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Binali Soydan'a özgürlük!", "Tüm politik tutsaklara özgürlük!" sloganları atıldı.

BİR-KAR/Berlin

Potsdam’dan, Brüksel’e ‘zamanın ruhu’

Türkiye stratejik varlıklarını “*babalar gibi*” satar, küreselleşmeci sol, emperyalizm sözcüğünden bucak bucak kaçır, sözde sosyal demokratlar, serbest piyasa tanrısına yaranmaya çalışırken, “*zamanın ruhu*” tüm bunları “*eskiter*” değiştiriyor. Geçen hafta Potsdam’daki **Dünya Ticaret Örgütü**, Brüksel’deki **Avrupa Birliği** devlet başkanları toplantılarına bakmak yeterli...

“Zamanın ‘eski’ ruhu”

“*Zamanın ruhu*” 1980’lerden 1990’ların son çeyreğine kadar “**küreselleşme çağına girdik, ulus devletlerin, siyasi, ekonomik süreçleri belirleme gücü giderek azalıyor, uluslararası dev şirketlere, mali piyasalara, bunların işlemlerini koordine eden IMF, Dünya Bankası ve DTÖ gibi kurumlara geçiyor**” diyordu. **Küreselleşme “engellenemez” bir süreç olduğuna göre ulus devletin gerileme süreci de öyle olmalıydı.** Özetle: Küreselleşme ilerliyor, ulus devlet geriliyordu. Muhafazakâr sağdan, solun büyük bir kısmına kadar geniş bir yelpaze, zamanın bu ruhunu severek kucaklarken emperyalizm, bağımlılık, kamusal alan, gelir dağılımı vb. gibi sorunlarla ilgilenenler artık “**dinozor**”, “**III. Dünya Solcusu**”, hatta son günlerde kimi gazete köşelerinde ima edildiği gibi yabancı düşmanı, hatta ırkçı olarak bile nitelenebiliirdi...

Ama herşey değişir! 1997 Asya krizinden sonra artık küreselleşmeciilik sorgulanıyor, **IMF** giderek saygınlığını, gücünü ve müşterilerini kaybediyor, **Dünya Bankası**’nın işlevi belirsizleşirken **Paul Wolfowitz**’in başkanlığında, belirsizlik krize dönüşüyordu. **Dünya Ticaret Örgütü**’ne gelince, **küresel serbest piyasa projesi “Doha Raundu**’nda gelişmekte olan ülkelerin, yükselen güçlerin

direncine takıldı ve tıkanı. Geçen hafta, **DTÖ** Potsdam toplantısında ABD ve AB baskılarına direnen Hindistan’ın Maliye Bakanı **Kamal Nath**, Financial Times’a verdiği demeçte, zengin ülkeleri küstahlıkla ve katıllıkla suçlayarak “**sorun salt sayılarla değil tavırlarla ilgili. ABD dünyanın değiştiğinin farkında değil**” diyecekti.

11 Eylül 2001’den sonra, aktörleri “*piyasa oyuncuları*” değil de, devletler olan jeopolitiğin geri gelmesiyle, küreselleşmeyle, ulus devlet arasındaki ilişki, bu kez ters yönde değişmeye başladı. Gerileyen hegemonyacı güç saldırganlaşırken yükselen güçler Çin ve Hindistan büyüme gereksinimlerini karşılamak için, enerji piyasalarında, Ortadoğu’nun, Latin Amerika’nın, Afrika ve Asya’nın hammadde kaynakları üzerinde, ABD ve AB ile, hâlâ barışçı olmakla birlikte, gerginleşen bir rekabete giriyor, dahası ABD’nin ve AB ülkelerinin ulusal piyasalarına girmeye, stratejik varlıklarını satın almaya yöneliyorlardı. Böylece, siyasi kaygılar giderek serbest piyasa ilkelerini ikinci plana itmeye başladı, literatüre “**ekonomik ulusalcılık**” gibi yeni bir kavram girdi.

Enerji piyasalarında tedarikin serbest piyasaya bırakılamayacak kadar kritik olduğunun anlaşılmaya başlandığı noktada, çok ilginç bir “yaratık” da kredi köpüğü, uluslararası mali dengesizlik ve jeostratejik riskler altında ezilmeye başlayan mali piyasalarda boy gösterecekti: Ulus devletlerin ellerindeki büyük rezervleri uluslararası piyasalarda değerlendirmek için kurdukları **Egemen Servet Fonları (ESF)**.

Serbest piyasa mı dediniz?

Mali analiz sitesi **Bloomberg**’den **William Pesek**’in

Susurluk yaşıyor!

Geçenlerde Ankara’da bir bar işletmecisi “Bir çete şantajla benden para istiyor” diye polise başvurdu.

Emniyet operasyonuyla Ankara’da 13 barı haraca bağlayan çete açığa çıkarıldı.

Çete lideri olarak aranan isim, eski DYP milletvekili Sedat Bucak’ın yeğeni... Yakalanan 19 zanlının çoğu da Bucak’ın akrabaları...

Operasyonda Bucak’ın koruması ve danışmanı da yakalandı.

Bucak’ın daha önceki korumalarının Topal cinayetine adlarının karıştığını hatırlatalım.

Soruşturma kapsamında adliyede ifade veren Sedat Bucak’ı biz “Susurluk kazasından sağ kurtulan tek isim” olarak hatırlıyoruz.

Çok önemli bir tanıktı, ama kazadan sonra “olayı hatırlayamadığı” gerekçesiyle hiç konuşmamıştı.

Susurluk davasında “suç örgütüne üye olmak” suçundan 1 yıl hapse mahkûm olmuş, cezası ertelenmişti.

Bucak da Demokrat Parti’nin Şanlıurfa 1. sıradan milletvekili adayı olmuştu.

“Dokunulmazlık zırhı”na bir ay kala, bir “aksilik” oldu:

Önceki gün Yargıtay, yerel mahkemenin verdiği erteleme kararını bozdu.

Böylece Bucak’ın milletvekili adaylığı tehlikeye girdi. Seçilse bile milletvekili mazbatası alması zor görünüyor.

Görüyorsunuz değil mi:

Susurluk yaşıyor!

Devam edelim:

Bucak’ın yakalanan korumasının üzerinden

“Jandarma İstihbarat Teşkilatı” (JİT) kimliği çıktı.

Kimden aldığı sorulduğunda Tuğgeneral Veli Küçük’ün adını verdi.

Malum Veli Küçük de Susurluk skandalının kilit isimlerinden biri...

“Yeşil” kod adlı Mahmut Yıldırım’ın kullandığı cep telefonu da onun adına kayıtlıydı.

Küçük, adı faili meçhul cinayetlerle özdeşleşen JİTEM’in kurucusu olarak tanınıyordu.

Abdullah Çatlı ölmeden önce son telefon görüşmelerinden birini onunla yapmıştı.

Son olarak Danıştay saldırısını düzenleyen

Alparslan Arslan’la aynı karede görüntülenmişti.

Hrant Dink’in avukatı ise Küçük’ün telefonla Dink’i tehdit ettiğini açıklamıştı.

Farkındasınız değil mi:

Susurluk yaşıyor!

Son olarak İbrahim Şahin’i hatırlatalım:

Emniyet Özel Harekât Dairesi Başkan Vekili’ydi.

Susurluk kazası sonrası açılan ilk büyük davanın kilit ismiydi.

“Çete kurmak ve yönetmek” suçundan 6 yıl hapse mahkûm oldu.

Bu aşamada bir trafik kazası geçirdi. Bir süre hastanede tedavi gördü. Sonra “Türkiye seninle gurur duyuyor” sloganları arasında cezaevine gönderildi.

Avukatları “Hafıza sorunu yaşıyor. Cezaevinde kalamaz” diye itiraz ettiler.

Adli Tıp Kurumu rapor verdi.

Ceza ertelendi.

Şahin, bilincini yitirdiği gerekçesiyle tahliye edildi.

“Hafıza sorunu”, 6’şar ay arayla, raporlarla belgelendi.

Sonunda avukatları Cumhurbaşkanı Sezer’e başvurular:

“Kendisi iyileşemiyor. Raporlar ekte. Affedin” dediler.

Sezer ikna oldu ve Şahin’in 486 günlük hapis cezasını affetti.

Veee sürpriz:

Şahin, geçen ay MHP’den milletvekili aday adayı oldu.

Ya “Bir daha iyileşemez” raporunu yalanlarcasına aniden iyileşmişti ya da “Mebusa hafıza gerekmez” demişti.

Ancak Bucak’ı bağrına basan Mehmet Ağar’ın yaptığını, Devlet Bahçeli, İbrahim Şahin’e yapmadı; adaylığını onaylamadı.

Şahin, Meclis’e uçamadı.

Onları bilmem; ama biz, hafızamızı kaybetmedik.

Hatırlıyoruz, görüyoruz, izliyoruz bunları...

Ve haykırıyoruz:

Susurluk yaşıyor!

Can Dündar

(Milliyet, 29 Haziran ’07)

“**12 trilyonluk canavar**” dediği ESF’ler piyasalarla ulus devlet arasındaki dengenin tersine dönmeye başlamasının, “**zamanın yeni ruhunun**” ilginç belirtilerinden biriydi. **Financial Times**’dan Gerard Lyons’a göre “**devlet kapitalizmi ve kaynak ulusalcılığı zamanımızın iki ana ekonomik konusu olmaya başlamıştı**”. Kimi devletler, ESF’ler aracılığıyla stratejik kaynakları ve şirketleri ele geçirmeye, mali piyasalara girip çıkarken pazarın yönünü etkilemeye, gelişmiş ülkelerin stratejik sektörlerinde şirket satın almaya başlıyorlardı (08/06). Özellikle son dönemde giderek hisse senedi piyasalarına yönelmeleri, büyük dengesizliklerin habercisiydi (John Plender, Financial Times , 22/08). Şimdi, roller değişiyor, “her şeye kadir” mali piyasalar, devletlerin gücünü enselerinde hissetmeye başlıyorlardı. Üstelik birçok ulus devlet, özellikle gelişmiş ülkelerin devletleri, yükselmekte olan güçlerin, ESF’ler yoluyla ekonomilerinin stratejik noktalarına yerleşmesinden tedirgindi. Bunlar, serbest piyasaya boş verip kendilerini korumanın yollarını aramaya başladılar. 21 Haziran’da Brüksel’de toplanan Avrupa Birliği zirvesi işte bu açıdan önemli bir dönüm noktası oluşturuyordu.

Neoliberalizmi kalıcılaştırmayı amaçlayan anayasası, Fransa ve Hollanda seçmeni tarafından reddedildikten sonra, Avrupa Birliği süreci, bir krize girmişti. Almanya liderliğinde toplanan, geçen haftaki zirve, anayasanın yerine, AB ülkeleri vatandaşları tarafından kabul edilebilecek bir belge oluşturmayı amaçlıyordu. Zirve çok önemliydi, çünkü, Almanya’nın önde gelen gazetelerinden **Süddeutsche Zeitung**’da yayımlanan bir yoruma göre, “**Zamanlar değişiyor, Amerika’nın bile yardıma gereksinimi var. Rusya elini tehdit edici bir biçimde uzatıyor, Çin’de ve Hindistan’da yeni güçler geliyor, İran atom bombası imal ediyor, Ortadoğu alevler içinde, iklim değişiyor. Eğer Avrupa devletleri küreyi şekillendirmek, kendi uygarlık modellerini korumak istiyorlarsa zaman hızla daralıyor**” (aktaran, **Peter Schwarz, wsws**, 22/06). Schwarz’in işaret ettiği, Süddeutsche Zeitung yazarı, zirvenin önemini, “**küreyi şekillendirmek**”, “**uygarlık modelini korumak**” gibi klasik emperyalist metaforlarla vurguluyordu.

Gerçekten de, tek tek AB ülkeleri örneğin Almanya ve Fransa uluslararası alanda, ABD ve diğer yükselen güçler karşısında kendi çıkarlarını, artık tek başlarına koruyamıyorlardı; AB ülkelerinin ortak gücüne, uluslararası alanda bu gücü tek bir elden yansıtacak, Başkanlık ve Dışişleri Bakanlığı gibi kurumlara, “çifte çoğunluk” yöntemiyle, bu kurumlar üzerinde Almanya ve Fransa’nın siyasi hâkimiyetinin güvenlik altına alınmasına gereksinim vardı. Bu yüzden, Polonya yeni taslağa direneceğini açıklayınca, Almanya Şansölyesi **Merkel**, yola Polonya’sız devam edilebileceğini çok açık bir biçimde vurguluyacaktı (**Der Spiegel**, 23/06). Neticede Polonya, **Merkel- Sarkozy** ikilisi tarafından “*ikna edildi*”.

Merkel, AB’nin uluslararası alanda tek bir sesle konuşmasına olanak sağlayacak yeni belgeyi kabul ettirmeye çalışırken Fransa, AB ekonomilerini dışarıya karşı **korumaya**, birlik sürecine toplumsal desteği güçlendirmeye yönelik adımlar peşindeydi. Bu bağlamda, zirve “zamanın ruhunu” çarpıcı bir biçimde yansıtan bir gelişmeye sahne oldu. Birliğin ilk kurulma aşamalarından beri yönlendirici olmuş ilkelerden biri, “**serbest ve çarpıtılmamış rekabeti geliştirme**” yeni anayasa taslağından çıktı. Genelde, neoliberal hukuki zemin korunmakla birlikte, **Financial Times**’ın aktardığı gibi bu değişiklik gelecekte devletlere korumacı uygulamaları savunmak için önemli bir avantaj sağlayacaktı. Bu değişiklik olurken birliğin “**Avrupa halklarını korumaya katkıda bulunacağına**”, ilişkin bir ekleme yapıldı, sosyal haklar ve tam istihdama ilişkin maddeler korundu (**Le Monde**, 23/06).

Tam rekabet ilkesine ilişkin değişiklik, İngiltere’nin ve Komisyon Başkanı Borroso ‘nun tüm direnişlerine rağmen gerçekleşirken değişikliği taslağa alan Almanya’nın eğiliminin Fransa’dan yana olduğu görülüyordu. Bu değişikliği öneren Sarkozy’nin “**Korumacılık sözcüğü artık bir tabu değil... Rekabet bir ideoloji olarak bir dogmadır, Avrupa’ya ne yararı oldu**” (**Financial Times** 23/06) sözleriye “*zamanın yeni ruhunu*” tam anlamıyla yansıtıyordu.

Ergin Yıldızoğlu

(Cumhuriyet, 25 Haziran ’07)

Mücadele Postası

İHD ve TİHV’den işkenceye karşı tekneli eylem

İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) “26 Haziran İşkence Görenlerle Dayanışma Günü”nde teknelerle eylem yaparak, dünyada ve Türkiye’de işkencenin sistematik bir şekilde devam ettiği mesajını verdi.

Salacak İskelesi’nde toplanan İHD ve TİHV üyeleri açıklamanın ardından “İşkenceye sessiz kalma!” yazılı pankartların asılı olduğu teknelerle boğaz turu yaptı. Grup adına konuşan TİHV İstanbul Şube Başkanı Dr. Şükran İrençin, 150 ülkede işkence ve kötü muamelenin devam ettiğine, özellikle 11 Eylül sonrası terör ve güvenlik gerekçesiyle işkencenin yaygın ve meşru bir hale getirildiğine dikkat çekti. TMY ve polis yetkilerini arttıran yasaların kaygı verici olduğunu dile getiren İrençin, 1990-2006 yılı arasında TİHV’e 10786 kişinin başvurduğunu ve tedavi gördüğünü, İHD verilerine göre geçen yıl 708 kişinin işkence gördüğünü söyledi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Adana’da işkence karşıtı eylem

İHD Adana Şubesi, 26 Haziran günü dernek binası önünde “İşkenceye Karşı Mücadele ve İşkence Görenlerle Dayanışma Günü” gündemi ile ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yapılan açıklamada işkencenin bir devlet politikası olduğu ve sistemli biçimde uygulandığı dile getirildi. Devletin işkence politikasının toplumsal muhalefetin gelişim seyrine göre biçimlendiği ve toplumsal muhalefet arttıkça onu bastırmak amacıyla işkencenin daha yoğun ve sistematik bir biçimde uygulandığı belirtildi.

İHD, İnsan Hakları Vakfı, ATO, ÇHD tarafından düzenlenen eyleme Alinteri, BDSP, ÇHKM, ESP, KESK ve ÖDP destek verdi.

Kızıl Bayrak/Adana

İşkence karşıtı bildiri dağıtımı

24 Haziran günü Beyoğlu’nda biraraya gelen İHD ve TİHV üyeleri, işkenceye uğranması durumunda yapılması gerekenlerle ilgili bildiri dağıttı.

İHD ve TİHV üyeleri Birleşmiş Milletler tarafından “İşkence Görenlerle Uluslararası Dayanışma Günü” olarak ilan edilen 26 Haziran nedeniyle işkence ve gözaltı olaylarının sık yaşandığı Hacı Hüsrev ve Hacı Ahmet mahallelerine bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Mahalle halkına gözaltına alınmaları durumunda yapmaları gerekenlerin anlatıldığı eylem ilgiyle karşılandı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

2 Temmuz mitingiyle ilgili PSAKD eleştirisi

Divriği Kültür Derneği, Kangal Dernekler Federasyonu, İmranlı Dernekleri, PSAKD Sarıyer Şubesi, PSAKD Sultanbeyli Şubesi, Akademik Araştırma ve Dayanışma Derneği, Kaldıraç, Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 22 Haziran günü Divriği Kültür Derneği’nde yaptıkları açıklama ile, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği’nin Sivas katliamının 14. yılında İstanbul’da gerçekleşmesi hedeflenen ortak mitingi dayatmacı tutumuyla engellediğini belirttiler.

Yapılan açıklamada mitingin, “Pir Sultan

Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Genel Merkezi’nin izlediği tutarsız, ben merkezci, dayatmacı ve bozucu politikaları nedeni ile engellediği” belirtildi. PSAKD Genel Merkezi’nin bölücü ve devrimci siyasetin etiğine uymayan bu davranışının reddedildiği ve kınandığı vurgulandı. Sivas katliamını unutmadıklarını göstermek için, 1 Temmuz Pazar günü saat 14.00’te Karacaahmet Dergahı önünde toplanacakları belirtildi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Kurumlardan 2 Temmuz açıklaması...

27 Haziran günü İstanbul TMMOB Makina Mühendisleri Odası’nda Sivas katliamının 14. yılı dolayısıyla bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Bazın toplantısında okunan metinde; ABD’nin Ortadoğu’daki saldırganlığına, İMF ve AB politikaları doğrultusunda yürütülen özelleştirme saldırısına, sosyal hakların gaspına, anti demokratik uygulamalara, Anadolu halklarının eşitlik, özgürlük ve kardeşliğine, ırkçı saldırılara, 12 Eylül anayasasına, F tipi hücrelere, laikliğe değinildi.

Basın metninin okunmasının ardından açıklamanın altında imzası bulunan kurumlar adına 2 Temmuz günü gerçekleştirilecek olan anma programı açıklandı.

Açıklamada imzası olan kurumlar:

PSAKD, Alevi Bektaşî Federasyonu, DİSK

Genel Merkezi ve DİSK’e bağlı Genel-İş, Oleyis, Birleşik Metal-İş, Sosyal-İş, Dev-Maden İş, Nakliyat-İş, Emekli Sen), Tüm-Belsen 1,2,3 No’lu Şubeler, Eğitim Sen 1, 2, 3 ,4, 5, 6, 7,8 No’lu Şubeler, İstanbul Dış Hekimleri Odası, Çağdaş Hukukçular Derneği, İstanbul Halkevleri, 78’liler Federasyonu, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği, Demokratik Alevi İnisiyatifi, KESK İstanbul Şubeler Platformu, SES, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Tabip Odası, İHD, Edebiyatçılar Derneği, 68’liler Derneği, Yalınca Sultan Alevi Kültür Derneği, Taşdelen HBV Derneği, DTP, ÖDP, TKP, DHP, TÖP, BEKSAV, TKM, SİDAD, İmranlı-Der, EMEP, SDP, ESP, Partizan, EHP, YÇKM, NHKM, Çamşılı Derneği

Kızıl Bayrak/İstanbul

“İncirlik Üssü kapatılsın!”

İncirlik Üssü’nün ABD emperyalizmi tarafından kullanılmasına ilişkin verilen iznin 23 Haziran günü dolması üzerine, saat 12:30’da Adana İHD binasında bir açıklama yapıldı. Açıklamada İncirlik’in ABD tarafından kullanılması protesto edildi, İncirlik Üssü’nün kapatılması talep edildi.

Açıklamada şunlar söylendi: “Bizler, ülke topraklarının, havaalanlarının, üslerin ve limanlarını ABD’nin hizmetine sunulmasına karşıyız. Emperyalistlerin ülkede kullandığı üsler kapatılmalıdır. Sürekli tedirginlik içinde yaşamamak, komşu halklara düşman haline gelmemek, barış ve kardeşlik içinde yaşamak için ülkemiz emekçileri ve bölge halkları olarak güçlerimizi birleştirelim. İncirlik’in ABD’nin çıkarları için kullanılmasına izin vermeyelim, İncirlik Üssü kapatılsın, Amerika defolsun!”

Yaklaşık 25 kişinin katıldığı basın toplantısı metnin okunmasının ardından sona erdi. İHD, KESK, ESP, ÖDP, EMEP, SDP, Alinteri, ÇHKM, Partizan adına gerçekleşen basın toplantısında, masaya “Türkiye’ye sözümüz var. Bin Umut Adana Bağımsız Milletvekili Adayı Nazmi Gür” yazılı bir dosyanın konulması dikkat çekti.

Kızıl Bayrak/Adana

PSAKD Maltepe Şubesi’nden 2 Temmuz etkinlikleri

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Maltepe Şubesi’nde Sivas şehitlerini anma etkinlikleri kapsamında 27 Haziran akşamı bir film gösterimi gerçekleştirdi.

Can Dündar’ın hazırladığı 2 Temmuz konulu belgeselin gösterimine 100’ü aşkın kişi katıldı.

Gülsuyu Heykel Meydanı’nda yapılan film gösterimi öncesinde bir dernek çalışması Sivas katliamına ilişkin bir konuşma yaptı ve herkesi yeni Sivaslar olmaması için mücadele etmeye çağırdı.

Film gösterimi Maltepe Şubesi’nin etkinlik programının duyurusu ile son buldu.

Kızıl Bayrak/Maltepe

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 229 06 44

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Silifke Cd. Çavdaroğlu Çarşısı 2/93
MERSİN

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

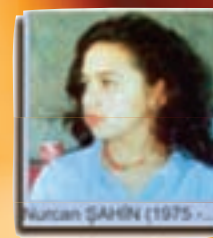
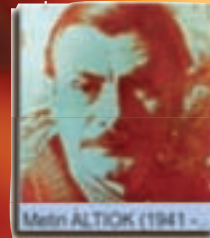
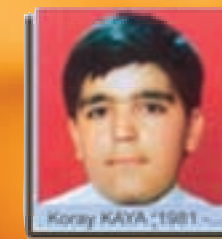
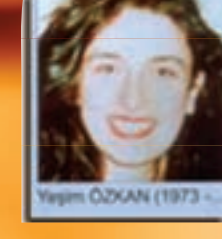
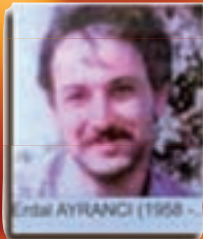
Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık	Yurt içi	30.000 000 TL	Yurt dışı	100 Euro
1 Yıllık	Yurt içi	60.000 000 TL	Yurt dışı	200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

*Sermaye devletinin katliamcı yüzü 2 Temmuz
'93 günü Sivas'ta bir kez daha ortaya çıktı...*

**Karanlığa meşale
olanlar küllerinden
yeniden doğarlar!**